

Ἡ ἑορτὴ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ ἀρχιερέως

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας
καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζῶν ἠρισάμενος.

Ἦχος λ̣ ᾠ Π̣α̣

Εμμανουήλ Φαρέκα
Πεντηκοστάριον 1935 σ. 4#

ρι στο ος α νε ε στη εκ νε ε κρων θα να
 α τω θα α να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
 οισ ε εν τοις μνημασι ζω ην χα ρι σα α με νος
 *τὸ β' νο ο ο ο ο ο ο ος

Προοιμιακὸς

ψαλμὸς ργ' 103

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα.
Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.
Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέβριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.
Ὅτι θεὸς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερυγῶν ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.
Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.
Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.
Ἀναβαίνουσιν ὄρη καὶ καταβαίνουσι πεδία, εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.
Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.
Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀνὰ μέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.
Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.
Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.
Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.
Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.
Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς· καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.
Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.
Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.
Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύουσι, τοῦ ἔρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.
Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωαῖς.
Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.
Ἐθου σκότος καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.
Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.
Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.
Ἐξελεύσεται ἀνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.
Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.
Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἔρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.
Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἐπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.
Πάντα πρὸς σέ προσδοκῶσι δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.
Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.
Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.
Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.
Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.
Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.
Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.
Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείπειεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

καὶ πάλιν

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ')

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

τὰ εἰρηνικὰ

Ἦχος λ̣ π̣ ρ̣ Νη

Δημητρίου Σουρταντζή
Θ. Λειτουργία 1992 σ.1*

Κ ^{NH}
 υ ρ ι ε ε λ ε ε η σ ο ν

Κ ^{NH}
 υ ρ ι ε ε λ ε ε ε η σ ο ν

Κ ^{NH}
 υ ρ ι ε ε λ ε ε ε η σ ο ν

Κ ^{NH}
 υ ρ ι ε ε λ ε ε ε η σ ο ν

Κ ^{NH}
 υ ρ ι ε ε λ ε ε ε η σ ο ν

Κ ^{NH}
 υ ρ ι ε ε λ ε ε ε ε η σ ο ν

Κ ^{NH} υ ρι ε ε λε ε ε η σον ^ν ρι

Κ ^{NH} υ ρι ε ε ε λε ε η σον ⁶ λ

Κ ^{NH} υ ρι ε ε ε λε η σον ^Δ ρι

Κ ^{NH} υ ρι ε ε λε η σον ^ν ρι

Κ ^{NH} υ ρι ε ε ^{ΠΑ} λε ε η σον ^π ρ

Κ ^{NH} υ ρι ε ε λε ε ε η σον ^ν ρι

ϸ ^{NH} ρι Κυ ρι ε ^ν ρι

‘Οτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

α ^{NH} μην ^Δ ρι

Κ ε λευ σον δε σπο τα α α α α γι ε ζ' η η

χος τε ταρ τος ν' η

Ἐπιλύχνιοι Ψαλμοί

ἦχος δ'

Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· εἰσάκουσόν μου Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἐσπερινή, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

[Ἰακώβου Πρωτοψάλτου](#)

[Ἰωάννου Πρωτοψάλτου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλή μου.

Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις.

Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδύσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με, ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλὴν μου.

Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχὴ μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.

Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἠδύνθησαν ὡσεὶ πάχος γῆς ἐρῶράγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὄστᾶ αὐτῶν παρὰ τὸν ἄδην.

Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοὶ μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλῃς τὴν ψυχὴν μου.

Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρω αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοί, κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἕως ἂν παρέλθω.

Φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.

Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλιψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελοῦ.

Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνωσ τὰς τρίβους μου.

Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἧ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν παγίδα μοι.

Κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ, καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.

Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν μου.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε εἶπα· Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ ἐν γῆ ζώντων.

Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἔταπεινώθην σφόδρα.

Ῥῥοαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Ἐμέ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδοῦς μοι.

Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται; Ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Πάρεστιν ἡ μεσότης ἡμερῶν, τῶν ἐκ σωτηρίου ἀρχομένων ἐγέρσεως, Πεντηκοστῇ δὲ τῇ θείᾳ σφραγιζομένων, καὶ λάμπει τὰς λαμπρότητας, ἀμφοτέρωθεν ἔχουσα, καὶ ἐνοῦσα τὰς δύο, καὶ παρεῖναι τὴν δόξαν προφαίνουσα, τῆς δεσποτικῆς, Ἀναλήψεως σεμνύνεται.

Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου.

Ἦλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον. ✠

Ἀπὸ φυλακῆς πρωίας μέχρι νυκτός· ἀπὸ φυλακῆς πρωίας ἐλπίσάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἦκουσε καὶ εὐφράνθη ἡ Σιών, εὐαγγελισθείσης τῆς Χριστοῦ Ἀναστάσεως, οἱ δὲ πιστοὶ αὐτῆς γόνιοι ἠγαλλιάσαντο, τοῦτον θεασάμενοι, καὶ ἐκπλύνοντα Πνεύματι ῥύπον χριστοκτονίας· εὐτρεπίζεται πανηγυρίζουσα, τὴν τῶν ἐκατέρων εὐφρόσυνον μεσότητα.

Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ. ✠

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Ἦγγικεν ἡ τοῦ θεοῦ δαψιλῆς, χύσις ἐπὶ πάντας, ὥσπερ γέγραπται, Πνεύματος ἡ προθεσμία κηρύττει, ἡμισευθεῖσα, τῆς μετὰ Χριστοῦ θάνατον, καὶ ταφὴν καὶ ἀνάστασιν, παρ' αὐτοῦ δεδομένης, ἀψευδοῦς μαθηταῖς ὑποσχέσεως, τὴν τοῦ Παρακλήτου δηλούσης ἐπιφάνειαν.

Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα. ✠

[Παναγιώτου Κηλιτζανίδου](#)

[Χρῦσανθου Θεοδοσόπουλου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Δοξαστικὸν

ἤχος πλ.β'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τῆς ἑορτῆς μεσοῦσης, τῆς σῆς Χριστέ Ἀναστάσεως, καὶ θείας παρουσίας τοῦ ἀγίου σου Πνεύματος, συνελθόντες τῶν θαυμάτων σου, ἀνυμνοῦμεν τὰ μυστήρια, ἐν ᾗ κατάπεμψον ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Παναγιώτου Κηλιτζανίδου](#)

[Γεωργίου Βιολάκη](#)

[Πέτρου Φιλανθίδου](#)

[Γαβριὴλ Κουντιάδου](#)

[Χρῦσανθου Θεοδοσόπουλου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

[Κωνσταντίνου Λάμπρου](#)

Εἰσοδος – Ἐπιλύχνιος Εὐχαριστία

Σοφία. Ὁρθοί!

ἦχος β'

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανόυ, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἔλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, Ἰεῖ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς, διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Μέλος Ἀρχαῖον

Ἰωάννου Σακκελαρίδου

Προκείμενον

ἦχος ᾠ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
2007 σ.268*

Τ ο ε λε ος σου Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με

πα σας τας η με ρας της ζω ης μου

Κ υ ρι ος ποι μαι νει με και ου δε εν με υ

στε ρη σει εις το πον χλο ης ε χει με κα τε σκη η νω

σεν

Ε αν γαρ και πο ρευ θω εν με σω σκι ας θα να

του ου φο βη θη σο μαι κα κα ο τι συ μετ ε μου ου ου

ει π ρ

Τ ο ε λε ος σου Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με
πα σαστας η με ρστης ζω η ης μου ου ου

Αναγνώσματα

Προφητείας Μιχαίου τὸ ἀνάγνωσμα. (Κεφ. 8', 2 ζ', 2 ε', 4)
Σοφία. Πρόσχωμεν.

Τάδε λέγει Κύριος· Ἐκ Σιών ἐξελεύσεται νόμος, καὶ λόγος Κυρίου ἐξ Ἱερουσαλήμ, καὶ κρινεῖ ἀνὰ μέσον λαῶν πολλῶν, καὶ ἐλέγξει ἔθνη ἰσχυρά, ἕως εἰς γῆν μακράν. Ὅτι πάντες οἱ λαοὶ πορεύονται ἕκαστος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, ἡμεῖς δὲ πορευόμεθα ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν, εἰς τὸν αἰῶνα. Τάδε λέγει Κύριος Παντοκράτωρ· Ἀκούσατε βουνοί, καὶ φάραγγες, θεμέλια τῆς γῆς, ὅτι κρίσις τῷ Κυρίῳ πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ· διελεγχθήσεται γὰρ μετὰ τοῦ Ἰσραήλ, λέγων· Λαὸς μου, τί ἐποίησά σοι, ἢ τί ἐλύπησά σε; ἀποκρίθητί μοι. Διότι ἀνήγαγόν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ ἐξ οἴκου δουλείας ἐλυτρώσάμην σε, καὶ ἐξαπέστειλα πρὸ προσώπου σου τὸν Μωϋσῆν καὶ τὸν Ἄαρών. Λαὸς μου, τί ἐβουλεύσαντο κατὰ σοῦ οἱ ὑπεναντίοι; εἰ ἀνηγγέλη σοι, ἄνθρωπε, τί καλόν; καὶ τί Κύριος ἐκζητεῖ παρὰ σοῦ, ἀλλ' ἢ τοῦ ποιεῖν κρῖμα, καὶ ἀγαπᾶν ἔλεος, καὶ ἔτοιμον εἶναι τοῦ πορεύεσθαι μετὰ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου; Διότι ἐν ἰσχύϊ μεγαλυνθήσεται Κύριος, καὶ ποιμανεῖ τὸ ποίμνιον αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ, ἕως ἄκρων τῆς γῆς.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα. (Κεφ. νε',1)
Σοφία. Πρόσχωμεν.

Τάδε λέγει Κύριος· οἱ διψῶντες, πορεύεσθε ἐφ' ὕδωρ· καὶ ὅσοι μὴ ἔχετε ἀργύριον, βαδίσαντες ἀγοράσατε· καὶ φάγεσθε, καὶ πίεσθε, ἄνευ ἀργυρίου καὶ τιμῆς, οἶνον καὶ στέαρ· ὅτι, τάδε λέγει Κύριος Παντοκράτωρ ὑμῖν· Λαὸς μου, ἀντλήσατε ὕδωρ μετ' εὐφροσύνης ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ σωτηρίου· καὶ ἔρεῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· Ὑμνεῖτε τὸν Κύριον, βοᾶτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἀναγγεῖλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν δόξαν αὐτοῦ, μιμνήσκεσθε, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Λαὸς μου, ἀκούσατέ μου, καὶ φάγεσθε ἀγαθά, καὶ ἐντρυφήσει ἐν ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ ὑμῶν. Προσέχετε τοῖς ὤσιν ὑμῶν, καὶ ἐπακολουθήσατε ταῖς ὁδοῖς μου· εἰσακούσατέ μου,

καὶ ζήσεται ἐν ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ ὑμῶν καὶ διαθήσομαι ὑμῖν διαθήκην αἰώνιον, καὶ ἐπικαλέσεσθε· ἡνίκα δ' ἂν ἐγγίζητέ μοι, ἀπολείπετω ὁ ἀσεβὴς τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, καὶ ἀνὴρ ἄνομος τὰς βουλὰς αὐτοῦ, καὶ ἐπιστρέφητε πρὸς με καὶ ἐλέησω ὑμᾶς, καὶ ἀφήσω τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν. Οὐ γὰρ εἰσὶν αἱ βουλαὶ μου, ὥσπερ αἱ βουλαὶ ὑμῶν· λέγει Κύριος· ἀλλ' ὥσπερ ἀπέχει ὁ οὐρανὸς ἀπὸ τῆς γῆς, οὕτως ἀπέχει ἡ ὁδὸς μου ἀπὸ τῶν ὁδῶν ὑμῶν, καὶ τὰ διανοήματα ὑμῶν ἀπὸ τῆς διανοίας μου. Ὡς γὰρ ἐὰν καταβῆ ὑετός, ἢ χιὼν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀποστραφῆ ἐκεῖθεν, ἕως ἂν μεθύσῃ τὴν γῆν, καὶ ἐκτέκη, καὶ βλαστήσῃ, καὶ δῶ σπέρμα τῷ σπείροντι, καὶ ἄρτον εἰς βρωσίν· οὕτως ἔσται τὸ ῥῆμά μου, ὃ ἐὰν ἐξέλθῃ ἐκ τοῦ στόματός μου, οὐ μὴ ἀποστραφῆ πρὸς με κενόν, ἕως ἂν συντελεσθῇ πάντα ὅσα ἠθέλησα, καὶ εὐδοήσω τὰς ὁδοὺς μου, καὶ τὰ ἐντάλματά μου. Ἐν γὰρ εὐφροσύνῃ ἐξελεύσεσθε, καὶ ἐν χαρᾷ διδάχθησεσθε· τὰ γὰρ ὅρη καὶ οἱ βουνοὶ ἐξαλοῦνται προσδεχόμενοι ὑμᾶς ἐν χαρᾷ, καὶ πάντα τὰ ξύλα τοῦ ἀγροῦ ἐπικροτήσῃ τοῖς κλάδοις αὐτῶν· καὶ ἀντὶ τῆς στοιβῆς, ἀναβήσεται κυπάρισσος· ἀντὶ δὲ τῆς κονύζης, ἀναβήσεται μυρσίνη· καὶ ἔσται Κύριος εἰς ὄνομα, καὶ εἰς σημεῖον αἰώνιον, λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ ἅγιος Ἰσραὴλ.

Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα. (Κεφ. θ', 1)

Σοφία. Πρόσχωμεν.

Ἡ σοφία ὑποδόμησεν ἑαυτῇ οἶκον, καὶ ὑπῆρεισε στύλους ἐπτὰ· ἔσφαξε τὰ ἑαυτῆς θύματα, καὶ ἐκέρασεν εἰς κρατῆρα τὸν ἑαυτῆς οἶνον, καὶ ἠτοιμάσατο τὴν ἑαυτῆς τράπεζαν. Ἀπέστειλε τοὺς ἑαυτῆς δούλους, συγκαλοῦσα μετὰ ὑψηλοῦ κηρύγματος ἐπὶ κρατῆρα, λέγουσα· Ὁς ἔστιν ἄφρων, ἐκκλινάτω πρὸς με· καὶ τοῖς ἐνδεέσιν φρενῶν εἶπεν· Ἐλθετε, φάγετε τῶν ἐμῶν ἄρτων, καὶ πίετε οἶνον ὃν κεκέρακα ὑμῖν. Ἀπολείπετε ἀφροσύνην, καὶ ζήσεσθε· καὶ ζητήσατε φρόνησιν, ἵνα βιώσητε, καὶ κατορθώσητε σύνεσιν ἐν γνώσει· Ὁ παιδεύων κακούς, λήψεται ἑαυτῷ ἀτιμίαν· ἐλέγχων δὲ τὸν ἀσεβῆ, μωμῆσεται ἑαυτόν· οἱ γὰρ ἔλεγχαι τῷ ἀσεβεῖ, μώλωπες αὐτῷ. Μὴ ἔλεγγε κακούς, ἵνα μὴ μισήσωσί σε· ἔλεγγε σοφόν, καὶ ἀγαπήσει σε. Δίδου σοφῷ ἀφορμὴν, καὶ σοφώτερος ἔσται· γινώριζε δικαίω, καὶ προσθήσει τοῦ δέχεσθαι. Ἀρχὴ σοφίας, φόβος Κυρίου· καὶ βουλὴ ἁγίων, σύνεσις· τὸ δὲ γινῶναι νόμον, διανοίας ἔστιν ἀγαθῆς· τούτῳ γὰρ τῷ τρόπῳ πολὺν ζήση χρόνον καὶ προστεθήσεται σοὶ ἔτη ζωῆς.

Δεήσεις

Εἶπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἶπωμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει, ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν του ἀγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρά σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε ἐλέησον.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἀμήν.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. **Ἀμήν.**

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισον μὲ τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰῶνων. **Ἀμήν.**

Τὰ πληρωτικὰ

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαὶν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ἐὶ ἀγαθὸς καὶ φιλόφρων Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνομεν.

Σοὶ Κύριε.

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Εἰς τὸν Στίχον

ἤχος α΄

Πεντηκοστῆς ἐφέστηκεν ἡ τῶν ἡμερῶν μεσότης, ἐν ἧ Χριστός, παραγυμνώσας ἀμυδρῶς θεϊκὴν δυναστείαν, παράλυτον συνέσφιγξε, λόγῳ αὐτὸν τῆς κλίνης ἐξαναστήσας καὶ θεοπρεπῶς θαυματουργῶν ἐν ὄστρακίνῳ σώματι, τοῖς ἀνθρώποις ἐδωρήσατο τὴν αἰώνιον ζωὴν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς.

Ἐν τῷ ἱερῷ ἐπέστης ἡ σοφία τοῦ Θεοῦ, μεσούσης τῆς ἑορτῆς, διδάσκων καὶ ἐλέγχων τοὺς ἀπειθεῖς Ἰουδαίους, τοὺς Φαρισαίους, καὶ Γραμματεῖς, καὶ βοῶν παρρησίᾳ πρὸς αὐτούς· ὁ διψῶν, ἐρχέσθω πρὸς με, καὶ πινέτω ὕδωρ ζωηρόν, καὶ οὐ μὴ διψήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ πιστεύων τῇ ἐμῇ χρηστότητι ποταμοὶ ρεύσουσιν ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ ζωῆς αἰωνίου. Ὡ τῆς ἀγαθότητος, καὶ τῆς εὐσπλαγχνίας σου, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν Δόξα σοι.

ἤχος β΄

Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν, πρὸ αἰῶνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Ὅτε τὸ μέσον τῆς ἑορτῆς ἐπέστη, ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τὸ ἱερόν, καὶ ἐδίδασκε λέγων τοὺς ἀπειθεῖς Ἰουδαίους· ὁ διψῶν ἐρχέσθω πρὸς με καὶ πινέτω, ὕδωρ ζωηρόν αἰώνιον, καὶ οὐ μὴ διψήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, ποταμοὶ ρεύσουσιν ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ, καὶ ἔξει τὸ φῶς τῆς ζωῆς.

[Παναγιώτου Κηλιτζανίδου](#)

[Χρῦσανθου Θεοδοσόπουλου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Δοξαστικὸν

ἤχος πλ.δ΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

Μεσούσης τῆς ἑορτῆς, διδάσκοντός σου Σωτήρ, ἔλεγον οἱ Ἰουδαῖοι· Πῶς οὗτος οἶδε γράμματα, μὴ μεμαθηκώς; ἀγνοοῦντες, ὅτι σὺ εἶ ἡ σοφία, ἡ κατασκευάσασα τὸν κόσμον· δόξα σοι.

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Παναγιώτου Κηλιτζανίδου](#)

[Γεωργίου Βιολάκη](#)

[Πέτρου Φιλανθίδου](#)

[Γαβριὴλ Κουντιάδου](#)

[Χρῦσανθου Θεοδοσόπουλου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

[Κωνσταντίνου Λάμπρου](#)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ρῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἔθνων καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

Τρισάγιον

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ δνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἐπιπέτε, ὁ Θεός, ἐπὶ τῇ ἐκκλησίᾳ σου, ἡ ἐκκλησία τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ἡ ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ, ἡ ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, ἡ ἐκκλησία τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον

ἦχος πλ.δ'

Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς, διψῶσάν μου τὴν ψυχὴν, εὐσεβείας πότισοννάματα ὅτι πᾶσι Σωτὴρ ἐβόησας· ὁ διψῶν, ἐρχέσθω πρὸς με καὶ πινέτω· ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, Χριστέ ὁ Θεὸς δόξα σοι. (γ')

[Παναγιώτου Κηλιτζανίδου](#)

[Χρύσανθου Θεοδοσόπουλου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Ἀπόλυσις

Σοφία!

Εὐλόγησον.

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ (μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ἐπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Δόξα σοι Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον (γ'), πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἄσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας,
καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος
Ἄληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ∴ Λουκάς Λουκά ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

Θὰ τὸ ἐκτιμούσαμε ἂν μᾶς γνωρίζατε τυχόντα λάθη.

gerry.monk@gmail.com

louka.loukas@gmail.com

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας
καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζωὴν χαρισάμενος.

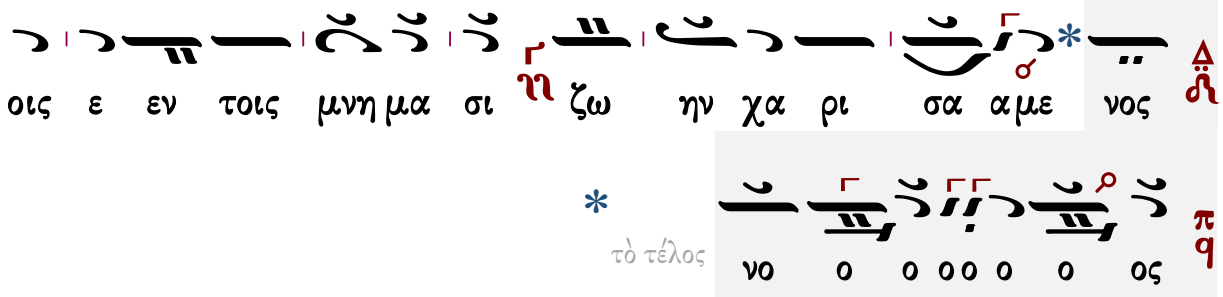
τὸ συνηθισμένον

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ̣ Πα̣

Εμμανουὴλ Φαρλέκα
Πεντηκοστάριον 1935 σ.4#

Χ ρι στο ος α νε ε στη εκ νε ε κρων θ̣α να

α τω θα α να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι

Δόξα Πατρι και Υἱῷ και ἀγίῳ Πνεύματι.

Και νῦν και ἀεὶ και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι και ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρι και Υἱῷ και ἀγίῳ Πνεύματι.

Και νῦν και ἀεὶ και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, και ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· και ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς και ἡμεῖς ἀφιέμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν και μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία και ἡ δύναμις και ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς και τοῦ Υἱοῦ και τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν και ἀεὶ και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου και εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος και τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολιτεύμα.

Δόξα Πατρι και Υἱῷ και ἀγίῳ Πνεύματι.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτεία, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός, εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Και νῦν και ἀεὶ και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Προστασία φοβερά και ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδῃς, ἀγαθή, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὐς ἐκέλευσας βασιλεύειν και χορηγεί αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην, διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον και ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν και ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐπι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.
Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἑξάψαλμος

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. (γ')

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (β')

ψαλμὸς γ'

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; Πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.
Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.
Σὺ δὲ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου, καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.
Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.
Ἐγὼ ἐκοιμήθην, καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήφεται μου.
Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ, τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.
Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με ὁ Θεός μου· ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως· ὀδόντας ἀμαρτωλῶν συνέτριψας.
Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

καὶ πάλιν

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήφεται μου.

ψαλμὸς λζ' 37

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.
Ἐπι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμέ τὴν χειρὰ σου.
Οὐκ ἔστιν ἴσους ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἀμαρτιῶν μου.
Ἐπι αἰ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.
Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μύλωνές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.
Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους· ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.
Ἐπι αἰ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴσους ἐν τῇ σαρκί μου.
Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα· ὠρούμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.
Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.
Ἐπι καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἑναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου· καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακὰ μοι ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον, καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων, καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἔλεγμούς.

Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε, ὁ Θεός μου.

Ὅτι εἶπον μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου, καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου, ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλοῦρήμονησαν.

Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ, καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι, καὶ κεκραταίνονται ὑπὲρ ἐμὲ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἄδικως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχευ εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

καὶ πάλιν

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχευ εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

ψαλμὸς ξβ' 62

Ὁ Θεός, ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου, ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὤφθην σοι, τοῦ ἰδεῖν τὴν δύνάμιν σου καὶ τὴν δόξαν σου.

Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωᾶς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογῆσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἄρῶ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότῃτος ἐμπλησθεῖ ἡ ψυχὴ μου· καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.

Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου· ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου· εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς.

Παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ· ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

καὶ πάλιν

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου· ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἐλληλούια, Ἐλληλούια, Ἐλληλούια, Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ')

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

ψαλμὸς πζ' 87

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ ἠγγισε.

Προσελογίστην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον· ἐγενήθη ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὅσει τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.

Ἐθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς, καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου, καὶ πάντα τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμὲ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ· ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς·

Παρεδόθην, καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἱατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγῆσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθῆσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου, καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλελησμένη;

Κἄγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωτὴ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἴνα τί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχὸς εἰμι ἐγὼ, καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου· ὑψωθείς δὲ, ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραζάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ, ὅλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον, καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

καὶ πάλιν

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

ψαλμὸς ρβ' 102

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐίλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.
Οἰκτιρῶν καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μνηεῖ.
Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.
Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτὸν.
Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτὸν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.
Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.
Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.
Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτὸν.
Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.
Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.
καὶ πάλιν
Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.
Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.
Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.
Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου· ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.
Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.
Ἐμνήσθη ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασιν τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.
Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.
Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.
Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἄκουστόν ποιήσόν μοι τὸ πρῶτὶ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.
Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν, ἐν ἧ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.
Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου· Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.
Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.
Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἔλεει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.
Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμί.
καὶ πάλιν
Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. (β')
Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ')
Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτὴ

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον. *(μετὰ ἀπὸ κάθε δέησιν)*
Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τῆς πόλεως καὶ ἐνορίας ταύτης, πάσης πόλεως, χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, ἀιχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοί, Κύριε.

Ἵτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Θεὸς Κύριος

ἦχος πλ.δ'

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

[Ἰωάννου Πρωτοψάλτου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

Ἀπολυτίκιον

ἦχος πλ.δ'

Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς, διψῶσάν μου τὴν ψυχὴν, εὐσεβείας πότισοννάματα ὅτι πᾶσι Σωτὴρ ἐβόησας· ὁ διψῶν, ἐρχέσθω πρὸς με καὶ πινέτω· Ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, Χριστέ ὁ Θεὸς δόξα σοι. (γ')

[Παναγιώτου Κηλιτζανίδου](#)

[Χρῦσανθου Θεοδοσόπουλου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Συναπτὴ

Ἵτι καὶ ἔτι...

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον...

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου...

Σοί, Κύριε.

Ἵτι σὸν τὸ κράτος...

Ἄμην.

Καθίσματα

μετά τὴν α΄ στιχολογίαν

Ταχὺ προκατάλαβε

ἤχος δ΄

Ὁ πάντων ἐπιστάμενος, τῶν καρδιῶν λογισμούς ἐν μέσῳ ἀνέκραζε τοῦ ἱεροῦ ἐστηκώς, τοῖς ψεύσταις λέγων ἀλήθειαν· Τί ζητεῖτε πιάσαι, ἐμὲ τὸν ζωοδότην; ἐορτῆς μεσαζούσης, ἐκβοῶν παρρησίᾳ· Μὴ τὴν κατ' ὄψιν κρίσιν κρίνετε παράνομοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν. ✠

μετά τὴν β΄ στιχολογίαν

Τὸν συνάναρχον Λόγον

ἤχος πλ.α΄

Ὁ δεσπότης τῶν ὄλων ἐν τῷ ναῷ ἐστηκώς, ἐορτῆς μεσαζούσης, Πεντηκοστῆς τῆς σεπτῆς, τοῖς Ἑβραίοις προσλαλῶν, διελέγχει τρανῶς, ἐν παρρησίᾳ πολλῇ, ὡς βασιλεὺς ὢν καὶ Θεός, τὴν τύραννον αὐτῶν τόλμαν, ἡμῖν δὲ πᾶσι δωρεῖται, δι' εὐσπλαγχίαν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν. ✠

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἀγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτὸς σοῦ ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀγίαν Ἀνάστασιν, ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ. Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

ν΄ ψαλμὸς

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντὸς.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὁστέα τε ταπεινωμένα.
Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.
Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.
Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ ἐπιστρέψουσιν.
Ῥῥσαί με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν' ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.
Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.
Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.
Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν, καὶ ὀλοκαυτώματα.
Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μύσχους.

Κανόνες

Κανὼν α' ὑδὴ α'

ἦχος δ'

«**Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἵχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραὴλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσί, τοῦ Ἀμαλὴκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.**»

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Μεγάλαι τῆς ὑπὲρ νοῦν σου Δέσποτα, θείας σαρκώσεως, εὐεργεσίαι λάμπουσιν ἡμῖν, δωρεαί τε καὶ χάριτες, καὶ θεϊκαὶ λαμπρότητες, ἀγαθοδότης ἀναβρύουσαι.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐπέστης μαρμαρυγὰς θεότητος, ἐξαποστέλλων Χριστέ, τῆς ἐορτῆς ἐν μέσῳ προφανῶς· ἐορτὴ γὰρ χαρμόσυνος, τῶν σφζομένων πέφυκας, καὶ σωτηρίας ἡμῖν πρόξενος.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σοφία, δικαιοσύνη, Κύριε, καὶ ἀπολύτρωσις, παρὰ Θεοῦ σὺ γέγονας ἡμῖν, ἀπὸ γῆς πρὸς οὐράνιον, διαβιβάζων ὕψωμα, καὶ Πνεῦμα θεῖον χαριζόμενος.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ σὰρξ σου διαφθορὰν ἐν μνήματι, οὐκ εἶδε Δέσποτα, ἀλλ' ὡς συνέστη ἄνευθεν σποραῖς, τὴν φθορὰν οὐκ ἐδέξατο, ἀκολουθία φύσεως ὑπερουσίως μὴ δουλεύσασα.

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Κανὼν β' ὑδὴ α'

Θάλασσαν ἐπηξας

ἦχος πλ.δ'

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἔθνη κροτήσατε, Ἑβραῖοι θρηνήσατε· ὁ ζωοδότης γὰρ Χριστός, τὰ δεσμὰ διέρρηξε τοῦ Ἄδου καὶ νεκροὺς ἀνέστησε, καὶ νόσους θεράπευσε τῷ λόγῳ. Οὗτος ἐστὶν ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ δοὺς ζωὴν τοῖς πιστεύουσιν ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Θαῦμα παρέδειξας, τὸ ὕδωρ εἰς οἶνον μετελθών, ὁ ἐν Αἰγύπτῳ ποταμούς, μετατρέψας Δέσποτα εἰς αἶμα, καὶ νεκροὺς ἀνέστησας, σημεῖον τοῦτο δεύτερον τελέσας. Δόξα Σωτῆρ τῇ ἀφάτῳ σου βουλή, δόξα τῇ κενώσει σου, δι' ἧς ἐκαίνισας ἡμᾶς.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ῥεῖθρον ἀέναον, ὑπάρχων Κύριε, ζωῆς ἀληθινῆς, σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις ἡμῶν, θέλων ἐκοπίασας Σωτῆρ μου, καὶ ἐκὼν ἐδίψησας, τοῖς νόμοις τῆς φύσεως ὑπέικων, καὶ εἰς Σιχαρ ἀφικόμενος σαρκί, τὸ ὕδωρ ἐζήτησας, τῇ Σαμαρείτιδι πιεῖν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἄρτους εὐλογήσας, ἰχθύας ἐπλήθυνας, ὁ ἀκατάληπτος Θεός, καὶ λαοὺς ἐχόρτασας ἀφθόνως, καὶ πηγὴν ἀέναον σοφίας, τοῖς διψῶσιν ἐπηγγείλω· Σὺ εἶ, Σωτῆρ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ δοὺς ζωὴν τοῖς πιστεύουσιν ἐν τῷ ὀνόματι τῷ σῷ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τρία συνάναρχα δοξάζω καὶ σύνθρονα, Πατέρα ἀναρχον Θεόν, καὶ Υἱὸν συνάναρχον, καὶ Πνεῦμα συναίδιον Υἱῷ, τὴν μίαν τρισυπόστατον οὐσίαν, μίαν ἀρχὴν ὑπεράρχιον ὑμνῶν, ἀνάρχου Θεότητος καὶ οὐσιότητος τιμῶ.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Μόνη ἐχώρησας τὸν κτίστην τὸν ἴδιον, Θεογεννητορ ἐν γαστρὶ, καὶ σαρκὶ ἐκύησας ἀφράστως, καὶ Παρθένος ἔμεινας, μηδὲν τῆς παρθενίας λυμανθείσης, τοῦτον ἀγνή, ὡς Υἱὸν σου καὶ Θεόν, ἀπαύστως ἰκέτευε ὑπὲρ τῆς ποιμένης σου αἰεὶ.

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Κανὼν α' ὑδὴ γ'

ἤχος δ'

«Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστέ κράζουσα· σύ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα».

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ναμάτων ζωοποιῶν, τῇ Ἐκκλησίᾳ τὰς πηγὰς ἤνοιξας· εἴ τις διψᾷ, πρόθυμος, ἴτω καὶ πινέτω, βοῶν ἀγαθέ.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐκ γῆς μὲν πρὸς οὐρανόν, ἀνυψωθῆναι προφανῶς ἔλεγες· ἐξ οὐρανοῦ Πνεῦμα δέ, πέμπειν ἐπηγγείλω τὸ ἅγιον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ φύσει ζωοποιός, καὶ ἐκ Παρθένου γεννηθεὶς Κύριος, πᾶσι πιστοῖς δεδώρηται, τὴν ἀθανασίαν ὡς εὐσπλαγχνος.

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Κανὼν β' ὑδὴ γ'

Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου

ἤχος πλ.δ'

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Μὴ τὴν κατ' ὄψιν κρίσιν κρίνετε Ἰουδαῖοι, διδάσκων ἔλεγεν ὁ Δεσπότης· ὡς ἐπέστη τῷ ἱερῷ, καθὼς γέγραπται, μεσούσης τῆς νομικῆς ἐορτῆς.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Μὴ τὴν κατ' ὄψιν κρίσιν κρίνετε Ἰουδαῖοι· Χριστὸς γὰρ ἦλθεν, ὄνπερ ἐκάλουν οἱ Προφῆται, ἐκ Σιῶν ἐλευσόμενον, καὶ κόσμον ἀνακαλούμενον.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Εἰ καὶ τοῖς λόγοις οὐ πιστεύετε Ἰουδαῖοι, τοῖς ἔργοις πείσθητε τοῦ Δεσπότη· τί πλανᾶσθε ἀθετοῦντες τὸν ἅγιον, ὃν ἔγραψεν ἐν τῷ νόμῳ Μωσῆς;

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Εἰ τὸν Μεσσίαν πάντως δεῖ ἔλθειν Ἰουδαῖοι, Χριστὸς δὲ ἦλθε ὁ νῦν Μεσσίας, τί πλανᾶσθε ἀθετοῦντες τὸν Δίκαιον, ὃν ἔγραψεν ἐν τῷ νόμῳ Μωσῆς;

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Σὲ προσκυνοῦμεν Πάτερ ἀναρχε τῇ οὐσίᾳ, ὑμνοῦμεν ἀναρχον τὸν Υἱόν σου, καὶ τὸ Πνεῦμα εὐσεβῶς τὸ πανάγιον, ὡς ἓνα τὰ Τρία φύσει Θεόν.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Εἷς τῆς Τριάδος ὢν, γενόμενος σάρξ ὠράθης, οὐ τρέψας Κύριε τὴν οὐσίαν, οὐδὲ φλέξας τῆς τεκούσης τὴν ἀφθορον γαστέρα, Θεὸς ὢν ὅλος καὶ πῦρ.

Συναπτή

Ἔτι καὶ ἔτι...

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου...

Σοί, Κύριε.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Ἀμήν.

Καθίσματα

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

ἦχος πλ.δ'

Ἔστηκώς ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἱεροῦ, μεσαζούσης ἐνθέως τῆς ἑορτῆς, ὁ διψῶν, ἀνέκραζες· ἐρχέσθω πρὸς με καὶ πινέτω· ὁ γὰρ πίνων ἐκ τούτου, τοῦ θείουνάματος, ποταμούς ἐκ κοιλίας, ἐκρεύσει δογμάτων μου, ὅστις δὲ πιστεύει, εἰς ἐμὲ τὸν σταλέντα, ἐκ θείου γεννήτορος, μέτ' ἐμοῦ δοξασθήσεται. Διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ὅτι πλουσίως ἐξέχεας τὰνάματα, τῆς σῆς φιλανθρωπίας τοῖς δούλοις σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τῆς σοφίας τὸ ὕδωρ καὶ τῆς ζωῆς ἀναβρύζων τῷ κόσμῳ, πάντας Σωτήρ, καλεῖς τοῦ ἀρύσασθαι, σωτηρίας τὰνάματα· τὸν γὰρ θεῖον νόμον σου, δεχόμενος ἄνθρωπος, ἐν αὐτῷ σβεννύει, τῆς πλάνης τοὺς ἀνθρακας· ὅθεν εἰς αἰῶνας, οὐ διψήσει, οὐ λήψει, τοῦ κόρου σου Δέσποτα βασιλεῦ ἐπουράνιε. Διὰ τοῦτο δοξάζομεν, τὸ κράτος σου, Χριστὲ ὁ Θεός, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν αἰτούμενοι, καταπέμψαι πλουσίως τοῖς δούλοις σου.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Κανὼν α', ᾠδὴ δ'

ἦχος δ'

«Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ Σταυροῦ τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζουσα, δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.» (β')

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ῥήξας θανάτου τὰς πύλας τῆς σῆς δυνάμει, ὁδοῦ ζωῆς ἐγνώρισας τῆς ἀθανασίας, πύλας δὲ διήνοιξας, τοῖς πίστει κραυγάζουσι, Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὴν μεσότητα τῶν ὄλων, καὶ τέλος ἔχων, καὶ τῆς ἀρχῆς ὡς ἀναρχος περιδεδραγμένος, ἔστης ἐν τῷ μέσῳ, βοῶν, τῶν θείων θεόφρονες, δεῦτε δωρεῶν ἀπολαύσατε.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ Θεὸς καὶ πάντων ἔχων τὴν ἐξουσίαν, ὡς δυνατὸς τὸ κράτος καθελῶν τοῦ θανάτου πέμπειν ἐπηγγείλω Χριστέ, τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ ἐκ Πατρὸς προερχόμενον.

Ἦπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νέμεις πλουσίως τὴν χάριν, τοῖς σὲ ὑμνοῦσι, καὶ τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα προαιώνιον Λόγον, **Μ**ῆτερ ἀπειρόγαμε, πταισμάτων τὴν ἄφεσιν, τούτοις αἰτουμένη πανάχραντε.

Κανὼν β', ὑδὴ δ'

Ὁ Προφῆτης Ἀββακούμ

ἦχος πλ.δ'

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Εἰ Μεσσίαν δεῖ ἔλθειν, ὁ δὲ Μεσσίας Χριστὸς ἔστι, παράνομοι; τί ἀπιστεῖτε αὐτῷ; ἰδοὺ παραγέγονε, καὶ μαρτυρεῖ ἅ αὐτὸς ποιεῖ, τὸ ὕδωρ οἶνον ἐποίησε, Παράλυτον λόγῳ συνέσφιγγεν. (β')

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Μὴ συνιέντες τὰς Γραφάς, πλανᾶσθε πάντες ὑμεῖς Ἑβραῖοι ἄνομοι, ὄντως γὰρ ἦλθε Χριστὸς, καὶ πάντας ἐφώτισε, καὶ ἐν ὑμῖν ἔδειξε πολλὰ σημεῖα καὶ τεράστια, καὶ μάτην ἀρνεῖσθε τὴν ὄντως ζωὴν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐν ἔργον ἔδειξα ἡμῖν, καὶ πάντες ἤδη θαυμάζετε, ἀνέκραξε τοῖς Ἰουδαίοις Χριστὸς, ὑμεῖς περιτέμνετε, καὶ ἐν Σαββάτῳ ἄνθρωπον, φησίν, ἐμοὶ δὲ τί ἐγκαλεῖτε λοιπόν, ἐγείραντι λόγῳ παράλυτον.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἔργα ἐποίησα πολλά, καὶ διὰ ποῖον ἔργον λιθάζετέ με; Τοῖς Ἰουδαίοις Χριστὸς, ἐλέγχων ἀνέκραζεν, ὅτι ἄνθρωπον ὑγιῆ ὄλον λόγῳ ἐποίησα; μὴ κρίνετε κατ' ὄψιν ἄνθρωποι.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐν Ἀποστόλοις ἐνεργῶν, καὶ ἐν προφήταις αὐτὸς ἐπαναπαυόμενος, μετὰ τοῦ Πνεύματος, τὸ ἀχραντον γέννημα, τῆς πατρικῆς φύσεως Χριστέ, τὰ ἔθνη πρὸς σὴν ἐπίγνωσιν, ἀνῆγες τῶν σημείων σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τριάς ἀμέριστε μονάς, ἀναρχε Πάτερ, Υἱέ, καὶ Πνεῦμα ἅγιον ἢ ἐν μονάδι Τριάς, ὁμότιμε, σύνθρονε ζωοποιέ, ἄκτιστε Θεέ, σῶζε τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε, καὶ ρῦσαι κινδύνων καὶ θλίψεων.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἡ ἐν γαστρὶ σου τὸν Θεόν, ἀπεριγράπτως χωρήσασα Θεόνημφε, Παρθενομητορ ἀγνή μὴ παύση πρεσβεύουσα ὑπὲρ ἡμῶν, ὅπως διὰ σοῦ ρυσθῶμεν τῶν περιστάσεων, πρὸς σὲ γὰρ αἰεὶ καταφεύγομεν.

Κανὼν α', ὑδὴ ε'

ἦχος δ'

«Σὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας, φῶς ἅγιον ἐπιστρέφων, ἐκ ζοφώδους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.»

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τῶν θείων ἑορτῶν, τὴν μεσότητα φθάσαντες, τὸ τέλειον τῆς ἐνθέου, ἀρετῆς ἐξασκῆσαι, σπουδάσωμεν θεόφρονες.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὡς ὄντως ἱερὰ ἡ παροῦσα πανήγυρις, μεσότητα τῶν μεγίστων, ἑορτῶν γὰρ ὀρίζει, καὶ λάμπει ἀμφοτέρωθεν.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νοῦς ἀρχαγγελικὸς οὐκ ἰσχύει νοῆσαί σου, τὸν ἄφραστον ἐκ Παρθένου, καὶ πανάχραντον τόκον, Σωτῆρ μου πολυέλεε.

Κανὼν β', ὑδὴ ε'

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν

ἦχος πλ.δ'

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Θαύμασι κατεκόσμησας, τοὺς Ἀποστόλους σου, τέρασιν ἐμεγάλυνας τοὺς Μαθητὰς ἐν παντὶ τῷ κόσμῳ, δοξάσας Σωτῆρ ἡμῶν, καὶ δούς αὐτοῖς τὴν βασιλείαν σου. (β')

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἄπαντα κατεφώτισαν, τῆς γῆς τὰ πέρατα θαύματι καὶ διδάγμασιν οἱ Μαθηταί, καὶ ποικίλοις τρόποις, τὸν λόγον κηρύξαντες, Χριστὲ Σωτῆρ τῆς βασιλείας σου.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Αἴνεσιν ἀναπέμπομεν τῇ βασιλείᾳ σου, ὕμνον σοι δὲ προσάγομεν, τῷ δι' ἡμᾶς ἐπὶ γῆς ὀφθέντι, καὶ κόσμον φωτίσαντι καὶ τὸν Ἀδὰμ ἀνακαλέσαντι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Δόξα σοι Πάτερ ἅγιε, Θεὲ ἀγέννητε, δόξα σοι Λόγε ἄχρονε μονογενές, δόξα σοι τὸ Πνεῦμα, τὸ θεῖον καὶ σύνθρονον, καὶ ὁμοούσιον Πατρὶ καὶ Υἱῷ.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν. Θεοτοκίον

Γέγονεν ἡ κοιλία σου ἅγια τράπεζα, ἔχουσα τὸν οὐράνιον ἄρτον, ἐξ οὗ πᾶς ὁ τρώγων, οὐ θνήσκει, ὡς ἔφησεν, ὁ τοῦ παντὸς Θεογεννητορ τροφεύς.

Κανὼν α', ὑδὴ ς'

ἦχος δ'

«Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαυμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ρεύσαντι αἵματι.»

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Μεσίτης, Πεντηκοστῆς, ἐφέστηκε σήμερον, ἔνθεν τοῦ θεοῦ μὲν Πάσχα, θειοτάτῳ φέγγει καταυγασθεῖσα, ἐκεῖθεν δέ, τοῦ Παρακλήτου λάμπουσα χάριτι.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐλάλεις, ἐν τῷ ναῷ Χριστὲ παριστάμενος, τῶν Ἰουδαίων τοῖς δήμοις, τὴν οἰκειάν δόξαν ἀποκαλύπτων, καὶ προφαίνων, τὴν συμφυῖαν πρὸς τὸν γεννήτορα.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Γενοῦ μου, προστασία καὶ τεῖχος ἀκράδαντον, τῶν κοσμικῶν με σκανδάλων, λυτρουμένη μόνη Θεογεννήτορ, καὶ ταῖς θείαις, φωτοχυσίαις καταλαμπρύνουσα.

Κανὼν β', ψδὴ ς'

Ὡς ὕδατα θαλάσσης

ἦχος πλ.δ'

Ὅ πάντα περιέπων τὰ πέρατα ἀνῆλθες Ἰησοῦ, καὶ ἐδίδασκες, ἐν τῷ ἱερῷ τοὺς ὄχλους, τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, τῆς ἑορτῆς μεσοῦσης, ὡς Ἰωάννης βοᾷ.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀνέπτυξας τὰ χεῖλη σου Δέσποτα, ἐκήρυξας τῷ κόσμῳ, τὸν ἄχρονον Πατέρα καὶ τὸ πανάγιον Πνεῦμα, τὸ συγγενὲς ἀμφοτέρων, φυλάττων, καὶ μετὰ σάρκωσιν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὸ ἔργον τοῦ Πατρὸς ἐτελείωσας, τοῖς ἔργοις ἐπιστώσω τοὺς λόγους σου ἰάσεις τελῶν Σωτῆρ καὶ σημεῖα, παράλυτον ἀνορθῶν, λεπρούς καθαίρων, καὶ τοὺς νεκροὺς ἀνιστῶν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναρχος Υἱός, ἀρχὴ γέγονε, λαβὼν τὸ καθ' ἡμᾶς, ἐνηθρώπησε, καὶ μέσον τῆς ἑορτῆς ἐδίδασκε λέγων· προσδράμετε τῇ πηγῇ τῇ ἀενάῳ, ζωὴν ἀρῦσασθαι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Τὴν μίαν ἐν Τριάδι θεότητα, οὐσίαν τρισυπόστατον ἄκτιστον, ἀμέριστον πάντες δοξολογοῦμεν, Πατέρα, καὶ τὸν Υἱόν, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, ὡς τρία οὐσαν καὶ ἓν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παρθένον μετὰ τόκον ὑμνοῦμέν σε, Παρθένον καὶ Μητέρα δοξάζομεν, σέ μόνην ἀγνήν θεόνυμφε κόρη, ἐκ σοῦ γὰρ ὄντως Θεὸς ἐσαρκώθη, ζωοποιήσας ἡμᾶς.

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι...

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου...

Σοί, Κύριε.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεύς...

Ἀμήν.

Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς μεσαζούσης, ὁ τῶν ἀπάντων Ποιητῆς καὶ Δεσπότης, πρὸς τοὺς παρόντας ἔλεγε, Χριστέ ὁ Θεός· Δεῦτε καὶ ἀρύσασθε, ὕδωρ ἀθανασίας· ὅθεν σοι προσπίπτομεν, καὶ πιστῶς ἐκβοῶμεν· Τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι ἡμῖν· σὺ γὰρ ὑπάρχεις πηγὴ τῆς ζωῆς ἡμῶν.

[Χρῦσανθου Θεοδοσόπουλου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Οἶκος

Τὴν χερσωθεῖσάν μου ψυχὴν, πταισμάτων ἀνομίαις, ῥοαῖς τῶν σῶν αἱμάτων κατάρδουσον, καὶ δεῖξον καρποφόρων ἀρεταῖς, σὺ γὰρ ἔφης πᾶσι, τοῦ προσέρχεσθαι πρὸς σέ Λόγε Θεοῦ πανάγιε, καὶ ὕδωρ ἀφθαρσίας ἀρύεσθαι, ζῶν τε καὶ καθαῖρον ἀμαρτίας, τῶν ὑμνούντων τὴν ἔνδοξον καὶ θεῖαν σου ἔγερσιν παρέχων ἀγαθῆ, τὴν ἀπὸ τοῦ ὕψους ἐνεχθεῖσαν ἀληθῶς τοῖς Μαθηταῖς σου· Πνεύματος ἰσχύν, τοῖς σέ Θεὸν γινώσκουσι, σὺ γὰρ ὑπάρχεις πηγὴ τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Συναξάριον

Τῇ ιη' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων, Πέτρου, Διονυσίου, Χριστίνης παρθένου, Ἀνδρέου, Παύλου, Βενεδίμου, Παυλίνου καὶ Ἡρακλείου.

Σεπτοὶ ἀθληταί, ὑπὲρ σεπτῆς Τριάδος,

Ὑπὲρ τὸ ζῆν εἴλοντο θανεῖν ἐμφρόνως.

Ὅγδοάς, ἀθλοφόρων ἐκ γαίης εἰς πόλιν ἤρθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων ἐπτὰ μαρτύρων γυναικῶν, τῶν ἐν Ἀγκύρᾳ τῆς Γαλατίας, Τεκούσης, Ἀλεξανδρίας, Κλαυδίας, Φαινηῆς, Εὐφρασίας, Ματρώνης, Ἰουλίας καὶ Θεοδότου μάρτυρος.

Εἰς τὸν Θεόδοτον

Χεῖρ Θεόδοτον, ἦν Θεοῦ χεῖρ ξηράνοι,

Θεῷ δοτὸν τίθησι πλήξασα ζίφει.

Εἰς τὰς ἐπτὰ παρθένους

Λίμνη γυναικῶν ἐπτὰς ἐμβεβλημένη,

Χαίρει βίου ῥέοντος ἐκβεβλημένη.

Τῇ Τετάρτῃ τοῦ Παραλύτου, τὴν τῆς Μεσοπεντηκοστῆς ἑορτάζομεν ἑορτὴν.

Ἐστὼς διδάσκει τῆς ἑορτῆς ἐν μέσῳ,

Χριστὸς Μεσσίας τῶν διδασκάλων μέσον.

Τῷ ἀπείρῳ ἔλεει σου, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ἦχος δ'

«**Ε**ν τῇ καμίνῳ, ἀβραμιαῖοι παῖδες τῇ περσικῇ, πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον, ἢ τῇ φλογί, πυρπολούμενοι ἐκραυγάζον· εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε».

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ισχύι Σῶτερ τὴν τοῦ θανάτου λύσας δύναμιν τρίβον τῆς ζωῆς ἐγνώρισας τοῖς θνητοῖς, εὐχαρίστως σοι κραυγάζουσιν· εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σάρκα φοροῦντα, τεθεαμένοι οὐκ ἐπέγνωσαν, δῆμοι τῶν Ἑβραίων Λόγε σε τοῦ Θεοῦ, ἀλλ' ἡμεῖς σοι ἀναμέλομεν· εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, Κύριε.

Ἵπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὸ τοῦ ὑψίστου, ἡγιασμένον θεῖον σκῆνωμα, χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρά, Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν, ὑπάρχεις πανάμωμε Δέσποινα.

Κανὼν β', ψδὴ ζ'

Τῶν Χαλδαίων ἡ κάμινος

ἦχος πλ.δ'

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σαρκιῶς ἐκοπίασας, ἡ ἀνάπαυσις πάντων, ἐκουσίως ἐδίψησας, ἡ πηγὴ τῶν θαυμάτων, τὸ ὕδωρ ἐζήτησας, ὕδωρ τὸ ζῶν Ἰησοῦ ἐπαγγειλάμενος.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σαμαρείτιδι Κύριε, γυναικὶ προσωμίλεις, διαλέγων τὴν ἄνοιαν, τῶν ἀνόμων Ἑβραίων· ἡ μὲν γὰρ ἐπίστευσεν, Υἱόν σε εἶναι Θεοῦ, οἱ δὲ ἤρνησαντο.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἵδωρ ζῶν τὸ ἀλλόμενον, ὕδωρ ἀθανασίας, ἡ πηγὴ ἡ αἰέζωος, παρέχειν ἐπηγγείλω, τοῖς πίστει τὸ Πνεῦμά σου, προσδεχομένοις Σωτῆρ τὸ προῖδον ἐκ Πατρός.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Πέντε ἄρτοις ἐξέθρεψας, χιλιάδας πεινώντων, καὶ τοῦ κόρου τὰ λείψανα εἰς ἄλλας μυριάδας, Σωτῆρ ἐπερίσσευσας, δεικνὺς τὴν δόξαν σου τοῖς ἱεροῖς μαθηταῖς.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἐσθίων τὸν ἄρτον σου, ζήσεται αἰωνίως, καὶ ὁ πίνων τὸ αἷμά σου, ἐν σοὶ μένει Σωτῆρ μου, καὶ σὺ ἐν αὐτῷ μένεις, καὶ ἀναστήσεις αὐτόν, ἐν τῇ ἐσχάτῃ ῥοπή.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐθαυμάστωσας Δέσποτα, τὴν σὴν οἰκονομίαν, πιστωσάμενος θαύμασι τὴν θείαν ἐξουσίαν, τὰς νόσους ἀπῆλασας, νεκροὺς ἀνέστησας, τυφλοὺς ἐφώτισας ὡς Θεός.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τοὺς λεπροὺς ἐκαθάρισας, τοὺς χωλοὺς ἀνωρθώσω, παραλύτους συνέσφιγξας, Αἰμόρρουν ἐθεράπευσας· ἐπέζευσας πέλαγος δεικνὺς τὴν δόξαν σου τοῖς ἱεροῖς μαθηταῖς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Προσκυνοῦμέν σου Κύριε τὸν ἄχρονον Πατέρα, καὶ τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος, ἣν τοῖς σοῖς ἀποστόλοις Θεὸς ὦν διένειμας, ἐξαποστέλλων αὐτοὺς ἐπὶ τὸ κήρυγμα.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἐν γαστρὶ σου ἐχώρησας τὸν ἀχώρητον Λόγον, ἐκ μαζῶν σου ἐθήλασας, τοῦ κόσμου τὸν τροφέα, ἀγκάλαις ἐβάστασας, τὸν παροχέα ἡμῶν, Θεογεννητορ ἀγνή.

Κανὼν α', ψδὴ ν'

ἦχος δ'

Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε, πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἔρασταὶ παῖδες κραυγάζοντες· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον». (β')

Δόξα σοὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ῥαῖος ἐκ τάφου ἀναστάς, τῇ τῆς Θεότητος δόξῃ κοσμούμενος, τοῖς, ἀποστόλοις σου Κύριε, ἐπεφάνης, τὴν τοῦ Πνεύματος, ἐπαγγελλούμενος αὐτοῖς, πέμπειν ἐνέργειαν, τοῖς βοῶσι· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Δόξα σοὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Νεκρώσας τὸν Ἄδην ὡς Θεός, ζωαρχικώτατε, πᾶσιν ἐπήγασας ζωὴν αἰώνιον, ἥπερ νῦν, εἰκονίζουσι φανότατα, τῶν λαμπροφόρων ἡμερῶν τούτων αἱ χάριτες, τοῖς βοῶσι· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Δόξα σοὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀκτῖνας ὡς ἥλιος Χριστέ, δικαιοσύνης φανείς, κόσμῳ ἀπέστειλας, τοὺς ἀποστόλους σου φέροντας, σὲ τὸ φῶς τὸ ἀκατάληπτον, καὶ τῆς ἀγνοίας τὴν ἀχλὺν ἀποδιώκοντας, καὶ βοῶντας· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰδοὺ νῦν ἐξέλιπε σαφῶς, ἐκ τῆς Ἰούδα φυλῆς ἄρχων ἡγούμενος· σὺ γὰρ πανάμωμε τέτοκας, τὰ αὐτῷ πρὶν ἀποκείμενα, τὴν προσδοκίαν τῶν ἐθνῶν, Χριστὸν ὃ ψάλλομεν· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Κανὼν β', ψδὴ ν'

Ἄγγελοι καὶ οὐρανοὶ

ἦχος πλ.δ'

Δόξα σοὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δεῦτε ἴδετε λαοί, τὸν ἐπὶ θρόνου δόξης ἀνυμνούμενον ὑπὸ λαῶν ἀνόμων βλασφημούμενον καὶ ἰδόντες ὑμνεῖτε, τὸν ἐν προφήταις Μεσσίαν προρρηθέντα. (β')

Δόξα σοὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σὺ εἶ ὄντως ὁ Χριστός, ὁ εἰς τὸν κόσμον τοῦτον προερχόμενος, ἐξ οὗ ἡ σωτηρία, καὶ ἡ ἄφεσις, τῶν πατρῶων σφαλμάτων, σὺ ἡ ὄντως ζωὴ τῶν σοὶ πεπιστευκότων.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἡ σοφία τοῦ Θεοῦ, τῆς ἑορτῆς μεσουσίης, καθὼς γέγραπται, τῷ ἱερῷ ἐπέστη καὶ ἐδίδασκεν, ὅτι ὄντως αὐτὸς ἦν, ὁ Μεσσίας Χριστὸς, δι' οὗ ἡ σωτηρία.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐν τοῖς Σάββασι Χριστὸς, καὶ ἐν ἡμέραις ὅλαις ἐπεδείκνυτο, τὰ τῶν σημείων ἔργα ἐξισωμένος, τοὺς ἐν νόσοις ποικίλαις, ἀλλ' ὁ πλάνος λαός, θυμῷ ἐνεκοτεῖτο.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὸν παράλυτον φησί, τὸν δὲ χρόνους πλείστοις κατακείμενον, ἐν τῷ Σαββάτῳ οὗτος θεεράπευσε, καὶ παρέβη τὸν νόμον, Ἰουδαῖοι Χριστῷ, πικρῶς ἐλοιδοροῦντο.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Οὐ Μωσῆς, ὑμῖν φησί, τὸν νόμον δοὺς κελεύει περιτέμνεσθαι; καὶ ἐν Σαββάτῳ ἄνδρα περιετέμνετο, ἵνα μήπως ὁ νόμος τῶν πατέρων λυθῇ, Χριστὸς τοῖς Ἰουδαίοις.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Οἱ ἀγνώμονες παντί, οἱ ἐν ἐρήμῳ πάλαι παροικήσαντες, τὸν εὐεργέτην φθόνῳ, κατενέσκηπτον βλασφημοῦντες, κινουῦντες, τὰς ἀδίκους γλῶσσας, κενὰ προσμελετῶντες.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Εἷς Θεὸς οὖν ἡ Τριάς, οὐ τοῦ Πατρὸς ἐκστάντος εἰς Υἱότητα, οὐδε Υἱοῦ τραπέντος εἰς ἐκπόρευσιν, ἀλλ' ἰδίᾳ καὶ ἄμφω, φῶς Θεὸν τὰ τρία, δοξάζω, εἰς αἰῶνας.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πῶς ἐγέννησας εἶπέ, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀχρόνως προεκλάψαντα, καὶ σὺν ἁγίῳ Πνεύματι ὑμνούμενον; ἢ ὡς οἶδεν ὁ μόνος εὐδοκήσας ἐκ σοῦ τεχθῆναι Θεοτόκε.

[Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ ἀρχιερέως](#)

Καταβασίεις Μεσοπεντηκοστῆς

ἦχος πλ.δ'

- α **Θ**άλασσαν ἔπηξας, βυθίσας σὺν ἄρμασι τὸν ἀλαζόνα Φαραὼ καὶ λαὸν διέσωσας ἀβρόχως Κύριε, καὶ εἰσήγαγες αὐτοὺς εἰς ὄρος ἀγιάσματος, βοῶντας· ἄσωμέν σοι τῷ Θεῷ ἡμῶν, ᾧδὴν ἐπινίκιον, τῷ ἐν πολέμοις κραταιῷ.
- γ **Ἐ**στερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη κέρας μου ἐν Θεῷ μου, ἐπλατύνθη ἐπ' ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου, εὐφράνθη ἐν σωτηρίῳ σου.
- δ **Ὁ** προφήτης Ἀββακούμ, τοῖς νοεροῖς ὀφθαλμοῖς προεώρα Κύριε, τὴν παρουσίαν σου· διὸ καὶ ἀνέκραζεν· ἀπὸ Θαιμὰν ἦξεν ὁ Θεός· δόξα τῇ δόξῃ σου Χριστέ, δόξα τῇ συγκαταβάσει σου.

ε **Κ**ύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰρήνην δὸς ἡμῖν, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, κτῆσαι ἡμᾶς, Κύριε, ἐκτὸς σοῦ ἄλλον οὐκ οἶδαμεν τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν.

ς **Ῥ**ς ὕδατα θαλάσσης φιλόανθρωπε, τὰ κύματα τοῦ βίου χειμάζει με· διό, ὡς Ἰωῆς σοι κραυγάζω Λόγε· ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου, εὐσπλαγχνε Κύριε.

ζ **Τ**ῶν Χαλδαίων ἡ κάμιнос, πυρὶ φλογιζομένη, ἐδροσίζετο πνεύματι, Θεοῦ ἐπιστάσια, οἱ παῖδες ὑπέφαλλον· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Αἰνοῦμεν εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

η **Ἄ**γγελοι καὶ οὐρανοὶ τὸν ἐπὶ θρόνου δόξης ἐποχοῦμενον, καὶ ὡς Θεὸν ἀπαύστως δοξαζομενον, εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἰωάννου Προτοψάλτου

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Κανὼν α', ψδὲ θ'

ἤχος δ'

«**Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χριστὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν».

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Νέαν καὶ καινὴν πολιτείαν, παρὰ Χριστοῦ μεμαθηκότες ταύτην μέχρι τέλους φυλάττειν διαφερόντως πάντες, σπουδάσωμεν, ὅπως ἀγίου Πνεύματος, τὴν παρουσίαν ἀπολαύσωμεν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σύ μου τὸ θνητὸν ζωοδότα, περιβολὴν ἀθανασίας, καὶ τῆς ἀφθαρσίας τὴν χάριν, ἐνδύσας Σῶτερ συνεξανέστησας, καὶ τῷ Πατρὶ προσήγαγες τὸν χρόνιόν μου λύσας πόλεμον.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Εἰς τὴν ἐπουράνιον πάλιν, διαγωγὴν ἀνακληθέντες, τῇ τῆς μεσιτείας δυνάμει, τοῦ κενωθέντος μέχρι καὶ δούλου μορφῆς καὶ ἡμᾶς ἀνυψώσαντος, τοῦτον ἀξίως μεγαλύνομεν.

ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ῥς ρίζαν, πηγὴν καὶ αἰτίαν, τῆς ἀφθαρσίας σε Παρθένε πάντες οἱ πιστοὶ πεπεισμένοι, ταῖς εὐφημίαις καταγεραίρομεν· σὺ γὰρ τὴν ἐνυπόστατον, ἀθανασίαν ἡμῖν ἔβλυσας.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Κανὼν β', ψδὲ θ'

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τῆς ἑορτῆς μεσαζούσης τῶν Ἰουδαίων, ἀνῆλθες ὁ Σωτὴρ μου ἐπὶ τὸ ἱερόν σου, καὶ ἐδίδασκες πάντας, ἐθαύμαζον δὲ Ἰουδαῖοι, καὶ πόθεν οὗτος οἶδε γράμματα, μὴ μεμαθηκώς; ἔλεγον.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἰάματα χαρισμάτων ὁ λυτρωτὴς μου πηγάζων ἐπετέλει τέρατα καὶ σημεῖα, φυγαδεύων τὰς νόσους, ἰώμενος τοὺς ἀσθενοῦντας, ἀλλ' Ἰουδαῖοι ἐξεμαίνοντο, τῷ πλήθει τῶν θαυμάτων αὐτοῦ.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τοὺς ἀπειθεῖς Ἰουδαίους ὁ λυτρωτὴς μου, ἐλέγχων ἀνεβόα· μὴ κρίνετε κατ' ὄψιν, ἀλλὰ τὴν δικαίαν κρίσιν κρίνετε· καὶ γὰρ ὁ νόμος καὶ ἐν Σαββάτῳ περιτέμνεσθαι, κελεύει πάντα ἄνθρωπον.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὰ μείζονα τῶν θαυμάτων τοῖς μαθηταῖς σου, Σωτὴρ ὡς ἐπηγγείλω, παρέσχες, ἀποστείλας, εἰς τὰ ἔθνη κηρῦξαι τὴν δόξαν σου· οἱ δὲ τῷ κόσμῳ, ἐκήρυττόν σου τὴν ἀνάστασιν, τὴν χάριν καὶ τὴν σάρκωσιν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Εἰ ἄνθρωπον περιτέμνετε ἐν Σαββάτῳ, μήπως λυθῆ ὁ νόμος, νῦν ἐμοὶ τί χολᾶτε, ὅτι ἄνθρωπον ὅλον ἐποίησα ὑγιῆ λόγῳ; κατὰ τὴν σάρκα ὑμεῖς κρίνετε φησὶ τοῖς Ἰουδαίοις Χριστός!

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ τὴν ξηρὰν θεραπεύσας χεῖρα τῷ λόγῳ, τὴν ξηρανθεῖσαν πάλαι γῆν τῆς ἐμῆς καρδίας, ἰασάμενος Λόγε, ἀνάδειξόν με καρποφόρον, ἵνα ἐργάσωμαι καὶ γὰρ Σωτὴρ, καρπούς ἐν μετανοίᾳ θερμῆ.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Λεπρῶσάν μου τὴν καρδίαν ἀποκαθάρας, καὶ τῆς ψυχῆς μου Λόγε τὰ ὄμματα φωτίσας, ἐπὶ κλίνης ὀδύνης μου, κείμενον ἀνόρθωσόν με, ὡς τὸν παράλυτον ἀνέστησας, ἐν κλίνῃ κατακείμενον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ἄλλοτριον τοῖς ἀνόμοις ἐστὶ τὸ σέβειν, τὴν ἀναρχὸν Τριάδα Πατέρα καὶ Υἱόν τε, καὶ τὸ ἄγιον Πνεῦμα, τὴν ἄκτιστον παντοκρατορίαν, δι' ἧς ὁ σύμπας κόσμος ἠδραστὰι, τῷ κράτει τῆς ἰσχύος αὐτῆς.

Και νῦν και ἀεὶ και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

Ἐχώρησας ἐν γαστρὶ σου Παρθενομῆτορ, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, Χριστὸν τὸν ζωοδότην ὃν ὑμνεῖ πᾶσα κτίσις, και τρέμουσιν οἱ ἄνω θρόνοι. Αὐτὸν δυσώπει παμμακάριστε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Καταβασία τῆς θ' ᾠδῆς τοῦ β' κανόνος

ἦχος πλ.δ'

Ἀλλότριον τῶν μητέρων ἡ παρθενία, και ξένον ταῖς παρθένοις ἡ παιδοποιΐα· ἐπὶ σοὶ Θεοτόκε, ἀμφοτέρα ᾠκονομήθη· διό σε πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς ἀπαύστως μακαρίζομεν.

[Σύντομη](#)

[Ἀρχή](#)

Ἑξαποστειλάριον

ἦχος γ'

Ὁ τὸν κρατῆρα ἔχων, τῶν ἀκενώτων δωρεῶν, δός μοι ἀρύσασθαι ὕδωρ, εἰς ἄφεισιν ἀμαρτιῶν, ὅτι συνέχομαι δίψῃ, εὐσπλαγχγε μόνε οἰκτίρμον. (β')

[Χρύσανθου Θεοδοσόπουλου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

χοροστατοῦντος ἀρχιερέως

ἦχος λ' ρι Νη

π. Ἱεροθέου Ἱερομονάχου
Αθωνικὴ Μουσικὴ Ανθοδέσμη
Εσπερινὸς 1991 σ.97-99#

Κ ε λευ σον δε σπο τα α α α α γι ε ρι' η η

χος τε ταρ τος ρι' η

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον· αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

[Ἰακώβου Πρωτοψάλτου](#)

[Ἰωάννου Πρωτοψάλτου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

[Γεωργίου Πρωγάκη](#)

☞ Τὸν δεσπότην... ☞

[Δημοσθένους Παϊκόπουλου](#)

Στιχολογία

ψαλμὸς ρμθ' 148

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἑξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρασ λαοῦ αὐτοῦ.

Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν, ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμούς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Προσόμοια

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν

ἦχος δ'

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ἡ σοφία καὶ δύναμις, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα, Λόγος ὁ αἰδῖος, καὶ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ἐν ἱερῷ παρεγένετο, σαρκὶ καὶ ἐδίδασκεν Ἰουδαίων τοὺς λαούς, τοὺς δεινοὺς καὶ ἀγνώμονας καὶ ἐθαύμαζον, τῆς σοφίας τὸν πλοῦτον ἐκβοῶντες· Πόθεν γράμματα γινώσκει παρ' οὐδενὸς μὴ μεμαθηκώς;

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἦχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ. ↗

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Γραμματεῖς ἐπεστόμιζεν, Ἰουδαίους διήλεγχεν, ὁ Μεσσίας Κύριος, ἐκβοῶν αὐτοῖς· Μὴ τὴν κατ' ὄψιν παράνομοι, ὡς ἄδικοι κρίνετε· ἐν Σαββάτῳ γὰρ ἐγώ, τὸν Παράλυτον ἤγειρα· ὅθεν Κύριος, τοῦ Σαββάτου ὑπάρχων, καὶ τοῦ νόμου, τί ζητεῖτέ με φονεῦσαι, τὸν τοὺς θανόντας ἐγείραντα;

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Μωϋσέα ἐλίθασαν οἱ δεινοὶ καὶ παράνομοι, Ἰουδαίων σύστημα τὸ ἀχάριστον, τὸν Ἡσαΐαν δὲ ἔπρισαν, ξυλίνῳ ἐν πρίονι, ἐν βορβόρῳ τὸν σοφόν, Ἱερεμίαν ἐνέβαλον· τὸν δὲ Κύριον, ἐν Σταυρῷ ἀνυψοῦντες, ἐπεβόων· Τὸν ναὸν ὁ καταλύων, σῶσον σαυτὸν καὶ πιστεύσομεν.

Δοξαστικὸν

ἤχος δ'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

Φωτισθέντες ἀδελφοί, τῇ Ἀναστάσει τοῦ σωτῆρος Χριστοῦ, καὶ φθάσαντες τὸ μέσον τῆς ἑορτῆς τῆς δεσποτικῆς, γνησίως φυλάζωμεν τὰς ἐντολάς τοῦ Θεοῦ, ἵνα ἄξιοι γενώμεθα, καὶ τὴν Ἀνάληψιν ἑορτάσαι, καὶ τῆς παρουσίας τυχεῖν τοῦ ἀγίου Πνεύματος.

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Παναγιώτου Κηλιτζανίδου](#)

[Γεωργίου Βιολάκη](#)

[Πέτρου Φιλανθίδου](#)

[Γαβριὴλ Κουντιάδου](#)

[Χρῦσανθου Θεοδοσόπουλου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

[Κωνσταντίνου Λάμπρου](#)

Δοξολογία

σύντομες

[Πέτρου Λαμπαδαρίου](#)

[Μανουὴλ Πρωτοψάλτου](#)

[Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη \(ἄγια\)](#)

Ἀπολυτίκιον

ἤχος πλ.δ'

Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς, διψῶσάν μου τὴν ψυχὴν, εὐσεβείας πότισοννάματα ὅτι πᾶσι Σωτὴρ ἐβόησας· ὁ διψῶν, ἐρχέσθω πρὸς με καὶ πινέτω· Ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, Χριστὲ ὁ Θεὸς δόξα σοι.

[Παναγιώτου Κηλιτζανίδου](#)

[Χρῦσανθου Θεοδοσόπουλου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος.

Ἀμήν.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας
καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζῶν ἡμῶν χαρισάμενος.

Ἦχος λ̣ π̣ ῥ̣ Πα̣

Χ ρι στο ος α νε ε στη εκ νε ε κρων ^{χ̣ ῥ̣} θα να

α τω θα α να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι

οις ε εν τοις μνημασι ^{ῥ̣} ζω ην χα ρι σα α με νος ^{Δ̣}

* τὸ β' νο ο ο ο ο ο ος ^{π̣ ῥ̣}

Ἦχος λ̣ π̣ ῥ̣ Νη

^{ΝΗ}
Κ υ ρι ε ε λε ε η σον ^{ῥ̣}

^{ΝΗ}
Κ υ ρι ε ε λε ε η σον ^{ῥ̣}

^{ΝΗ} ^{ΔΙ}
Κ υ ρι ε ε λε ε η σον ^{Δ̣}

^{ΝΗ}
Κ υ ρι ε ε λε ε η σον ^{Δ̣}

^{NH}
Κ υ ρ ι ε ε λ ε ε ε η σ ο ν ⁶ λ

^{NH}
Κ υ ρ ι ε ε λ ε ε ε ε η σ ο ν ^γ α

^{NH}
Κ υ ρ ι ε ε λ ε ε ε η σ ο ν ^γ α

^{NH}
Κ υ ρ ι ε ε ε λ ε ε η σ ο ν ⁶ λ

^{NH}
Κ υ ρ ι ε ε ε λ ε η σ ο ν ^Α α

^{NH}
Κ υ ρ ι ε ε λ ε η σ ο ν ^η

^{NH} ΠΑ
Κ υ ρ ι ε ε λ ε ε η σ ο ν ^π ρ

^{NH}
Κ υ ρ ι ε ε λ ε ε ε η σ ο ν ^γ α

^{NH}
C ο ι Κυ ρ ι ε ^γ α

^{NH}
α μ η ν ^Α α

ἕτερα

Ἀντίφωνα

Ἀντίφωνον α΄

ἦχος β΄

- ∴ Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ. 65:1
- ∴ Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ. 65:2
- ∴ Εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου. Ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς σου ψεύσονται σε οἱ ἐχθροί σου. 65:3
- ∴ Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι, ψαλάτωσαν τῷ ὀνόματι σου. 65:4
- ∴ Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.
- ∴ Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

[Πέτρου Λαμπαδαρίου](#)

[Χρύσανθου Θεοδοσόπουλου](#)

Συναπτή

Ἔτι καὶ ἔτι...

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου...

Σοί, Κύριε.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀμήν.

Ἀντίφωνον β΄

ἦχος πλ.α΄

- ∴ Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς. 66:2
 - ∴ Τοῦ γινῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου. 66:3
 - ∴ Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες. 66:4
 - ∴ Εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς. 66:8
- Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν ψάλλοντάς σοι· Ἀλληλούϊα.**

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων καὶ καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας σταυρωθεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, εἶς ὢν τῆς ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Χρύσανθου Θεοδοσόπουλου

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι...

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου...

Σοί, Κύριε.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόφρων...

Ἀμήν.

Ἀντίφωνον γ'

ἦχος πλ.α'

∴ Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν. 67:2

∴ Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός, οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ. 67:3

∴ Καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν, ἀγαλλιάσθωσαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, τερφθήτωσαν ἐν εὐφροσύνῃ. 67:4

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Εμμανουήλ Φαρλέκα

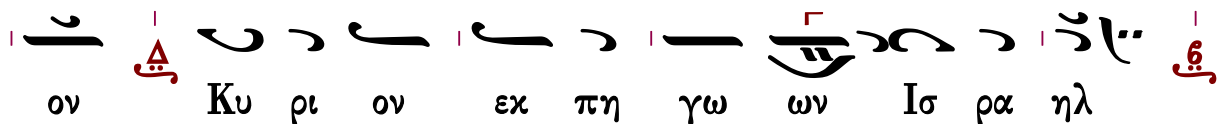
Χρύσανθου Θεοδοσόπουλου

Εἰσοδικὸν

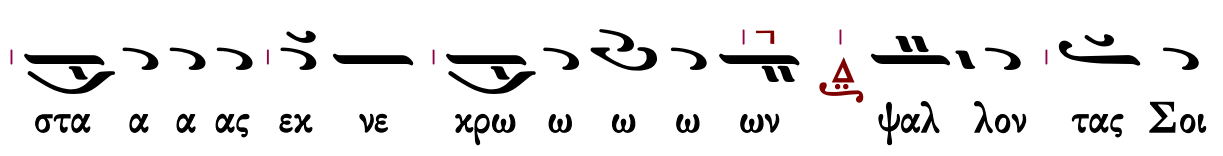
Ἦχος Δι'

Εμμανουήλ Φαρλέκα
Πεντηκοστῆριον 1935 σ.33/55#

Ε ν Εκ κλη σι ι αις ευ λο γει ει τε τον Θε

 ον Κυ ρι ον εκ πη γω ων Ισ ρα ηλ

 Σω ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

 στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω ν φαλ λον τας Σοι

 Αλ λη λου ου ι α

Απολυτίκιον

ἦχος πλ.δ'

Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς, διψῶσάν μου τὴν ψυχὴν, εὐσεβείας πότισοννάματα ὅτι πᾶσι Σωτὴρ ἐβόησας· ὁ διψῶν, ἐρχέσθω πρὸς με καὶ πινέτω· Ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, Χριστέ ὁ Θεὸς δόξα σοι. (γ')

[Παναγιώτου Κηλιτζανίδου](#)

[Χρῦσανθου Θεοδοσόπουλου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Κοντάκιον

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

ἦχος δ'

Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς μεσαζούσης, ὁ τῶν ἀπάντων Ποιητῆς καὶ Δεσπότης, πρὸς τοὺς παρόντας ἔλεγες, Χριστέ ὁ Θεός· Δεῦτε καὶ ἀρύσασθε, ὕδωρ ἀθανασίας· ὅθεν σοι προσπίπτομεν, καὶ πιστῶς ἐκβοῶμεν· Τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι ἡμῖν· σὺ γὰρ ὑπάρχεις πηγὴ τῆς ζωῆς ἡμῶν.

[Χρῦσανθου Θεοδοσόπουλου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

“Οτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἄμην.

Τρισάγιος Ὕμνος

β'	Γεωργίου Πρωγάκη
	σύντομος
λέγετος	Γεωργίου Καρακάση
φεραχγάκ	Θρασυβούλου Στανίτσα

Ἀπόστολος

Προκείμενον. ᾠχος α'.

Πρόσχωμεν

∴ Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς. 73:2

∴ Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰῶνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς. 73:12

Σοφία

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ ἀνάγνωσμα. 14:6-18

Πρόσχωμεν

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, κατέφυγον οἱ Ἀπόστολοι εἰς τὰς πόλεις τῆς Λυκαονίας, Λύστραν καὶ Δέρβην, καὶ τὴν περὶχωρον, κακεῖ ἦσαν εὐαγγελιζόμενοι. Καὶ τις ἀνὴρ ἐν Λύστροις ἀδύνατος τοῖς ποσὶν ἐκάθητο, χωλὸς ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ ὑπάρχων, ὃς οὐδέποτε περιεπεπατήκει. Οὗτος ἤκουσε τοῦ Παύλου λαλοῦντος· ὃς ἀτενίσας αὐτῷ, καὶ ἰδὼν ὅτι πίστιν ἔχει τοῦ σωθῆναι, εἶπε μεγάλη τῇ φωνῇ· Ἀνάστηθι ἐπὶ τοὺς πόδας σου ὀρθός. Καὶ ἤλατο καὶ περιεπάτει. Οἱ δὲ ὄχλοι ἰδόντες ὃ ἐποίησεν ὁ Παῦλος, ἐπῆραν τὴν φωνὴν αὐτῶν, Λυκαονιστὶ λέγοντες· Οἱ θεοὶ, ὁμοιωθέντες ἀνθρώποις, κατέβησαν πρὸς ἡμᾶς. Ἐκάλουν τε τὸν μὲν Βαρνάβαν, Δία· τὸν δὲ Παῦλον, Ἑρμῆν, ἐπειδὴ αὐτὸς ἦν ὁ ἡγούμενος τοῦ λόγου. Ὁ δὲ ἱερεὺς τοῦ Διὸς, τοῦ ὄντος πρὸ τῆς πόλεως αὐτῶν, τάβρους καὶ στέμματα ἐπὶ τοὺς πυλῶνας ἐνέγκας, σὺν τοῖς ὄχλοις ἤθελε θύειν. Ἀκούσαντες δὲ οἱ ἀπόστολοι Βαρνάβας καὶ Παῦλος, διέρρηξαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ εἰσεπήδησαν εἰς τὸν ὄχλον, κρᾶζοντες καὶ λέγοντες· Ἄνδρες, τί ταῦτα ποιεῖτε; καὶ ἡμεῖς ὁμοιοπαθεῖς ἐσμεν ὑμῖν ἄνθρωποι, εὐαγγελιζόμενοι ὑμᾶς ἀπὸ τούτων τῶν ματαίων ἐπιστρέφειν ἐπὶ τὸν Θεὸν τὸν ζῶντα, ὃς ἐποίησε τὸν οὐρανὸν, καὶ τὴν γῆν, καὶ τὴν θάλασσαν, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς· ὃς ἐν ταῖς παρωχημέναις γενεαῖς εἶασε πάντα τὰ ἔθνη πορεύεσθαι ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν· καίτοι γε οὐκ ἀμάρτυρον ἑαυτὸν ἀφῆκεν, ἀγαθοποιῶν, οὐρανόθεν ὑμῖν ὑετοὺς διδοὺς καὶ καιροὺς

καρποφόρους, ἐμπιπλῶν τροφῆς καὶ εὐφροσύνης τὰς καρδίας ὑμῶν. Καὶ ταῦτα λέγοντες, μὲν κατέπαυσαν τοὺς ὄχλους τοῦ μὴ θύειν αὐτοῖς.

Εἰρήνη σοι.

Ἦχος ἠ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνῆριον 2009 σ.78#

α λ λη λου ου ι ι α α λ λη λου ι ι α

α λ λη λου ου ι ι ι α α α

* τὸ τέλος

α α α α

∴ **Μέγας** ὁ Κύριος ἡμῶν καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ.

∴ **Αἰνεῖτε** τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός.

Εὐαγγέλιον

Σοφία. Ὁρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 7:14-30

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι.

Τῆς ἑορτῆς μεσοῦσης, ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερόν, καὶ ἐδίδασκε. ¹⁵Καὶ ἐθαύμαζον οἱ Ἰουδαῖοι, λέγοντες· Πῶς οὗτος γράμματα οἶδε, μὴ μεμαθηκώς; ¹⁶Ἀπεκρίθη οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν· Ἡ ἐμὴ διδασχὴ οὐκ ἔστιν ἐμῆ, ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός με. ¹⁷Ἐάν τις θέλῃ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιεῖν, γνώσεται περὶ τῆς διδασχῆς, πότερον ἐκ τοῦ Θεοῦ ἔστιν, ἢ ἐγὼ ἀπ' ἐμαυτοῦ λαλῶ. ¹⁸Ὁ ἀπ' ἐαυτοῦ λαλῶν, τὴν δόξαν τὴν ἰδίαν ζητεῖ· ὁ δὲ ζητῶν τὴν δόξαν τοῦ πέμψαντος αὐτόν, οὗτος ἀληθής ἐστιν, καὶ ἀδικία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν. ¹⁹Οὐ Μωσῆς δέδωκεν ὑμῖν τὸν νόμον; Καὶ οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ποιεῖ τὸν νόμον. ²⁰Τί με ζητεῖτε ἀποκτεῖναι; ²¹Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐν ἔργον ἐποίησα, καὶ πάντες θαυμάζετε. Διὰ τοῦτο ²²Μωσῆς δέδωκεν ὑμῖν τὴν περιτομὴν, (οὐχ ὅτι ἐκ τοῦ Μωσέως ἔστιν, ἀλλ' ἐκ τῶν Πατέρων) καὶ ἐν Σαββάτῳ περιτέμνετε ἄνθρωπον. ²³Εἰ περιτομὴν λαμβάνει ἄνθρωπος ἐν Σαββάτῳ, ἵνα μὴ λυθῇ ὁ

νόμος Μωσέως, ἐμοὶ χολᾶτε, ὅτι ὅλον ἄνθρωπον ὑγιῆ ἐποίησα ἐν Σαββάτῳ; ²⁴Μὴ κρίνετε κατ' ὄψιν, ἀλλὰ τὴν δικαίαν κρίσιν κρίνατε. ²⁵Ἐλεγον οὖν τινες ἐκ τῶν Ἱεροσολυμιτῶν Οὐχ οὗτός ἐστιν, ὃν ζητοῦσιν ἀποκτεῖναι; ²⁶Καὶ ἴδε, παρρησίᾳ λαλεῖ, καὶ οὐδὲν αὐτῷ λέγουσι· μήποτε ἀληθῶς ἔγνωσαν οἱ ἄρχοντες, ὅτι οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ Χριστός; ²⁷Ἀλλὰ τοῦτον οἶδαμεν πόθεν ἐστίν· ὁ δὲ Χριστὸς ὅταν ἔρχηται, οὐδεὶς γινώσκει πόθεν ἐστίν. ²⁸Ἐκραξεν οὖν ἐν τῷ Ἱερῷ διδάσκων ὁ Ἰησοῦς, καὶ λέγων· Καμὲ οἴδατε, καὶ οἴδατε πόθεν εἰμί· καὶ ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐκ ἐλήλυθα, ἀλλ' ἐστὶν ἀληθινὸς ὁ πέμψας με, ὃν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε. ²⁹Ἐγὼ δὲ οἶδα αὐτόν, ὅτι παρ' αὐτοῦ εἰμι, καὶ κακείνος με ἀπέστειλεν. ³⁰Ἐζήτουν οὖν αὐτὸν πιάσαι· καὶ οὐδεὶς ἐπέβαλεν ἐπ' αὐτὸν τὴν χεῖρα, ὅτι οὐπω ἐηγήλυθει ἡ ὥρα αὐτοῦ. **Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι.**

Ἐκτενῆς δέησις

Εἶπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἶπωμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τῶν πρεσβυτέρων, τῶν διακόνων καὶ τῶν μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων σου, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει καὶ τῇ ἐνορίᾳ ταύτῃ, τῶν ἐπιτρόπων καὶ συνδρομητῶν τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, σὺν ταῖς γυναῖξιν καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῶν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀειμνήστων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων καὶ τῶν ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περισσῶτος λαοῦ, τῶν ἀπεκδεχομένων τὸ παρά σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα καὶ φιλόθεος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἀμήν.

Δέκσις ὑπὲρ τῶν κατηχομένων

Εὔξασθε οἱ κατηχούμενοι τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Οἱ πιστοὶ ὑπὲρ τῶν κατηχομένων δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἴνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήσῃ.

Κύριε, ἐλέησον.

Κατηχήσῃ αὐτοὺς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ Εὐαγγέλιον τῆς δικαιοσύνης.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐνώσῃ αὐτοὺς τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ καθολικῇ καὶ ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ καὶ διαφύλαξον αὐτούς, ὁ Θεὸς τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Οἱ κατηχούμενοι, τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνετε.

Σοί, Κύριε.

Ἴνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ὅσοι κατηχούμενοι, προέλθετε· οἱ κατηχούμενοι, προέλθετε· ὅσοι κατηχούμενοι, προέλθετε. Μή τις τῶν κατηχομένων.

Ἡ λειτουργία τῶν πιστῶν

Ὅσοι πιστοί, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Σοφία.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Σοφία!

Ὅπως ὑπὸ τοῦ κράτους σου πάντοτε φυλαττόμενοι, σοὶ δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Χερουβικὸν ἦχος δ΄

Οἱ τὰ Χερουβιμ μυστικῶς εἰκονίζοντες, καὶ τῇ ζωοποιῷ Τριάδι τὸν τρισάγιον ὕμνον προσάδοντες, πᾶσαν τὴν βιοτικὴν ἀποθώμεθα μέριμναν. Ὡς τὸν βασιλέα τῶν ὅλων ὑποδεξόμενοι, ταῖς ἀγγελικαῖς ἀοράτως δορυφορούμενοι τάξεσιν. Ἀλληλούϊα.

413	Πέτρου Λαμπαδαρίου	511	Γαβριὴλ Κουντιάδου
570	Πέτρου Ἐφεσίου	273	Θρασυβούλου Στανίτσα
453	Θεοδώρου Φωκαέως	262	Δοσιθέου Κατουνακιάτου
413	Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου	296	Δημητρίου Σουρλαντζῆ
371	Ἰωάσαφ Διονυσιάτου	289	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
655	Παναγιώτου Κηλιτζανίδου	280	Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
413	Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου	362	Κωνσταντίνου Λάμπρου [ἅγια]
326	Ἐμμανουὴλ Φαρλέκα	312	Κωνσταντίνου Λάμπρου [λέγετος]

Λειτουργικά

ἅγια		λέγετος
Βασιλείου Νικολαΐδου	τὰ κατὰ παράδοσιν	Χαραλάμπους Παπανικολάου
Γεωργίου Καρακάση		Θρασυβούλου Στανίτσα
Δημητρίου Σουρλαντζῆ		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
Ἐλευθερίου Γεωργιάδη		Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
Λυκούργου Ἀγγελόπουλου		

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἐλλότριον τῶν μητέρων ἢ παρθενία, καὶ ξένον ταῖς παρθένοις ἢ παιδοποιΐα· ἐπὶ σοὶ Θεοτόκε, ἀμφοτέρα ὠκονομήθη· διό σε πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς ἀπαύστως μακαρίζομεν.

[Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος](#)

[Γεωργίου Πρωγάκη](#)

[Γαβριὴλ Κουντιάδου](#)

[Χρῦσανθου Θεοδοσόπουλου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε, τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, ὃν χάρισαι ταῖς ἀγίαις σου Ἐκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ, σῶον, ἔντιμον, ὑγιᾶ, μακροημερεύοντα καὶ ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας.

Κύριε, ἐλέησον.

Καὶ ὧν ἕκαστος κατὰ διάνοιαν ἔχει καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ, δοξάζειν καὶ ἀνυμνεῖν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἄμην.

Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μετὰ πάντων ὑμῶν.

Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπεὶ τῶν προσκομισθέντων καὶ ἁγιασθέντων τιμίων δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὅπως ὁ φιλόανθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον καὶ ὑπερουράνιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ θυσιαστήριον εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψῃ ἡμῖν τὴν θεῖαν χάριν καὶ τὴν δωρεὰν τοῦ ἁγίου Πνεύματος δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπεὶ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωματίων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Συγγνώμη και ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν και τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τὰ καλὰ και συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν και εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ και μετανοία ἐκτελέσαι, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ και καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως και τὴν κοινωνίαν τοῦ ἁγίου Πνεύματος αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς και ἀλλήλους και πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοί, Κύριε.

Και καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ παρρησίας, ἀκατακρίτως, τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα και λέγειν·

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, και ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· και ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς και ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· και μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἔστι σοῦ ἡ βασιλεία και ἡ δύναμις και ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς και τοῦ Υἱοῦ και τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν και ἀεὶ και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Εἰρήνη πᾶσι.

Και τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Χάριτι και οἰκτιρμοῖς και φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ και ἀγαθῷ και ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν και ἀεὶ και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Πρόσχωμεν, τὰ Ἅγια τοῖς ἁγίοις.

Εἷς ἅγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστὸς, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἄμην.

Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα, καὶ πίνων μου τὸ αἷμα,
ἐν ἔμοι μένει, καὶ γὰρ ἐν αὐτῷ, εἶπεν ὁ Κύριος. Ἀλληλούια.

370	Πέτρου Λαμπαδαρίου	264	Δημητρίου Σουρλαντζῆ
440	Δανιὴλ Πρωτοψάλτου	317	Κωνσταντίνου Λάμπρου
380	Γαβριὴλ Κουντιάδου		

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Ἦχος λ̣ ᾠ Πα̣

Εμμανουὴλ Φαρλέκα
Πεντηκοστήριον 1935 σ.4#

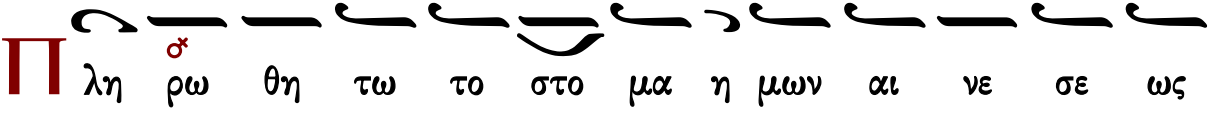

Χ ρι στο ος α νε ε στη εκ νε ε κρων ^χᾠ θα να
α τω θα α να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις ε εν τοις μνη μα σι ^η ζω ην χα ρι σα α με νο
ο ο ο ο ο ος ^πᾠ

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἦχος Δ̣

Ι.Μ.Βατοπαίδιου
Λειτουργία 2007*

Δ μην α μην α μην εις α φε σιν α μαρ τι ων
και εις ζω ην τη αι ω νι ον ^Δ

 Π λη ρω θη τω το στο μα η μων αι νε σε ως
 σου Κυ υ ρι ε ο πως υ μνη σω μεν την δο ξαν σου
 ο τι η ξι ω σας η μας με τα σχειν των α γι
 ων μυστη ρι ων σου τη ρη σον η μας εν τω
 σω α γι α σμω ο λην την η με ραν με λε ταν
 την δι και ο συ νην σου αλ λη λου ι α αλ λη
 λου ι α αλ λη λου ου ι α α α

Ὁρθοί. Μεταλαβόντες τῶν θείων, ἁγίων, ἀχράντων... Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον...

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν...

Σοὶ Κύριε.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμός ἡμῶν...

Ἀμήν.

Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ὁ εὐλογῶν τοὺς εὐλογοῦντάς σε Κύριε καὶ ἁγιάζων τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας, σῶσον τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου. Τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας σου φύλαξον,

ἀγίασον τοὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ οἴκου σου. Σὺ αὐτοὺς ἀντιδόξασον τῇ θεϊκῇ σου δυνάμει καὶ μὴ ἐγκαταλίπης ἡμᾶς τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ. Εἰρήνην τῷ κόσμῳ σου δώρησαι, ταῖς Ἐκκλησίαις σου, τοῖς ἱερεῦσι, τοῖς ἄρχουσιν ἡμῶν, τῷ στρατῷ καὶ παντὶ τῷ λαῷ σου. Ὅτι πᾶσα δόσις ἀγαθὴ καὶ πᾶν δῶρημα τέλειον ἀνωθέν ἐστι καταβαῖνον ἐκ σοῦ τοῦ Πατρὸς τῶν φώτων καὶ σοὶ τὴν δόξαν καὶ εὐχαριστίαν καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἄμην.

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζή
Βυζαντινὴ Θεία Λειτουργία
1992 σ.562#

Εἰ η το ο νο μα Κυ ρι ου ευ λο γη με

νον α πο του νυν και ε ως του αι ω νος (β')

Το ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο γη με ε

νον α πο του νυν και ε ως του αι ω ω ω νο

ο ος

Ἀπόλυσις

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος αὐτοῦ ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς, τῇ αὐτοῦ θεία χάριτι καὶ φιλανθρωπία, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον. (γ') Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

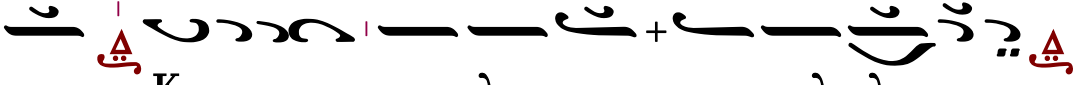

Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας
καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος
Ἄληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος.

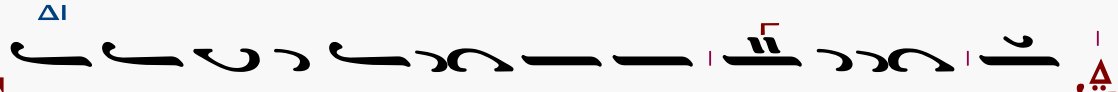

κατὰ τὴν ἀπόλυσιν

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζή
Βυζαντινὴ Θεία Λειτουργία
1992 σ.563#

Τ ^{ΔΙ} ον ευ λο γου ου ουν τα και α γι α ζον τα η

μας Κυ ρι ε φυ λατ τε εις πολ λα ε τη

εἰς ἀρχιερατικὴν Θ. Λειτουργίαν

Τ ^{ΔΙ} ον δε σπο την και αρ χι ε ρε α η μων

Κυ ρι ε φυ λατ τε ^{ΜΕΛ} εις πολ λα ε τη δε σπο

τα εις πολ λα ε τη ^{ΔΙ} δε σπο τα εις πολ λα

 ε ε ε τη δε ε σπο τα α α

Φυλάξαι Κύριος ὁ Θεὸς πάντας ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ χάριτι καὶ φιλανθρωπία, πάντοτε·
 νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἀμήν.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ∴ Λουκάς Λουκά ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

Θὰ τὸ ἐκτιμούσαμε ἂν μᾶς γνωρίζατε τυχόντα λάθῃ.

gerry.monk@gmail.com

louka.loukas@gmail.com

ΜΟΥΣΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Εἰς τὸν ἔσπερινόν

Κεκραγάρια

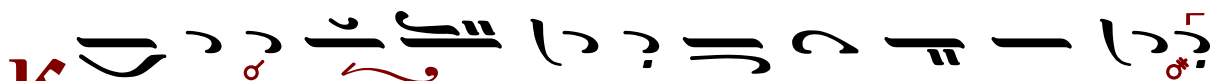
Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δε

Πανδέκτη, Ἐσπερινός
 1850 σ.191*

 α γι α α α α α

 Κ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι ε ε

 ε ε ε κε ε ε ε ε ε κρα α α α

α α α ξα α α α α προς σε ε ε ει σα α α

α α α α κου σο ο ο λο ο ο ο ον μου ου εισ α

κου σο ο ο ο ο ον μου ου Κυ ρι ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε Κυ ρι ε ε κε ε ε ε ε ε ε

κρα α α α α α ξα α α α α προς σε εισ α α α

α α α α κου σο ο ο λο ο ο ο ον μου ου προ ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο προ ο ο σχε ε ε ε ε ε

εσ τη φω νη η η η η η η της δε ε η η

η η σε ε ω ω ω ω ω ω ω ω ω της δε

η η σε ε ω ω ω ω ω ω ω ω ω ως μου ου ου ου

ου ου ου εν τω κε κρα γε ε ναι αι αι αι με προ

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος σε ε λε ε

ε ε ει ει ει εισ α α α α α κου σο ο ο ο ο

ον μου ου Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ε ε ε

λε ε ε ε ε ε ε

Κα α τευ θυη θη η η η η η η η η η η τω ω

η η προ ο ο ο ο ο σσευ χη μου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ως θυ μι ι ι ι ι α α α ια α

α α μα ε νω ω ω ω ω ω ω πι ο ο ο ιο

ο ο ο ον σου ου ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε παρ σι ι ι ι ι ι ις τω ω ω ων χει

ει ει ει ει ρω ω ω ω ω ω ω ω ω τω

ων χει ει ρω ω ω ω ω ω ω ω ω ων μου ου ου ου ου

ου θυ σι ι ι ι ι ι ι ι α ε ε σπε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι νη η ιη η

η η ει ει εισ α α α α α κου σο ο ο ο ο

ον μου ου Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ε ε ε

ιε ε ε ε ε ε ε

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Πα

Κ υ ρ ι ε ε κ ε κ ρ α α ξ α π ρ ο ο ο ς σ ε ε ε ι σ α

κ ο υ ο υ ο υ σ ο ο ο ν μ ο υ ε ι σ α κ ο υ σ ο ο ν μ ο υ ο υ Κ υ υ

υ ρ ι ι ι ι ε ^{π 9} Κ υ ρ ι ε ε κ ε κ ρ α α ξ α π ρ ο ο ς

σ ε ε ι σ α α α κ ο υ σ ο ο ο ο ν μ ο υ ^Δ π ρ ο σ χ ε ς τ η φ ω

ν η η η τ η η ς δ ε η σ ε ω ω ω ω ς μ ο υ ^{π 9} ε ν τ ω

κ ε κ ρ α γ ε ν αι αι μ ε π ρ ο ο ο ς σ ε ε ε ι σ α α κ ο υ

σ ο ο ν μ ο υ ο υ Κ υ υ ρ ι ι ε ε ^{6 λ}

Κ α τ ε υ θ υ ν θ η η τ ω η π ρ ο ο ο σ ε υ χ η η η

μ ο υ ω ς θ υ μ ι α α α μ α α ε ν ω π ι ο

ο ο ο ν σ ο υ ^{π 9} ε π α α ρ σ ι ι ι ς τ ω ω ν χ ε ι ε ι ε ι

ρω ω ω ω ν μου ^Δ θυ σι ι α ε ε ε σπε ρι ι ι

νη η ει σα α α α κου σο ονμου ου Κυ υ ρι

ι ε ε ⁶ λ

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος ^Δ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.58*

Κυ ρι ε ε κε κρα ξα α προ ο ος σε ε ε ε

ει εισ α α α κου ου ου σο ο ο ον μου ει εισ α α κου ου

σον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε ^π ⁹ Κυ ρι ε ε

κε κρα α α ξα προς σε ε ε ^Δ εισ α α α κου σο

ο ο ον μου ^Δ προ σχες τη φω νη η η η η η τη η η ης

δε ε η η η σε ε ε ω ω ω ως μου εν τω κε

κρα γε ε ναι αι αι με προς σε ε ε εισ α ακου σο

ο ον μου Κυ υ ρι ι ε ε

Κα τευ θυν θη η τω η προ ο ος ε ευ χη η

η η μου ου ου ως θυ μι α α μα α α α ε εν ω ω ω

πι ι ι ο ο ο ον σου ε ε ε πα αρ σις τω

ων χει ει ρω ω ω ων μου θυ σι ι ι α ε ε ε ε ε

σπε ρι ι νη η εισ α ακου σο ο ον μου Κυ

υ ρι ι ε ε

Ἦχος Πα

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.6/512*

Κ υ ρ ι ε ε κ ε κ ρ α α ξ α π ρ ο ο ο ς σ ε ε ε ι σ α

κ ο υ ο υ σ ο ο ο ν μ ο υ ε ι σ α κ ο υ σ ο ο ν μ ο υ ο υ Κ υ υ

υ ρ ι ι ι ι ε Κ υ ρ ι ε ε κ ε κ ρ α α ξ α π ρ ο ο ς

σ ε ε ι σ α α α κ ο υ σ ο ο ο ο ν μ ο υ π ρ ο σ χ ε ς τ η

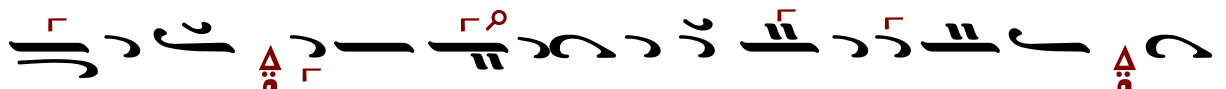
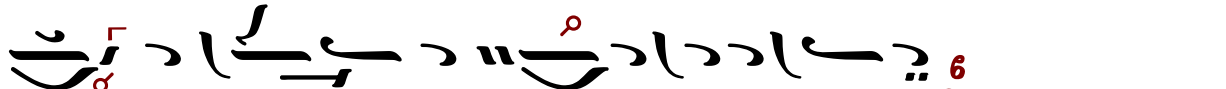
φ ω ν η τ η ς δ ε η η η σ ε ω ω ω ς μ ο υ ε ν τ ω κ ε

κ ρ α γ ε ε ε ν α ι μ ε ε π ρ ο ο ο ς σ ε ε ι σ α α α κ ο υ

σ ο ο ν μ ο υ ο υ Κ υ υ ρ ι ι ε ε

Κ α τ ε υ θ υ ν θ η η τ ω η π ρ ο ο ο ς ε υ χ η

η η μ ο υ ω ς θ υ μ ι α α μ α α ε ν ω π ι ο ο ο

 ον σου ^π ε πα αρ σι ι ις τω ων χει ει ει ρω ωω

 ω ων μου ^Δ θυ σι ι α ε σπε ρι ι ι νη η ^Δ εις

 α α κου σο ον μου ου Κυ υ ρι ι ε ε ⁶ ^λ

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης [Στιχολογία](#) Λουκάς Λουκάς

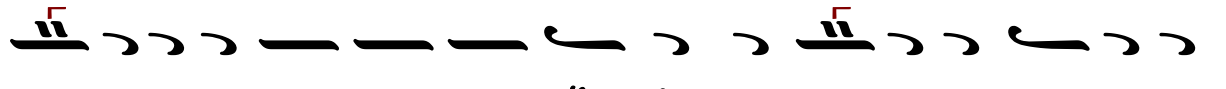

Στιχολογία

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος ^λ ^Δ Βϩ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
 Αναστασιματάριον 1905 σ.158#

Θ ου Κυ υ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι

 μου και θυ υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου ⁶ ^λ

Μ η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο νη

 ρι ι ας του προ φα σι ζε σθαι προ φα α σεις εν α μαρ

 τι ι αις ^α ^ω

Cυν ανθρωποις εργαζομένοις την ανομιαν

και ου μη συνδυασμετα των εκλεκτων αυτων

Παι δε ευσειμεδι και ος εν ελει και ε

λεγξει με ε ελαιον δε αμαρτωλου μη λιπα

να ατω την κεφαλη μου

Oτι ετι και η προσευχη μου ενταις ευδο

καις αυτων κατεποθησαν εχομενα πετρας

οικριται αυτων

Aκουσονται τα ρηματα αμου οτι ηδυνθη

σαν ωσει παχος γης εραγη επι της γης διε

σχορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α α δην

Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι οι

μου ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ χη ην

μου

Φ υ λα ξο ον με α πο πα γι ι δος ης συν ε

στη σαν το ο μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα

ζο με ε νων την α νο μι ι αν

Π ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ τω

λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε

ελ θω

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη η

μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η η θην ⁶λ

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν

μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του απα γ γε λω ⁶λ

Ε ν τω εκ λει πει ει ν εξ ε μου το πνευ μα μου και

συ ε γνω σ τας τρι βους μου ⁶λ

Ε ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε κρυ

ψαν πα γι δα μοι ⁶λ

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α α και ε

πε βλε πον ^Δ και ουκ η ην ο ε πι γι νω σκων με ⁶λ

Α πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ ε ε

στιν ο εκ ζη των την ψυ χη ην μου ⁶λ

Ε κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ ει

η ελ πεις μου με ρις μου ει εν γη ζω ων των ⁶λ

Π ρο σρες προς την δε η σι ιν μου ο ο τι ε τα

πει νω θην σφο οδρα ⁶λ

Ρ υ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ο ο

τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με ⁶λ

Ε ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χη ην μου

του ε ξο μο λο γη σα σθαι τω Ο νο μα τι ι σου ⁶λ

Μ η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο

νη ρι ι ασ του προ φα σι ζε σθαι προ φα σεις εν

α μαρ τι ι αις

Κ υν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι

αν και ου μη συν δυ α σω με τα των εκ λε κτων αυ

των

Π αι δε ευ σει με δι ι και ος εν ε λε ε ει και

ε λε γ ξει με ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να α τω

την κε φα λη ηνμου

Ο τι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ δο

κι αις αυ των ^Α κα τε πο θη σαν ε χο με να πε

τρας οι κρι ται αυτων ⁶_{λκ}

Ακου σον ται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν θη

σαν ⁶_{λκ} ως ει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης ⁶_{λκ} δι ε

σκορ πι σθη τα ο στα αυτων πα ρα τον α δην ⁶_{λκ}

Οτι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι οι μου ^Α

ε πι σοι οι ηλ πι σα ^Α μη η αν τα νε λης την ψυ χη ην

μου ⁶_{λκ}

Φυ λα ξο ον με α πο πα γι ι δος η ης συν ε

στη σαν το ο μοι ⁶_{λκ} και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο

με ενων την α νο μι ι αν

Π ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ τω

λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ

θω

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη

μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η η θην

Ε χ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σιν

μου την θλι ψιν μου ε νω πι ονα του α πα γ γε λω

Ε ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου

και συ ε γνωσ τας τρι βους μου

Ε ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε

κρυ ψαν πα γι δα μοι

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α α και ε

πε βλε πον και ουκ η ην ο ε πι γι νω σκων με

Α πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε ε στιν

ο εκ ζη τω ων την ψυ χην μου

Ε κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ ει

ει η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη η ζω ων

των

Π ρο σχες προς την δε η σιν μου ο τι ε τα πει νω

θην σφο ο δρα

Ρ υσαι με εκ των κα τα δι ω κων των με ο ο τι

ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με

Ε ξ α γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην μου του εξ ο

μο λο γη σασθαι τω ο νο μα τι ι σου

Ε με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αντα πο

δω ως μοι

Ε χ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ

ρι ε εισ α ακου σον της φω νη ης μου

Γ ε νη θη η τω τα ω τα σου προσ ε χον τα εις την

φω νη ηντης δε η σε ω ωςμου ⁶ _λ

Προσόμοια

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Κύριε, ἀνελθὼν ἐν τῷ Σταυρῷ

Ἦχος δὲ ⁴ _{ΒϚ}

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Πεντηκοστάριον 1886 σ.339*

ΜΕΛ

^Γ _χ **Ε** αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ

ρι ε Κυ ρι ε ⁶ _λ ^σ _ς τις υ πο στη σε ται ^Γ _χ ⁶ _λ **Ο**

τι πα ρα σοι ο ι λα σμος ε στι ⁶ _λ

Π α ρε στιν η η με σο της η με ρων ⁶ _λ των εκ σω τη

ρι ου αρ χο με νων ε γερ σε ως Πεν τη κο στη δε τη

θει ει α σφρα γι ζο με ε νων ^Δ _η και λαμ πει τας λαμ προ

τη τας αμ φο τε ε ρω θεν ε χου σα και ε νου σα τας

δύ ο ^π και παρ ει ει ναι την δο ο ξαν εμ φαι νου

σα της δε σπο τι κης Α να λη ψεως σε μνυ νε ται ⁶ ^λ

^{MEΛ}
^χ ^σ νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει

να σε Κυ ρι ε ⁶ ^λ υ πε μει νεν η ψυ χη μου

^{ΒΣ}
εις τον λο γον σου ⁶ ^λ ηλ πι σεν η ψυ χη η μου

ε πι τον Κυ ρι ον ⁶ ^λ τὸ αὐτὸ ↗

Π α ρε στιν η η με σο της η με ρων ⁶ ^λ των εκ σω τη

ρι ου αρ χο με νων ε γερ σε ως Πεν τη κο στη δε τη

θει ει α σφρα γι ζο με ε νων ^Δ ^λ και λαμ πει τας λαμ προ

τη τας αμ φο τε ε ρω θεν ε χου σα και ε νου σα τας

δου ο ^{π ρ} και παρ ει ει ναι την δο ο ξαν εμ φαι νου

σα της δε σπο τι κης Α να λη ψεως σε μνυ νε ται ^{6 λ}

^{ΜΕΛ}
^χ Α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος ^{6 λ}

^{Βδ}
α πο φυ λα κης πρω ι ας ^{6 λ} ελ πι σα τω ^χ

Ισ ρα ηλ ε πι τον Κυ ρι ον ^{6 λ}

Η κου σε και αι ευ φρανθη η ^σ Σι ων ^{6 λ} ευ αγ γε λι

σθει ει σης της Χρι στου ου Α να στα σε ως οι δε πι

στοι αυ της γο ο νοι η γα ^χ αλ λι α σαν το ^{6 λ} του τον θε α

^ρ σα μενοι και εκ πλυ υ νον τα Πνευ μα τι ρυ πον χρι στο κτο

^{π ρ} νι ας ^ρ ευ τρε πι ζε ται παν η γυ ρι ζου ου σα την

του εφημας και η αληθεια του Κυριου

μενει εις τον αιωνα να το αυτο

Η γ γικεν η του θειουδα ψι λησ χυ υ σις ε πι

παντας ωσπερ γεεγραπται Πνευματος η προ θε σμι α

κη ρυ υττει η μι σευ θει σα της με τα Χρι στου ου θα

να τον και τα φην και αναστασιν παρ αυ του δε δο

μενης α ψευδους μαθη ται αις υπο σχε σε ως

την του Πα ρα κλη του δη λου σης ε πι φα νει αν

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης Δοξαστικόν Λουκάς Λουκά

Χρύσανθου Θεοδοσόπουλου

ΜΕΛ

ΓΧ

Ε

αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ

ΒΞ

ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο

τι πα ρα σοι ο ι λα σμος ε στι

6
λ

ΒΞ

ΜΕΛ

ΒΞ

Π

α ρε στιν η με σο της η με ρων των εκ σω

τη ρι ου αρ χο με ε νων ε γερ σε ως Πεν τη

κο στη δε τη θει ει α σφρα γι ζο με νων και λαμ

πει τας λαμ προ τη τας αμ φο τε ε ρω θεν ε χου σα

ΠΑ

ΒΞ

και ε νου σα τας δυ ο και πα ρει ναι την δο

ο ξαν προ φαι νου σα της δε σπο τι κης Α να λη ψε

ως σε μνυ νε ται

6
λ

MEΛ
ΓΧ
Ε
νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει

να σε Κυ ρι ε λυ πε μει νεν η ψυ χη μου

Βϙ
ΓΧ
εις τον λο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη η μου

ε πι τον Κυ ρι ον λυ τὸ αὐτὸ

Βϙ MEΛ Βϙ
Π α ρεστιν η με σο της η με ρων των εκ σω

MEΛ
τη ρι ου αρ χο με ε νων ε γερ σεως Πεν τη

Δι
χο στη δε τη θει ει ασφρα γι ζο με νων και λαμ

Βϙ
πει τας λαμ προ τη τας αμ φο τε ε ρω θεν ε χου σα λυ

ΠΑ Βϙ
και ε νου σα τας δυ ο και πα ρει ναι την δο

Δι Βϙ
ο ξαν προ φαι νου σα της δε σπο τι κης Α να λη ψε

ως σε μνυ νεται ⁶_λ

ΜΕΛ

^Γ_χ **Α** πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος ⁶_λ

α πο φυ λα κης πρω ι ας ⁶_λ ελ πι σα τω ^{Βδ}

Ισ ρα ηλ ε πι τον Κυ ρι ον ⁶_λ

Βδ

ΜΕΛ

Η κου σε ⁶_λ και ευ φραν θη η Σι ων ⁶_λ ευ αγ γε

Βδ

λι σθει σης της Χρι στου ου Α να στα σε ως ⁶_λ οι δε

Δι

Βδ

πι στοι αυ της γο νοι η γαλ λι α σαν το ^Δ_δ του τον

Δι

Βδ

θε α σα μενοι ⁶_λ και εκ πλυ υ νον τα Πνευ μα τι ^Δ_δ ρυ

ΠΑ

υ πον χρι στο κτο νι ι ας ⁶_λ ευ τρε πι ζεται παν η

Βδ

γυ ρι ι ζου ου σα ^π_ρ την των ε κα τε ε ρων ευ φρο

συνονμε σο τητα ⁶λ

^Γχ [♂]Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος ⁶λ

και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις ⁶λ και αυ τος λυ

τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ ^Γχ ⁶λ ^{Βϋ} εκ πα σων των α

νο μι ων αυτου ⁶λ τὸ αὐτὸ ↗

^{Βϋ} ^{ΜΕΛ} ⁶λ Η κου σε ⁶λ και ευ φραν θη η Σι ων ⁶λ ευ αγ γε

^{Βϋ} λι σθει σης της Χρι στου ου Α να στα σε ως ⁶λ οι δε

^{ΔΙ} ^{Βϋ} πι στοι αυ της γο νοι η γαλ λι α σαν το ^Δ του τον

^{ΔΙ} ⁶λ θε α σα με νοι ⁶λ και εκ πλυ υ νον τα Πνευ μα τι ^Δ ρυ

^{ΠΑ} υ πον χρι στο κτο νι ι ας [♂] ευ τρε πι ζε ται παν η

γυ ρι ι ζουουσα π⁹ την των ε κα τε ε ρων ευ φρο

συνον με σο τητα ⁶λ

Α⁶ ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη ⁶λ⁶ ε

παι νε σα τε αυ τον παν τες οι λα οι ⁶λ

Η⁶ γ γικεν η η του θει ου δα ψι λης ⁶λ⁶ χυ σις ε πι

παν τας ωσ περ γε ε γρα πται Πνευ ματος ⁶λ⁶ η προ θε σμι

α κη ρυ υττει η μι σευ θει σα ⁶λ⁶ της με τα Χρι

στου ου θα νατον ⁶λ⁶ και τα φη ην και α να στα σιν ⁶λ⁶

παρ αυ του ου δε δο με νης ⁶λ⁶ α ψευ δους μα θη ταις υ

πο σχε ε σε ε ως π⁹ την του Πα ρα κλη η του δη λου

σης ε πι φα νει αν ⁶ ^λ

^λ ^χ **Ο** τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ

του ε φ η μας ⁶ ^λ και η α λη θει α του Κυ ρι ου ^λ ^χ

με ε νει εις τον αι ω να ⁶ ^λ τὸ αὐτὸ ↗

^β ^δ **Η** γ γικεν η η του θει ου δα ψι λης ⁶ ^λ χυ σις ε πι

παν τας ωσ περ γε ε γρα πται Πνευ ματος ⁶ ^λ η προ θε σμι ^Δ

α κη ρυ υττει η μι σευ θει σα ^Δ ^δ της με τα Χρι ^Π ^Α ^β ^δ

στου ου θα νατον ^Δ ^δ και τα φη ην και α να στα σιν ^Δ ^δ

παρ αυ του ου δε δο με νης ⁶ ^λ α ψευ δους μα θη ταις υ ^Π ^Α

πο σχε ε σε ε ως ^π ^ρ την του Πα ρα κλη η του δη λου ^β ^δ

ς ης ε πι φα νει αν 6 λ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Κύριε, ἀνελθὼν ἐν τῷ Σταυρῷ

Ἦχος δὲ Ββ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
2007 σ.267/281*

Ε αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ

ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι

πα ρα σοι ο ι λα σμος ε στιν

Π α ρε στιν η η με σο της η με ρων των εκ σω τη

ρι ου αρ χο με ε νων ε γερ σε ως Πεν τη κο

στη δε τη θει ει α σφρα γι ζο με νων και λα αμ πει

τας λαμ προ τητας αμ φο τε ε ρωθεν ε χου σα και ε

μου σα της δυ ο και πα ρει ναι την δο ξαν προ φαι νου ου

σα της δε σπο τι κης α να λη ψεως σε μνου νε ται

Ε ν ε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει

να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη μου εις

τον λο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη ημου ε πι τον

Κυ ρι ον τὸ αὐτὸ

Π α ρε στιν η η με σο της η με ρων των εκ σω τη

ρι ου αρ χο με ε νων ε γερ σε ως Πεν τη κο

στη δε τη θει ει α σφρα γι ζο με νων και λα αμ πει

τας λαμ προ τητας αμ φο τε ε ρωθεν ε χου σα και ε

μου σα της δυ ο και πα ρει ναι την δο ξαν προ φαι νου ου

σα της δε σπο τι κης α να λη ψεως σε μνυ νε ται

Α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος α

πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα τω Ισ ρα

ηλ ε πι τον Κυ ρι ον

Η κου σε και αι ευ φραν θη η Σι ων ευ αγ γε λι

σθει σης της Χρι στου ου α να στα σεως οι δε πι στοι

αυ της γο ο νοι η γαλ λι α σαν το του τον θε α σα

με νοι τον εκ πλυ υ νον τα Πνευ μα τι ρυ υ πον Χρι στο

κτο νι ι ι ας ευ τρε πι ζε ται παν η γυ ρι ζου ου

σα^π την των ε κα τε ρων ευ φρο συνονμε σο τητα⁶^λ

Ο^λ τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος και

πολ λη πα ρα αυ τω λυ τρω σις⁶^λ και αυ τος λυ τρω

σε ται τον Ισρα ηλ^λ⁶ εκ πα σων των α νο μι ων αυ

του⁶^λ τὸ αὐτὸ ↗

Η^σ κου σε και αι ευ φραν θη η Σι ων⁶^λ ευ αγ γε λι

σθει σης της Χρι στου ου α να στα σεως⁶^λ οι δε πι στοι

αυ της γο ο νοι η γαλ λι α σαν το⁶^λ του τον θε α σα

με νοι τον εκ πλυ υ νον τα Πνευ μα τι^σ ρυ υ πον Χρι στο

κτο νι ι ι ας^σ ευ τρε πι ζε ται παν η γυ ρι ζου ου

σα^{πρ} την των ε κα τε ρων ευ φρο συνονμε σο τητα^{6λ}

Α^χι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη^{6λ} ε

παι νε σα τε αυ τον παν τες οι λα οι^{6λ}

Η[♂] γ γικεν η η του θει ουδα ψι λης^{6λ} χυ σις ε πι

παν τας ως περ γε ε γρα πται Πνευ ματος^{6λ} η προ θε σμι

α κη ρυ υτ τει η μι σευ θει σα^Δ της με τα Χρι

στου ου θα να τον και τα φη ην και α να στα σιν^{6λ} παρ

αυ του δε δο με νης α ψευ δους μα θηταις υ πο σχε σε ε

ως^{πρ} την του Πα ρα κλη του δη λου σης ε πι φα νει αν^{6λ}

Ο^χτι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ

του εφημας ⁶ και η αληθεια του Κυριου ^ΓΧ

με ενει εις τον αιωνωνα ⁶ ^λ τὸ αὐτὸ ^Ϟ

Η γ γικεν η η του θει ουδα ψι λης ⁶ ^λ χυ σις ε πι

παν τας ωσ περ γε ε γρα πται Πνευματος ⁶ ^λ η προ θε σμι

α κη ρυ υττει η μι σευ θει σα ^Δ ^{δλ} της με τα Χρι

στου ουθ ανα τον και τα φη ην και ανα στα σιν ⁶ ^λ παρ

αυ του δε δο με νης α ψευ δους μα θηταις υ πο σχε σε ε

ως ^π ^ρ την του Πα ρα κλη του δη λου σης ε πι φα νει αν ⁶ ^λ

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης [Δοξαστικὸν](#) Λουκάς Λουκά

Δοξαστικὸν

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος λ π Πά

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι ω και α γι ι ω

Πνε ευ μα α α τι ^π _{πε}

Κ αι νυν και α α ει ^Δ _σ και εις τους αι ω ω ω νας των

αι ω ω νων α α α α μην ^π _{πε}

Τ ης ε ορ της με ε σου σης ^Δ _σ της σης Χρι στε α

α να στα α α α σε ε ε ε ως ^Δ _σ και θει ας πα

α ρου ου σι ας ^Δ _σ του α γι ι ου ου σου Πνε ευ μα

α α α τος ^π συν ελ θον τες των θα αυ μα α τω ω ω

ων σου ^Δ _σ α νυ μνου ου μεν τα α α μυ στη η ρι ι ι ι

α ^π εν η κα τα απεμ ψο ο ον η η μι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ν το με ε γα ε λε ο ο

ο ο ος

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Εἵσοδος

Λουκᾶς Λουκᾶ

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος λ π Πά

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Πεντηκοστάριον 1886 σ.340*

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι ω και α γι ι ω

Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυν και α α ει και εις τους αι ω ω ω νας των

αι ω ω νων α α α α μην

Τ ης ε ορ της με ε σου ου σης της σης Χρι στε Α

α να στα α α α σε ε ε ε ως και θει ας πα

α ρου ου σι ι ας του α γι ου ου σου Πνε ε ευ μα α

α α τος συν ελ θον τε ες των θαυ μα α τω ω

ων σου αν υ μνου μεν τα α μυ στη η η ρι ι ι ι

α εν η κα τα α πεμ ψο ο ον η η μι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ν το με ε γα ε λε ο ο

ο ο ος

ο ο ος

ο ο ος

ο ο ος

ο ο ος

ο ο ος

ο ο ος

ο ο ος

Γεωργίου Βιολάκη

Ἦχος λ π Πά

Γεωργίου Βιολάκη
Πεντηκοστᾶριον
1899 σ.551*

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και α γι

ι ω Πνε ευ μα α α τι

ι ω Πνε ευ μα α α τι

ι ω Πνε ευ μα α α τι

Και αι νυ υ υν και α α ει και εις τους αι αι ω ω ω

νας των αι ω ω νων α α α α μην

Της ε ορ τη ης με ε σου σης της σης Χρι στε

Α α να στα α α α α σε ε ε ε ε ως και θει

ας πα α ρου ου σι ας του α γι ι ου Πνε ευ μα

α α τος συν ελ θον τες των θα αυ μα α α α

τω ω ω ν σου αν υ μνου ου μεν τα α α μυ στη η ρι ι

ι ι α εν η κα τα πεμ ψο ο ον η μι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ν το με εγα ε λε ο

ο ο ος

Ἦχος λ π Τ Πά

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.332/779*

Νεεεεε Δοοοοξα Παατρι ιιι και αι αι

Υι υι ωωωωω και α γι ι ι ι ι ι

ωωω Πνεεεεευ μααααααααα

τι

Και αι αι υυ υυν και αα ει ει ει ει ει

και αι ει εις τους αι αι ωωω ναααα των αι ωω

ωνωωω ωωων ααμην

Τηςεεοορ της με σου σου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ση η ης τη ης ση ης Χρι ι στε

ε ε ε Α να α στα α σε ε ε ε ω ως και θει ει

ει ει α α α ας πα ρου σι ι ι ι ι α ας

του α γι ι ι ι ι ι ι ι ου ου σου ου Πνε ε

ε ε ε ευ μα α τος συν ελ θο ο ο ο ο

λο ο ο ον τες των θαυ μα α α τω ω ω ων

σου ου α νυ μνου ου με εν τα α μυ στη η η

η η η ρι ι ι ι α ε εν η κα τα

πε εμ φο ον η η η μι ι ι ι ιν το με

ε ε γα α α ε ε ε ε λε ε ε ε ε ε

ε ε ο ο ο ο ο ος

Ἦχος λ π Πά

Γαβριήλ Κουντιάδου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
1931-1935 επανέκδοση 1991 σ.243*

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και αι αι Υι υι

ω και α γι ι ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις τους

αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω νω ων α

α α μην

Τ ης ε ορ τη η ης με ε σου ου ου σης της σης

Χρι στε Α α να στα α α σε ε ε ε ως και

θει ας πα α ρου ου σι ι ας του α γι ι ου ου σου

Πνε ε ευ μα α α α τος συν ελ θο ον

αι ω ω ω ω ω ω νας των αι ω ω ω νων α

α α μην

της ε ορ τη ης με ε σου ου ου ου ση ης της

σης Χρι στε ε Α α α να στα α α α α α σε ε

ε ε ως και θει ει α α ας πα α α α ρου ου

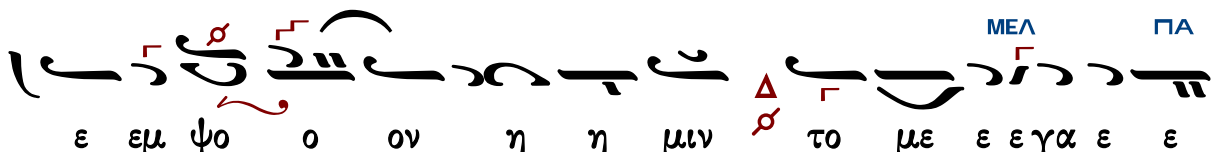
ου σι ι ι ι ας του α γι ι ι ου ου ου σου

Πνε ε ε ε ευ μα α α α τος συν ελ θο

ον τες των θα αυ μα α τω ω ων σου

α νυ μνου ου ου ου ου μεν τα μυ υ στη η η η

η ρι ι ι α α α εν η κα τα α πε ε

 ε εμ ψο ο ον η η μιν **Δ** το με ε ε γα ε ε

 ε λε ε ε ο ο ος **Δ**

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

Ἔισοδος

Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ π Πά

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
2007 σ.268/282*

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και α γι

 ι ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι αι νυ υ υν και α α ει και εις τους αι αι ω ω ω

 νας των αι ω ω νων α α α α μην

Τ ης ε ορ της με ε σου σης της σης Χρι στε ε ε Α

 να στα α α σε ε ε ε ως και θει ας πα ρου

σι ι ι ι ι α ας του α γι ι ου ου ουσου Πνε ε

ευ μα α α α τος συν ελ θο ον τες τω ων θα

αυ μα α τω ω ων σου α νυ μνου ου ου μεν τα

μυ στη η ρι α α εν η κα τα πεμ ψον η η μι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ν το με ε ε γα ε

λε ο ο ο ο ος

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης [Εἷσδος](#) Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Λάμπρου

Ἦχος λ π Πά

Κωνσταντίνου Λάμπρου
Δοξαστικά Πεντηκοσταρίου
2020 σ.25*

Δ ο ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι ι και αι αι

Υι υι ω και α γι ι ω Πνευ μα α α τι

Και νυ υ υ υ υ υν και αι αι α α ει και εις τους

αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω νων α α α

μην

της ε ορ της με ε σου σης της σης Χρι στε Α α

α να στα α α σε ε ε ε ως και θει α α ας

πα α α ρου ου ου σι ι ι ας του α γι ι ου Πνε

ευ μα α α τος συν ελ θο ον τες των θαι

μα α α α τω ω ω ν σου α νυ μνου ου ου μεν τα

α α μυ στη η η ρι ι ι α εν η κα τα

πε ε ε μ ψον η η η μι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ν το με ε ε γ α ε ε ε λε ε ε ε ο ο

ο ο ος ρ

Ἐπιλύχνιος Εὐχαριστία

Μέλος Ἄρχαϊον

Μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος Δι'

Πανδέκτη - Εσπερινός
1850 σ.213*

Φ ω ω ως ι ι ι ι λα α α α ρο ο

ο ο ον α α α γι ι ι ι ι α α α ας

δο ο ο ο ο ξη η ης α α α α θα α α

α να α α α α του ου ου Πα α τρο ος ου ου

ου ρα α α α νι ι ι ι ι ου ου ου ου

α α α α γι ι ι ι ι ου ου μα α ακα

α ρο ο ο ος Ι ι ι ι η η η η σου ου ου

ου ουου Χρι ι ι ι στε ε ε ε ελ θο ο ο

ον τες ε ε πι τη η η ην η η η η λι ι

ι ι ι ου ου δυ υ υ υ σι ι ι ιν ι ι δο ο

ο ον τε ε ε ες φω ω ω ω ωως ε ε σπε

ε ε ρι ι νο ο ο ον υ υ μνου ου ου με ε ε εν

Πα α α α τε ε ε ε ε ρα α α α α

Υι υι υι υι ο ο ο ο ον και αι αι αι αι α α

α γι ι ι ο ο ο ον Πνε ε ε ε ευ μα

α α Θε ε ο ον α α α ξι ι ι ι ο ο

α το ο την αι ω νι ι ον ζω ω ην και το με γα

ε ε ε ε λε ε ε ε ος

Μ νη σθη τι της συν α γω γης σου ης εκτη σω

α απ α α αρχης

Ε ν τω ι ε ρω ε πε ε ε στης η σο φι

ι α του Θε ε ου με ε σου ση ης της ε ε ε ε

ο ο ο ορ της δι δα σκων και ε λε ε γ χων τους α πει

θεις Ι ου δαι αι αι ους τους Φα ρι σαι αι ους και αι Γραμ

μα α τεις και βο ων παρρη σι α προ ο ο ος α α

α αυ τους ο δι ψων ερ χε σθω προς με και πι νε τω υ

δω ωρ ζω η η ρον και ου μη δι ψη η η η ση η η

εις το ον αι ω ω ω ω να ο πι στευων τη ε μη

χρη στο ο τη η τι πο τα μοι οι ρευ σου σιν εκ της κοι

λι ι ι ας α αυ του ζω ω η η η ης αι αι ω νι ι

ι ι ου ω της α γα θο τη η το ος και της ευ

σπλαγ χνι α ας σου Χρι στε ο Θε ος η η μων δο ο ο ο

ξα α α α σοι

Ἦχος Δε

Παναγιώτου Κηλητζανίδου
Πεντηκοστάριον 1886 σ.343*

Ο δε Θε ος βα σι λευς η μων προ αι ω νων

ειρ γα σα το σω τη ρι αν εν με σω τη ης γης

Ο τε το με σον της ε ορ τη η ης ε πε ε στη

α νε βη ο Ι η σους ε πι το ο ι ε ε ρον και ε

δι δα σκε λε γων τους α πει θεις Ι ι ι ου ου δαι

αι αι ους ο δι ψων ερ χε σθω προς με και πι ι νε

ε ε τω υ δωρ ζω η ρο ον αι ω ω ω ω νι ι

ι ι ον και ου μη δι ψη η ση η ει ει εις το ο ον

αι αι ω ω ω να ο πι στευ ω νεις ε με πο τα

μοι οι ρευ σου ου σι ιν εκ της κοι λι ι ι ας α αυ

του και αι ε ξει το ο φω ω ως τη ης ζω ω ω

ης

Ἦχος ᾠ Πα

Χρῦσανθου Θεοδοσόπουλου
Πεντηκοστάριον 1983 σ.144*

Π ^{ΝΗ ΠΑ} ^{ΜΕΛ}
ΕΝ ΤΗ ΚΟ ΣΤΗΣ Ε ΦΕ ΣΤΗ Η ΚΕΝ ^{π ρ} Η ΤΩΝ Η ΜΕ ΡΩ ΩΝ

^{ΠΑ} ^{ΝΗ ΠΑ}
ΜΕ Ε ΣΟ ΤΗΣ ^{π ρ} ΕΝ Η ΧΡΙ ΣΤΟΣ ΠΑ ΡΑ ΓΥ ΜΝΩ ΣΑ ΑΣ Α ΜΥ

^{ΝΗ}
ΔΡΩΣ ^{π ρ} ΘΕ Ι ΚΗΝ ΔΥ ΝΑ ΣΤΕΙ ΑΝ ΠΑ ΡΑ ΛΥ ΤΟ ΟΝ ΣΥΝ Ε

^{ΠΑ} ^{π ρ}
Ε Ε ΣΦΙ Ι Ι Ι Γ ΞΕ ^{π ρ} ΛΟ ΓΩ ΑΥ ΤΟΝ ΤΗΣ ΚΛΙ ΝΗΣ ΕΞ

^{ΜΕΛ} ^{ΠΑ} ^{π ρ} ^{π ρ}
Α ΝΑ Α ΣΤΗ ΣΑΣ ^{π ρ} ΚΑΙ ΘΕ Ο ΠΡΕ ΠΩΣ ΘΑ ΑΥ ΜΑ ΤΟΥ Ρ ΓΩΝ ^{π ρ}

^{ΝΗ} ^{ΠΑ}
ΕΝ Ο ΣΤΡΑ ΚΙ Ι ΝΩ ΣΩ Ω Ω ΜΑ Α Α Α

^{π ρ} ^{π ρ}
ΤΙ ^{π ρ} ΤΟΙΣ ΑΝ ΘΡΩ ΠΟΙΣ Ε ΔΩ ΡΗ ΣΑ Α ΤΟ ^{π ρ} ΤΗΝ ΑΙ Ω

^{π ρ} ^{ΝΗ} ^{ΠΑ}
Ω ΝΙ Ι ΟΝ ΖΩ ΗΝ ^{π ρ} ΚΑΙ ΤΟ ΜΕ Ε ΓΑ Ε Ε Ε

^{π ρ}
ΛΕ Ε Ε Ε ΟΣ ^{π ρ}

MEΛ ΠΑ
Χ Π ρ
Μνη σθη τι της συν α γω γης σου ης ε

MEΛ Π ρ
κτη η σω α απ α αρχης

MEΛ ΠΑ ΝΗ ΠΑ
Ε ν τω ι ε ρω ε πε στης η σο φι α α του Θε

MEΛ ΠΑ Π ρ
ου η με σου ου σης τη ης ε ορ της δι δα σκων και ε

MEΛ ΠΑ ΝΗ ΠΑ
λεγ χων τους α πει θεις Ι ου δαι αι αι ους τους Φα ρι

ΚΕ ΔΙ MEΛ ΠΑ Π ρ
σαι αι ους και αι Γραμ μα τεις και βο ων παρρη σι ι

Π ρ
α προ ος α αυ τους ο δι ψων ερ χε σθω

Π ρ
προς με και πι νε τω υ υ δω ωρ ζω η η ρον

MEΛ ΝΗ ΠΑ
και ου μη δι ψη η η η ση η η εις το ον αι ω ω

Π ρ Π ρ
ω ω να ο πι στευ ων τη ε μη χρη στο τη η τι

πο τα μοι ρευ σου σιν εκ της κοι λι ι ι ας αυ του ζω
 η η ης αι αι ω νι ι ι ι ου ω της α
 γα θο ο τη η τος και της ευ σπλαγ χνι ι α
 ας σου Χρι στε ο Θε ο ος η η μων δο ο ο ξα α
 α α σοι

Ἦχος Δι

Χρύσανθου Θεοδοσόπουλου
Πεντηκοστάριον 1983 σ.146*

Ο δε Θε ος βα σι λευς η μων προ αι ω
 νων ειρ γα σα το σω τη ρι αν εν με ε ε σω της
 γης

Ο τε το με σον της ε ορ τη η ης ε πε ε στη

 α νε βη ο Ι η σους ε πι το ο Ι ε ρον και ε

 δι δα σκε λε γων τους α πει θεις Ι ι ι ου ου δαι

 αι αι ους ο δι ψων ερ χε σθω προ ος με και

 αι αι πι νε ε τω υ δω ρζω η ρο ον αι ω ω

 νι ι ι ι ον και ου μη δι ψη η ση εις το ο ον αι

 ω ω να ο πι στευ ων εις ε με πο τα μοι

 ρευ σου ου σι εκ της κοι λι ι ι ας αυ του και αι ε ε

 ξει το ο φω ω ως της ζω ω ω ης

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος ᾠ Πα

Πεν τη κοστης ε φεστη η κεν η των η με ρω ων με

ε σο ο ο της εν η Χρι στος πα ρα γυ μνω σας α

μυ δρωσ θε ι κην δυ υ να α στει ει αν Πα ρα λυ τον

συν ε ε σφι ιγ ξε λο γω αυ τον της κλι ι ι ι νη η

ης εξ α α να στη η η η σας και θε ο πρε πως

θα αυ μα του ουρ γων εν ο στρα κι νω σω μα α τι

τοις αν θρω ποις ε δω ρη η σα α το την αι ω νι

ον ζω ω η ην και το με γα ε ε ε λε ε ε ε

ος

Μνη σθη τι της συν α γω γης σου ης εκτη σω

α α π α α ρ χ η ς π ρ

Ε ν τ ω ι ε ρ ω ε π ε ε ε σ τ η ς η σ ο φ ι α α

του Θε ε ου με σου σ η ς τ η ς ε ο ο ρ τ η ς ρ η δι δ α σ κ ω ν

και ε λε ε ε γ χ ω ν τ ο υ ς α π η ι θ η ς Ι ου δ α ι α ι α ι

ου ς τ ο υ ς φ α ρ ι σ α ι α ι ο υ ς και α ι γ ρ α μ μ α α τ η ς π ρ και βο

ω ν πα ρ ρ η σ ι ι α π ρ ο ο ς α α α υ τ ο υ ς π ρ ο δι

ψ ω ν ε ρ χ ε ε σ θ ω ω π ρ ο ο ς με ρ η και π ι ν ε τ ω υ δ ω

ω ρ ζ ω η η ρ ο ν ρ η και ο υ μ η δι ψ η η η η σ η η η +

ει ς τ ο ο ν α ι ω ω ω ω ν α π ρ ο π ι σ τ ε υ ω ν τ η ε μ η

χ ρ η σ τ ο τ η η τ ι π ρ ο τ α μ ο ι ο ι ρ ε υ σ ο υ σ ι ν εκ τ η ς κ ο ι λ ι

ι ι ας α αυ του ζω η η ης αι ω νι ι ι ι

ου ω της α γα θο τη η τος και της ευ σπλαγ χνι ι

α ας σου Χρι στε ο Θε ος η η μων δο ο ο ξα α

α α σοι

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
2007 σ.270/284*

Ο δε Θε ος βα σι λευς η μων προ αι ω νων

ειρ γα σα το σω τη ρι ανεν με σω τη ης γης

Ο τε το με σον της ε ορ τη η ης ε πε ε στη

α νε βη ο Ι η σους ε πι το ι ε ρον και ε δι

δα σκε λε γων τους α πει θει εις Ι ι ου ου δαι αι αι

ους ο δι ψων ερ χε ε ε σθω προ ος με και πι

νε τω υ δωρ ζω η ρο ον αι ω ω ω νι ι ι ι

ον και ου μη δι ψη η ση εις το ο ον αι αι ω ω ω

να ο πι στευ ων εις ε με πο τα μοι οι ρευ σου ουσιν

εκ της κοι λι ι ι ας α αυ του και αι ε ε ξει το ο

φω ω ως τη ης ζω ω ω ης

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης Δοξαστικὸν Λουκᾶς Λουκᾶ

Δοξαστικὸν

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος λ π ς Νη

Πέτρου Ἐφεσίου Δοξαστικὸν 1820 σ.415*

Δ ο ξα Πα α τρι και αι Υι υι ω και α γι ω Πνε

ε ε ευ μα α α α τι

Και νυν και α α ει και εις τους αι ω ω νας των

αι ω ω ω νω ων α α α μην τε

Με σου σης της ε ο ορ της δι δα σκον το ος σου

Σω ω τη ε λε ε γο ον οι Ι ου

ου ου δαι αι αι αι οι πως ου τος οι δε ε γραμ

μα α τα μη με μα α α α θη η η η κως α γνο

ουν τε ες ο ο τι συ ει ει η η σο ο φι ι ι ι α

η κα τα σκευ α α σα α σα τον κο σμον δο ο ξα α σοι οι

οι οι

Δ ο ξ α Πα α τρι και αι Υι υι ω και α γι ω Πνε

ε ε ευ μα α α α τι

Κ αι νυν και α α ει και εις τους αι ω ω νας των

αι ω ω ω νω ων α α α μην

Μ ε σου ση ης τη ης ε ο ορ της δι δα σκον το ος

σου Σω ω τηρ ε λε ε γο ον οι Ι ι ου δαι αι

αι αι οι πως ου τος οι δε ε ε γραμ μα α τα μη με

μα α α α α θη η η η κως α γνο ουν τε ες

ο ο τι συ ει ει ει η η σο ο φι ι ι ι α η κα

τα σκε ευ α α σα α σα τον κο σμον δο ξα α σοι οι οι

οι

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Νῦν ἀπολύεις

Λουκᾶς Λουκᾶ

Γεωργίου Βιολάκη

Ἦχος λ π ς Νη

Γεωργίου Βιολάκη
Πεντηκοστάριον
1899 σ.551*

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Κ αι νυ υν και α α ει και εις τους αι ω ω νας

των αι αι ω ω ω νω ων α α α μην

Μ ε σου σης της ε ε ο ορ τη η ης δι δα σκον

το ος σου Σω ω τηρ ε λε ε γο ον οι Ι ι ου

δαίαιαι οὐ πῶς οὐτος οὐ οὐ δεεε γραμμαα

ταμημαααααθηηηηηκωσ α γνο

ουντεεσ ο οτι συ ειειηησοφι ι ι ι ι α

ηκατασκευασασατον κοοοσμονδοοξαα

σοι οιοι οι

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης [Νῦν ἀπολύεις](#) Λουκάς Λουκᾶ

Πέτρου Φιλανθίδου

Ἦχος λ̣ π̣ ς̣ Νη̣

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.333/780*

Δοοξα Παατρι ι ι ι και αι Υι υι ω ω και α

γι ι ω ω Πνε ε ε ε ε ε ευ μα α α α α ια α

αα τι

Και νυ νυ και α α ει ει και εις τους αι ω ω να

ας τω ων αι αι ω ω ω ω ω ω ω νω ω ω

ω ω ων α α μην

Με ε σου ου ου ου ου ου ση ης τη η η ης ε

ο ο ορ τη ης δι ι δα ασκον το ο ο ος σου ου ου

Σω ω τηρ ε ε λε ε γον οι οι οι Ι ου

ου ου δαι αι αι αι οι πω ω ω ω ως ου τοις

οι δε ε γρα αμ μα α α α τα μη η με ε μα α θη

η κω ω ω ω ω ω ως α γνο ου ου

ουν τε ες ο τι ι συ υ ει ει ει ει ει η η

σο ο φι ι ι ι α η κα τα σκε ευ α α

σα α σα το ον κο ο σμον δο ο ο ο ο ο ο ο ξα α

α α σοι οι οι οι

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Nῦν ἀπολύεις

Λουκάς Λουκά

Γαβριήλ Κουντιάδου

Ἦχος λ ρ̣ ρ̣ Νη

ιερομονάχου Γαβριήλ Κουντιάδου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
1931-1935 επανέκδοση 1991 σ.247*

Δ ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και α γι ι ω

Πνευ ε ε ε ευ μα α α α τι

Κ αι νυ υν και α α ει και εις τους αι ω ω νας

των αι αι ω ω ω νω ων α α α μην

Μ ε σου σης της ε ο ορ της δι δα σκον το ος σου

Σω ω τηρ ^Α ε λε ε γο ον οι Ι ου

ου ου δαι αι αι αι οι ^γ πως ου τος οι δε ε ε γραμ

μα α τα μη η με ε μα θη η κως ^Α α γνο ου ουν

τες ο τι συ ει ει η η σο ο φι ι ι ι ι α ^Α

η κα τα σκευ α σα α σα τον κο ο ο σμον δο

ο ο ξα α α α σοι οι οι οι ^γ

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

Νῦν ἀπολύεις

Λουκάς Λουκά

Χρῦσανθου Θεοδοσόπουλου

Ἦχος λ π ς Νῆ

Χρῦσανθου Θεοδοσόπουλου
Πεντηκροστάριον 1983 σ.147*

^{ΝΗ}
ιε ^Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι ι ι και Υι υι

^{ΠΑ} ^{ΝΗ}
ω ω ω ω ω ^ε και α γι ι ω ω Πνε ε ε

ε ε ε ευ μα α α α τι

Και νυ υ υ υν και α ει και εις τους αι αι

ω ω ω νας των αι ω ω ω ω ω ω νων α

α α μην

Με σου ουσης τηης ε ορ τη η ης δι δα α α

σκον το ος σου Σω τη ε ε λε ε ε γο ον οι

Ι ι ου ου ου δαι αι αι αι οι πως ου τος οι

δε ε ε γρα α αμ μα α α τα μη η η με ε μα

θη κως α γνο ου ουν τε ες ο ο ο τι ι συ

ει η σο ο φι ι ι ι α α η κα τα

σχε ^{ΠΑ} ευ α α σα α α σα α τον χο ο ο ο σμον ^{π ρ}

δο ^{ΝΗ} ο ο ο ο ο ο ξα α α α σοι ^{ΔΙ} οι οι οι οι ^{ΜΕΛ}

οι οι οι ^{ν ρ}

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Νῦν ἀπολύεις

Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος ^{λ ρ} π ρ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
2007 σ.271/285*

Δ ο ξα Πα α τρι ι ι και ⁶ Υι ^λ υι ω και α γι ω ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι ^{ν ρ}

Κ αι νυν και α α ει ⁶ και εις τους αι ω νας των αι ^λ

ω ω ω ω ω νω ων α α α μην ^{ν ρ}

Μ ε σου ση η ης της ε ο ορ της ^Δ δι ^{ν ρ} δα α

σκον το ος σου Σω ω τηρ ε ε λε ε γον οι Ι ου δαι αι

αι αι αι οι πωσ ου τος οι δε ε ε γραμ μα α τα μη

η με ε μα θη η κωσ α γνο ου ου ου ου ουν τες ο

τι συ ει ει ει η η σο ο ο φι ι ι ι ι

α η κα τα σκευ α α σα α σα το ον κο ο ο

σμον δο ο ο ξα α α σοι οι οι οι

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης [Νῦν ἀπολύεις](#) Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Λάμπρου

Ἦχος λ π ρ Νη

Κωνσταντίνου Λάμπρου
Δοξαστικά Πεντηκοσταρίου
2020 σ.26*

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι και Υι υι ω και α γι ι

ω Πνε ε ευ μα α α α τι

Και νυν και α α ει και εις του ουους αι αι

ω ω ω νας των αι ω ω ω ω νων α α α

μην

Με σου ουου σης τηης ε ορ της δι δα σκον το

ο ος σου Σω ω ω τη ε ε λε ε γο ον οι

Ι ι ου δαι αι αι αι οι πως ου τος οι δε ε

ε γραμ μα α α τα μη η με ε μα θη κως α γνο ου

ουουν τες ο ο ο ο τι συ ει ει η η σο ο φι ι ι

ι ι α η κα τα σκευ α α σα α σα τον

χο ο ο σμον δο ο ξα α σοι οι οι οι οι οι οι

οι οι οι γ δλ

Ἀπολυτίκιον

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος λ̣ π̣ δ̣λ̣ Γα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Πεντηκοστάριον 1886 σ.344*

Μ ε σου σης της ε ορ της δι ψω σαν μου την ψυ χην

ευ σε βει ας πο ο τι σο ον να μα α τα ο τι πα σι

σω τηρ ε βο η σας ο δι ψων ερ χε σθω προς με και πι

ι νε ε ε τω η πη γη της ζω ης Χρι στε ο Θε ος

δο ο ξα α σοι

ης Χρι στε ο Θε ο ος δο ξα σοι οι οι οι

* εἰς τὸ τρίτον

ΜΕΛ ΝΗ ΓΑ
 Μ ε σου σης της ε ορ της δι ψω σαν μου την ψυ
 ΝΗ ΓΑ ΠΑ ΝΗ ΓΑ
 χην Δ⁹ ευ σε βει ας πο τι σο ον να μα α τα δ⁹ ο τι
 ΝΗ ΓΑ
 πα σι σω τηρ ε βο η σας Δ⁹ ο δι ψων ερ χε σω προς
 ΠΑ ΝΗ ΓΑ ΠΑ ΝΗ
 με και πι ι νε ε ε τω δ⁹ η πη γη η της ζω
 ΓΑ ΝΗ ΓΑ
 ης * Δ⁹ Χρι στε ο Θε ος δο ο ξα α σοι δ⁹
 ΓΑ ΝΗ ΓΑ
 * τὸ τέλος Δ⁹ Χρι στε ο Θε ος δο ξα σοι οι οι οι δ⁹

[Εσπέρας: Ἀπόλυσις](#)

[Ὄρθρος: Κάθισμα](#)

[Θεία Λειτουργία](#)

[Κοντάκιον](#)

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Μ ε σου σης της ε ορ της δι ψω σαν μου την ψυ

χην ^Δ 9 ευ σε βει ας πο τι σο ον να μα τα ^Δ 9 ο τι

πα α σι σω τηρ ε βο η σας ^Δ 9 ο δι ψων ερ χε

σθω προς με και πι ι νε ε τω ^Δ 9 η πη γη της ζω ης

Χρι στε ε ο Θε ος δο ο ξα α σοι ^Δ 9

εις το τρίτον

* ^Δ 9 η πη γη της ζω ης Χρι στε ο Θε ος δο ξα σοι οι

οι οι ^Δ 9

[Εσπέρας: Απόλυσις](#)

[Ώρθρος: Κάθισμα](#)

[Θεία Λειτουργία](#)

[Κοντάκιον](#)

Θεός Κύριος

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ̣ π̣ ρ̣ Γα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.394#

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α νεν η η μιν

ευ λο γη με νος ο ε ερ χο με νος ^Δ 9 εν ο νο μα

τι Κυ υ ρι ου **Ϛ**

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. **Ⲛ**

∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς. **ⲛ**

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α νεν η η μιν

ευ λο γη με νος ο ε ρ χο με νος **Δ ϑ** εν ο νο μα τι

Κυ υ ρι ου **Ϛ**

∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. **Ⲛ**

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος **λ π δὲ**

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.140*

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε ε φα α νεν η η μιν **Ϛ**

ευ λο γη με νος ο ε ρ χο ο με νος **Δ ϑ** εν ο νο μα τι

Κυ υ ρι ου **Ϛ**

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτοῦς.

∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Καθίσματα

Κάθισμα μετὰ τὴν α' στιχολογίαν

Ταχὺ προκατάλαβε

Ἦχος Ἱϛ̣ ᾠ̣ Δι̣

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
2007 σ.272*

Ὅπαν των ε πιστα με νος των καρ δι ων λο γι

σμοις εν με σω α νε κρα ζε του ι ε ρου ε στη

κως τοις ψευ σταις λε γων α λη θει αν τι ζη τει τε πι

α σαι ε με τον ζω ο δο ο την ε ορ της μεσα

ζου σης εκ βο ων παρρησι ι α μη την κατ ο ψιν κρι

σιν κρι νε τε πα ρα νο μοι

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν. ✠

Κάθισμα μετὰ τὴν β' στιχολογίαν

Ο Δε σπο της των ο λων εν τω να ω ε στη κως x̣q̣

ε ορ της μεσα ζου σης Πεν τη κο στης της σε πτης x̣q̣

τοις Ε βραι οισ προσ λα λων δι ε λε εγχει τρα νως ν̣'η̣ εν

παρ ρη σι ι α πολ λη ως βα σι λευς ων και Θε ος

την τυ ραν νον αυ των τολ μαν x̣q̣ η μιν δε πα σι δω ρει

ει ται δι ευ σπλαγ χνι αντο με γα * ε λε ε ος x̣q̣

* x̣ ε ε λε ε ο ο ος x̣q̣
τὸ τέλος

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν. ✠

Κανόνες

Κανὼν α' ὑδὴ α'

Θ α λα ασ σης το ε ρυ θραι ον πε λα γος α βρο χois

ι χνε σιν ο πα λαι ος πε ζευ σας Ισρα ηλ σταυ ρο

τυ ποις Μω σε ως χερ σι του Α μα ληκ την δυ να μιν

εν τη ε ρη μω ε τρο πω σα το

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα σοι

Μ ε γα α λαι της υ περ νουν σου Δε σπο τα θει

ας σαρ κω σε ως ευ ερ γε σι αι λαμ που σιν η μιν δω

ρε αι τε και χα ρι ι τες και θε ι και λαμ προ τη τες

α γα θο δο τως α να βρυ ουσαι

Ὑ
Δ ο ξ α σοι ο Θε ο ος η μων δο ξ α σοι ⁶λκ

Ϯ
C ο φι ι α δι και ο συ νη Κυ ρι ε και α πο

Ϯ
λυ τρω σις ⁶λκ [♩]πα ρα Θε ου συ γε γο νας η μιν ⁶λκ α πο

Ϯ
γης προς ου ρα νι ι ον ^π9 [♩]δι α βι βα ζων υ ψω μα

Ϯ
και Πνευ μα θει ον χα ρι ζο μενος ⁶λκ

Ϯ
Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας ⁶λκ

Ϯ
H [♩]σα αρξ σου δι α φθο ραν εν μνη μα τι ουκ ει

Ϯ
δε δε σπο τα ⁶λκ [♩]αλλ ως συν ε στη α νευθεν σπο ρας ⁶λκ την φθο

Ϯ
ραν ουκ ε δε ξα α το ^π9 α κο λου θι α φυ σε ως υ

Ϯ
περ ου σι ως μη δου λευ σα σα ⁶λκ

Δοξα σοι ο Θεος η μων δοξα σοι

εθνη κροτησατε Εβραιοι θρηνησατε ο

ζω οδο της γαρ Χριστος τα δε σμα διερρηξε του

αδου και νε κρους α νε στη η σε και νο σους ε θε

ρα πευσετω λο γω ουτος ε στι εν ο Θεος η η μων

οδους ζω ην τοις πιστευουσιν εν τω ο νο μα τι αυ

του

Δοξα σοι ο Θεος η μων δοξα σοι

Θα αυ μα πα ρε δειξας το υ δωρ εις οι νον με

τελ θων **Δ**ο εν Αι γυ πτω ποτα μους με τα τρε φας Δε

σπο ταεις αι μα **γ** και νε κρους α νε στη η σας ση μει

ον του το δευ τε ρον τε λε σας **γ** δο ο ξα Σω τη ηρ τη

α φα τω σου βου λη **Δ**δο ξα τη κε νω σει σου δι ης ε

και νι σας η μας **β**

Δο ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι **γ**

Tρι ι α συν α ναρ χα δο ξα ζω και συν θρο να Πα

τε ρα α ναρ χον Θε ον **γ** και Υι ον συν α ναρ χον

και Πνευ μα συν α ι δι ον Υι ω **Δ**την μι αν τρισ υ

πο στα τον ου σι αν ^γ μι αν αρ χη ην υ περ αρ χι ον υ

μνων α ναρ χου Θε ο τη τος και ου σι ο τη τος τι

⁶ μω ^κ

Κ αι νυ ^σ υν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην ^γ

Μ ο ο νη ε χω ρη σας τον κτι στην τον ι δι ον

Θε ο γεν νη τος εν γαστρι ^γ και σαρ κι ε κυ η σας

α φρα στως και παρ θε νος ε μει νας μη δεν της παρ θε

νι ας λυ μαν θει σης ^γ του τον α γνη ως Υι ον σου και

Θε ον α παυ στως ι κε τευ ε υ περ της ποι μνης σου α

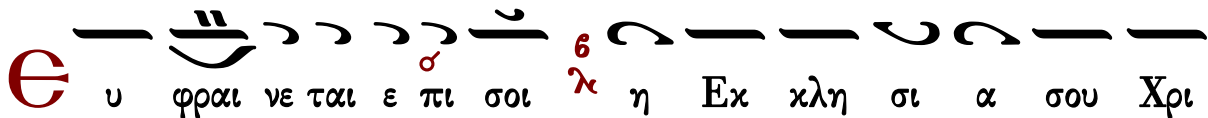
ει ⁶λ

Κανών α' ὑδὴ γ'

ὁ εἰρμός

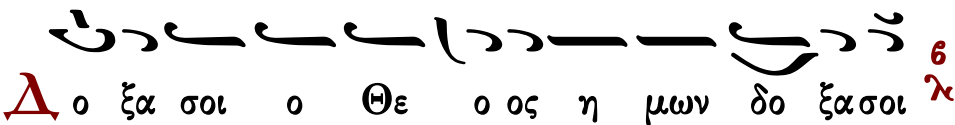
Ἦχος ⁶λ̣ ρ̣ Βϣ

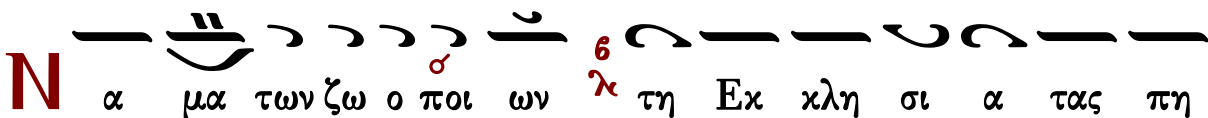
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Πεντηκостάριον
2007 σ.276*

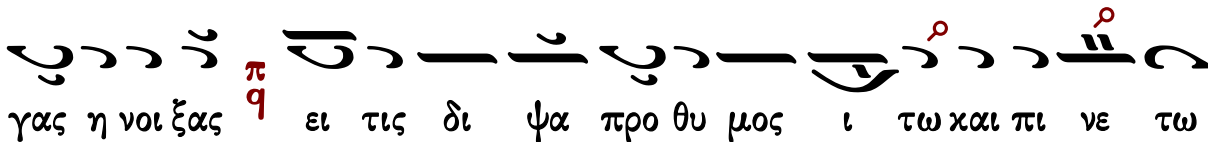
Ε ⁶λ̣ η Εκκλησία σου Χρι

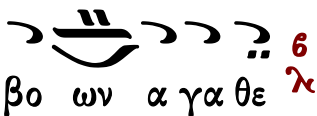
 ^πρ̣ στε κραζούσα ⁶λ̣ σου μου ἰσχυρὸς Κυριε και καταφυγη

 ⁶λ̣ η και στερωμα

Δ ⁶λ̣ ο ξασοι ο Θεοσ ημων δοξασοι

Ν ⁶λ̣ α μα των ζωοποιων τη Εκκλησια τας πη

 ^πρ̣ γας η νοιξας ⁶λ̣ ει τις διψα προθυμος ιτω και πινετω

 ⁶λ̣ βοων αγαθε

Ὑ
Δ ο ξ α σοι ο Θε ο ος η μων δο ξ α σοι ⁶_{λκ}

Ε κ γ ης μεν προς ουρα νον ⁶_{λκ} α νυ ψω θη ναι προ φα

νωσ ε λε γες ^{π9} εξ ου ρα νου ου Πνευ μα δε πεμ πειν ε πηγ

γει λω το α γι ον ⁶_{λκ}

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας ⁶_{λκ}

Ο φυ σει ζω ο ποι ος ⁶_{λκ} και εκ Παρ θε νου σαρ κω

θεις Κυ ρι ος ^{π9} πα σι πι στοις δε δω ρηται την α θα να

σι ι ανωσ ευ σπλαγ χνος ⁶_{λκ}

Κανών β' ᾠδὴ γ'

Ἦχος λ̣ π̣ ς̣ Νη

Ἐξασοι Θεοσ η μων δοξασοι ^γ ρι

Μη την κατ ο ψιν κρι σιν κρι ι νε τε Ι ου δαι οι ^Δ ρι

Χρι στοσ γαρ ηλ θεν ον περ ε κα λουν οι προ φη ται ^γ ρι εκ

Σι ω ων ε λευ σο με ε νον και κο σμον α να κα λου ου

με ε νον ^γ ρι

Ἐξασοι Θεοσ η μων δοξασοι ^γ ρι

Ει και τοισ λο γοισ ου πι στε ευ ε τε Ι ου δαι οι ^Δ ρι

τοισ ερ γοισ πει σθη τε του Δε σπο του ^γ ρι τι πλα να σθε

α θε του ουν τεσ τον α γι ον ον ε γρα ψεν εν τω νο μω

Μω σης ⁶ λκ

Δ ο ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι

Ε προσ κυ νου μεν Πα τερ α α ναρ χε τη ου σι

α υ μνου μεν α ναρ χον τον Υι ον σου και το

Πνευ μα ευ σε βω ως το παν α γι ον ως ε να τα τρι α

φυ σει Θε ον

Κ αι νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Ε ις της Τρι α δος ων γε νο ο με νος σα ρξ ω ρα

θης ου τρε φας Κυ ρι ε την ου σι αν ου δε φλε ξας

της τε κου ου σης την αφθο ρον γα στε ρα Θε ος ων ο

λος και πυ υ υ υρ

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι...

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Τῆς παναγίας, ἀχράντου...

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Σοί, Κύριε.

Ἀμήν.

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης

Καθίσματα

Λουκάς Λουκά

Καθίσματα

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Ἦχος λ π ς Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
2007 σ.278*

ε στη κως εν τω με ε σω του ι ε ρου

με σα ζου σης εν θε ε ως της ε ορ της ο

δι ψων α νε κρα ζες ερ χε σθω προς με και πι νε ε

τω ο γαρ πι νων εκ του του του θει ουμου να ματος

πο τα μους εκ κοι λι ασ εκ ρευ σει δογματων μου ο

οστις δε πι στευ ει εις ε με τον στα λεν τα εκ θει ου

Γεν νη το ρος μετ ε μου δοξα σθη σε ται δι α του το

βο ο ω μεν σοι δο ξα σοι Χρι στε ο Θε ος ο τι

πλου σι ως εξ ε χε ασ τα α να μα τα της σης φι λαν

θρω πι ι ασ τοις δου ουλοι οις σου

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Ἦχος λ̣ π̣ ρ̣ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
2007 σ.278*

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω ω νων α μην

Της σοφιας του υδωρ και της ζωης

α να βλυζωντω κοσμοπαντας Σωτηρ καλει εις του

α ρυσασθαι αφαρσι αστα να ματα τον γαρ θει

ον νομον σου δεχομενος ανθρωπος εν αυτω σβεν

νυ ει της πλανης τους ανθρακας ο οθεν εις αιω

νας ου διψησει ου ληξει του κορουσου Δεσποτα

βασι λευεπουρα νιε δια του ουτοδοξα

ζομεν το κρατος σου Χριστε ε ο Θεος των πταισμα

των αφεσιν αι αι του μενοι κα τα πεμφαι πλουσι

ιωστοις δουουλοι οισ σου

ῥοδή α'

Ἦχος λ π ρι Νη

Ιωάννης Πρωτοψάλτης
Ειρμολόγιον 1903 σ.396#

Θ α α λασ σαν ε πη ξας βυ θι σας συν αρ μα σι τον

α λα ζο να Φα ρα ω ρι και λα ον δι ε σω σας

α βρο χως Κυ ρι ε ρι και εισ η γα γες αυ τους εις

ο ρος α γι α σμα τος βο ων τας ρι α σω μεν σοι τω

Θε ω η η μων ρι ω δη η η ην ε πι νι κι ον τω εν πο

λε μοις κρα ται ω ρι ρι ῥοδή γ'

Ε στε ρε ω θη η καρ δι ι α μου εν Κυ

ρι ι ω υ ψω θη κε ρας μου εν Θε ω ω μου ρι ε

πλα τυν θη επ ε χθρου ους μου το στο μα μου χορός α' ευ φραν θην

ενσωτη ρι ω ω σου ^γ _{δλ}

ᾠδὴ δ'

Ο προ φη της Αβ βα κουμ τοις νο ε ροι οις ο

φθαλ μοις ^Δ _{δλ} προ ε ω ρα Κυ ρι ε την πα α ρου σι ανσου ^γ _{δλ}

δι ο ο και α νε κρα ζεν α πο Θαι μα αν η ξει ο Θε

ος ^Δ _{δλ} δο ο ξα τη δο ξη σου Χρι στε ^Δ _{δλ} δο ξα τη συ γκα τα

βα σει ει σου ^γ _{δλ}

ᾠδὴ ε'

Κ υ υ ρι ε ο Θε ος η μων ει ρη νην δος η

μιν Κυ υ ρι ε ο Θε ος η μων κτη σαι η μας ^γ _{δλ} Κυ

ρι ε ε κτος σου α α α α λλον ουκ οι δα μεν το ο νο

μα σου ο νο μα ζο ο μεν ^γ _{δλ}

ᾠδὴ ε'

Ω ς υ δα τα θα λασ σης φι λαν θρω πε τα κυ μα τα του

βι ου χει μαζει με ^νδι ο ως Ι ω να ^ρας σοι κραυ
γα ζω Λο ο γε α να α γα γε εκ φθο ρας την ζω ην
μου ε ευσπλαγ χνε Κυ ρι ι ε ^νῶδὴ ζ'

Των Χαλ δαι αι ων η κα μι νος πυ ρι φλο γι ζο

με ε νη ^Αε δρο σι ι ζε το Πνευ μα τι Θε ου ε πι στα

σι ι α ^νοι παι αι δες υ πε ψα αλ ον ευ λο γη

τος ει ο Θε ος ο των πα τε ρων η μων ^νῶδὴ η'

^χ**Α**ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου ου με εν

τον Κυ ρι ον ^ν

Αγ γε λοι και ου ρα νοι τον ε πι θρο νου δο ξης ε

πο χου μενον και ως Θε ον α παυ στως δο ο ξα ζο με

νον ^γδλ ευ λο γει τε υ μνει ει τε ε και υ περ υ

ψου ου τε εις παν τας τους αι ω ω να α α ας ^γδλ

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Κανὼν α', ψδὴ θ'

ὁ εἰρμὸς

Ἦχος ^λδλ Ββ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
2005 σ.286/300#

^λι θος α χει ρο ο τμη τος ο ο ρους εξ α λα

ξευ του σου Παρ θε νε ^βλ α κρο γω νι αι ος ε τμη

η ^πρ Χρι στος συν α α ψας τας δι ε στω σας φυ

σεις ^βλ δι ο ε πα γαλ λο μενοι σε ε Θε ο το κε με γα

λυ νο μεν ^βλ

ὁ ξά σοι ο Θε ος η μων δο ξά σοι ⁶λ

Ν ε αν και και νη ην πο λι τει ει αν πα ρα Χρι

στου με μαθη κο τες ⁶λ ταυ την με χρι τε λους φυ λατ τειν ^{π 9}

δι α φε ρον τως πα αν τες σπου δα σω μεν ⁶λ ο πως

α γι ου Πνευ ματος την πα ρου σι αν α πο λαυ σω μεν ⁶λ

ὁ ξά σοι ο Θε ος η μων δο ξά σοι ⁶λ

Ε ις την ε που ρα νι ον πα α λιν δι α γω γην α

να κλη θεν τες ⁶λ τη της με σι τει ας δυ να μει ^{π 9} του

κε νω θεν τος με χρι και δου λου μορφης ⁶λ και η μα ας

α νυ ψω σαντος ^Δλ του ου τον α ξι ως με γα λυ νω μεν ⁶λ

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας ⁶ _λ

Ω ς ρι ζαν πη γη ην και αι τι ι αν της α φθαρ

σι ας σε Παρ θε νε ⁶ _λ παν τες οι πι στοι πε πει σμε

νοι ^π ₉ ταις ευ φη μι αις κα τα γε ραι ρο μεν ⁶ _λ συ γαρ

την εν υ πο στα τον α θα να σι αν η μιν ε βλυ σας ⁶ _λ

Κανών 6', ὑψὸν θ'

Ἄλλοτριον τῶν μητέρων

Ἦχος λ̣ π̣ δ̣ι Νη

πρωτ.Κων.Παλαγιάννη
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
2005 σ.287/301#

Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δοξα σοι ^ν _{δ̣ι}

Τ ης ε ορ της με σα ζου ου σης των Ι ου δαι αι

ων ^Δ _{δ̣ι} α νηλ θες ο Σω τηρ μου ε πι το ι ε ρον σου ^ν _{δ̣ι}

και ε δι δα σκες παν τας ε θαυ μαζον δε Ι ου δαι

αι οι και πο θεν ου τος οι δε γραμ ματα μη μεμα θη κως

ε ε λε ε γον

Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δοξα σοι

α μα τα χα ρι σμα των ο Λυ τρω τη ης μου πη

γα ζων ε πε τε λει τε ρα τα και ση μει α φυ γα

δευ ων τας νο σους ι ω με νος τους α σθε νου ουν τας

αλλ Ι ου δαι οι εξ ε μαι νο ον το τω πλη θει των θαυ μα

των αυτου

Δ ο ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι ^γ _{δλ}

Α λ λ ο τρι ι ον τοις α νο ο μοις ε στι το σε ε βειν

την α ναρχον Τρι α α δα Πα τε ρα και Υι ον τε ^γ _{δλ} και

το α γι ον Πνε ευμα την α κτιστον παγ κρα το ρι αν ^Δ _{δλ}

δι ης ο συμ πας κο σμος η δρα α σται τω κρα τει της ι σχυ

ος αυ της ⁶ _{λκ}

Κ αι νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ωνων α μην ^γ _{δλ}

Ε χω ρη η σας εν γα στρι ι σου παρ θε νο μη η

τορ ^Δ _{δλ} τον ε να της Τρι α α δος Χρι στον τον ζω ο δο την ^γ _{δλ}

ον υ μνει πα σα κτι ι σις και τρε μου σιν οι α νω θρο

νοι αυ τον δυ σω πει παμ μα κα ρι ι στε σω θη ναι τας ψυ

χα ας η η μων

ὁ εἰρμός τῆς θ' ᾠδῆς τοῦ θ' κανόνος

Ἦχος λ π ρι Νη

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.400#

α λ λο τρι ι ον των μη τε ε ρων η παρ θε νι ι α

και ξε νον ταις παρ θε ε νοις η παι δο ποι ι α

ε πι σοι Θε ο το ο κε αμ φο τε ρα ω κο νο

μη η θη δι ο σε πασαι αι φυ λαι τη ης γης α παυ στως

μακα ρι ζο με ε ε εν

Ἦχος λ π ς Νη

Ιωάννης Πρωτοψάλτης
Ειρμολόγιον 1903 σ.99#

Α λ λο ο τρι ι ι ι ο ον των μη η τε ρω

ων η πα αρ θε ε νι ι ι ι α και ξε ε ε ε

ε ε νο ον ταις πα αρ θε νοι οι οι οισ η παι αι δο ποι

οι οι ι ι ι ι α ε πι ι σοι οι θε ε ο

το ο ο κε ε αμ φο τε ε ρα α ω κο ο νο ο

μη η η η θη δι ο σε πα α α α σαι αι αι

φυ λαι αι τη ης γη ης α πα αυ στως μα κα ρι ζο

ο με ε ε εν

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς

Ἦχος γ'. Γα

Χρυσάνθου Θεοδοσόπουλου
Πεντηκοστάριον 1983 σ.149*

τον κρα τη ρα ε ε χων των α κε νω ω
 ω των δω ω ρε ων δος μοι α α ρυ σα σθαι υ υ
 υ δωρ εις α φε σι ι ιν α μα αρ τι ων
 ο τι συ υν ε χο ομαι δι ι ι ι ψη ευ σπλαγ
 χνε ε μο νε ε οι κτι ι ιρ μον (β')

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης [Ἀῖνοι](#) Λουκᾶ Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς

Ἦχος ἠή Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
2007 σ.289/303*

τον κρα τη ρα ε ε χων των α κε
 νω των δω ρε ων δος μοι α ρυ σα σθαι υ

υ δωρ ^{π ρ} εις α φε σιν α μαρ τι ων ^{ρ η} ο τι συν
 ε χο ο μαι δι ι ι ψη ^{α Δ ρ} ευ σπλαγ χνε μο νε
 ε οι κτιρ μον ^{ρ η} (β')

Εἰς τοὺς αἶνους

Πασαπνοᾶρια

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

Ἦχος ^{ρ η} Πα

Πανδέκτη Ὁρθρος
1851 σ.529*

Π α σα α πνο ο η ^{ε λ} αι νε σα α α α α
 α α α τω ω ω ω ω ἰω ω ω ω ω το ον Κυ υ
 υ υ υ υ ἰυ υ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ι ι ἰ ι ι τον Κυ ρι ον ^{π ρ} αι αι νει ει ει

ει ει ει ει ει ει τε τον Κυ υ υ υ υ ρι ι ι

ι ι ι ι ον εκ τω ω ω ωων ου ου ρα

α α λα α α α νων αι νει ει ει ει ει τε ε ε

α α α αυ τον εν τοι οι οι οι οι οισ υ υ υ υ υ υ

υ υ ψι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι στοις σοι

πρε ε ε πει υ υ υ υ μνο ο ο ος τω ω ω Θε ε ε ε

ω ω 6 λ

ι νει ει ει ει ει ει ει ει τε ε ε ε α α α

αυ τον πα α α α α αν τε ες οι α α α α αγ γε

ε ε λοι οι οι οι οι αυ του αι νει ει ει ει

ει ει ει τε ε ε ε ε α α α αυ τον πα α

α α α α σαι αι αι δυ να α α α α α μει

ει εις α α α α αυ του ου ου σοι οι οι οι οι

οι οι οι οι οι οι πρε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

πει υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ μνο ος τω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω Θε ε ε ε ε ε ε ε ε τω

ω Θε ω ω ω ω ω ω ω

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος δὲ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ἀναστασιματᾶριον 1905 σ.193#

Π α σα πνο ο η αι νε σα τω ω τοον Κυ υ υ ρι

ι ι ι ον π αι νει τε τον Κυ ρι ι ον εκ τω

ω ων ου ου ρα α α νων αι νει ει τε α α αυ

το ον εν τοις υ ψι ι ι ι στοις π σοι πρε ε ε πει υ

μνο ος τω Θε ε ε ω ω 6 λ

Α ι νει ει ει τε α αυ τον πα αν τες οι Α α αγ

γε λοι οι α α αυ του π αι νει ει ει ει τε α αυ

τον Δ πα σαι αι Δυ να α α μει εις α α αυ του Δ

σοι πρε ε ε πει υ μνο ος τω Θε ε ε ω ω 6 λ

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος ᾠ Πα

Π α α α σα πνο ο η η η αι νε σα α τω ω το ον

Κυ υ υ ρι ι ι ι ον π ρ αι νει τε τον Κυ ρι ον

εκ τω ω ω ωων ου ρα νω ω ων α ρ αι νει ει τε

ε α α αυ το ο ο ον εν τοι οις υ υ υ ψι ι ι

ι στοις π ρ σοι πρε ε ε πει υ υ μνο ος τω ω Θε ε

ω ω β λ

* ε ε ε ω β λ

α ι νει ει ει ει ει τε αυ τον α ρ παν τες οι α αγ

γε ε ε λοι α α αυ του π ρ αι νει ει ει ει ει τε

αυ τον α ρ πα σαι αι δυ να α α α α μεις αυ του ου ου α ρ

σοι πρε ε ε πει υ υ μνο ος τω ω Θε ε ω ω β λ

Ἦχος ᾠ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.77/586*

Π α α α α σα πνο ο η αι νε σα τω τον Κυ

υ υ ρι ι ι ι ον π αι νει ει ει τε τον Κυ ρι ι

ον εκ των ου ρα α α νω ων αι νει ει τε α

α αυ το ον εν τοις υ ψι ι ι ι στοις σοι πρε ε πει

υ μνος τω Θε ε ω ω

αι νει ει ει ει τε α αυ τον πα αν τες οι α

α αγ γε λοι οι α α αυ του αι νει ει ει ει τε α

αυ τον πασαι αι δυ να α α μει εις α α αυ

του σοι πρε ε πει υ μνος τω Θε ω ω

Α ι νει τε αυ τον η η λι ος και σε λη νη αι νει

τε αυ το ον πα αν τα τα α στρα και το φως

Α ι νει τε αυ τον οι ου ρα νοι των ου ρα νων και

το υ υ δωρ το υ περ α νω των ου ρα νων

Α ι νε σα τω σαν το ο νο μα Κυ ρι ου ο τι αυ

το ος ει πε και ε γε νη θη σαν αυ τος εν ε τει ει

λα το και ε κτι σθη σαν

Ε στη σεν αυ τα εις τον αι ω ω να και εις τον αι

ω να του αι ω νος προ στα γμα ε θε το και ου ου πα ρε

λευ σε ται ⁶ ^λ

Α ι νει τε τον Κυ ρι ον εκ της γης ⁶ ^λ δρα κον τες και

πα σαι α βυσ σοι ⁶ ^λ

Π υρ χα λα ζα χι ω ων κρυ σταλ λος ^Δ ^λ πνευ μα κα ται δι

δος ^Δ ^λ τα ποι ουν τα τον λο γον αυτου ⁶ ^λ

Τ α ο ρη και παν τες οι βου νοι ^Δ ^λ ξυ λα καρ πο φο ο ρα

και πα σαι κε δροι ⁶ ^λ

Τ α θη ρι α και πα αν τα τα κτη η νη ^Δ ^λ ερ πε

τα και πε τει να πτε ρω τα ⁶ ^λ

Β α σι λεις της γης και παν τες λα οι ^Δ ^λ αρ χον τες

και παν τες κρι ται αι γης ⁶ ^λ

Ν ε α νι σκοι και παρ θε νοι πρε σβυ τεροι με τα νε

ω τε ρων ⁶ ^λ αι νε σα τω σαν το ο νο μα Κυ ρι ου ^Δ ^λ

ο τι υ ψω ω θη το ο νομα αυτου ου μο νου ⁶ ^λ

Η εξ ο μο λο γη σις αυ του ε πι γης και

ου ρα νου ^Δ ^λ και υ ψω σει κε ε ρας λα ου αυτου ⁶ ^λ

Υ μνος πα σι τοις ο σι οις αυ του ^Δ ^λ τοις υι οις

Ισρα ηλ λα ω ε γ γι ζον τι αυ τω ⁶ ^λ

Α σα τε τω Κυ ρι ω α σμα και νον ^Δ ^λ η

αι νε σις αυ του εν εκ κλη σι ι α ο σι ω ν ⁶ ^λ

Ε υ φραν θη τω Ισρα η ηλ ε πι τω ποι η σαν τι

αυ τον και υ οι Σι ων α γαλ λι α σθω σαν ε

πι τω βα σι λει αυτων

Α ι νε σα τω σαν το ο νο μα αυ του εν χο

ρω εν τυμ πα α νω και ψαλ τη ρι ι ω ψα λα τω σαν αυ

τω

Ο τι ευ δο χει ει Κυ ρι ος εν τω λα ω αυ

του και υ ψω ω σει πρα εις εν σω τη ρι α

Κ αυ χη σον ται ο σι οι εν δο ο ξη και α γαλ

λι α α σον ται ε πι των κοι των αυτων

Α ι υ ψ ω σ ει ς τ ο υ Θε ο υ εν τ ω λα ρ υ γ γ ι α υ τ ω ν

και ρ ο μ φ αι αι δι σ τ ο μ ο ι εν τ αι ς χ ε ρ σ ι ν α υ τ ω ν

Τ ο υ ποι η σ αι εκ δι κ η σ ι ν εν τ ο ι ς ε θ ν ε σ ι ν

λε γ μ ο υ ς εν τ ο ι ς λα ο ι ς

Τ ο υ δη η σ αι τ ο υ ς βα σ ι λ ει ς α υ τ ω ν εν πε ε

δ αι ς και τ ο υ ς εν δ ο ξ ο υ ς α υ τ ω ν εν χ ει ρ ο πε δ αι ς σ ι δη ρ αι ς

Τ ο υ ποι η σ αι εν α υ τ ο ι ς κ ρ ι μ α ε γ γ ρ α π τ ο ν δ ο ξ α α υ τ η

ε σ τ αι π α σ ι τ ο ι ς ο σ ι ο ι ς α υ τ ο υ

Α ι ν ει τ ε τ ο ν Θε ο ν εν τ ο ι ς α γ ι ο ι ς α υ τ ο υ

αι ν ει τ ε α υ τ ο ν εν σ τ ε ρ ε ω μα τ ι τ η ς δ υ να μ ε ω ς α υ

Προσόμοια

Χρύσανθου Θεοδοσόπουλου

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν

Ἦχος δὲ ⁴ΒϚ

Χρύσανθου Θεοδοσόπουλου
Πεντηκостάριον 1983 σ.150*

ΜΕΛ

^ϚΑ ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις

ΒϚ

αυ του ⁶λ αι νει τε αυ τον ⁶λ κα τα το ^Ϛ πλη θος

⁶λ

της με γα λω συ νησ αυτου

ΠΑ

ΒϚ

^πΗ σο φι α και δυ να μις ⁹ του Πα τρος το α παυ

⁶λ

γα σμα ^λ Λο γος ο α ι ι δι ος και Υι ος του Θε

ΠΑ

ΝΗ ΒϚ

⁶λ ου εν ι ε ρω πα ρε γε νε το σαρ κι και ε δι δα

σθεν ^Α Ι ου δαι ων τους λα ους ^Α τους δει νου ους και α

γνω μο νας ⁶ και [♂] ε θαυ μα ζον ⁶ της σο φι ας τον

πλου τον εκ βο ων τες πο θεν γραμ μα τα γινω ω σκει ^Α

παρ ου δε νος μη με μαθη κως ⁶

^{ΜΕΛ} ^Χ [♂] α ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος ⁶ αι

νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω και κι θα ρα ⁶ ^λ ^{το αυτό}

^{ΠΑ} ^{ΒΞ} Η σο φι α και δυ να μις ^π του Πα τρος το α παυ

γα σμα ⁶ Λο γος ο α ι ι δι ος και Υι ος του Θε

^{ΠΑ} ^{ΝΗ} ^{ΒΞ} ου ⁶ εν ι ε ρω πα ρε γε νε το σαρ κι και ε δι δα

σθεν ^Α Ι ου δαι ων τους λα ους ^Α τους δει νου ους και α

γνωμονας και εθαυμαζον της σοφιας τον

πλουτον εκβοωντες ποθεν γραμματα γινωσκει

παρου δε νος μημεμαθηκως

Αινειτε αυτον εν τυμπανω και χορω

αινειτε αυτον εν χορδαιαις και οργανω

Γραμματεις επεστομιζεν Ιουδαιους διη

λεγχεν ο Μεσσιας Κυριος εκβοων αυτοις

μητην κατοψιν παρανομοιως ααδικοι κρινε

τε εν Σαββατω γαρ εγω τον Παρααλυτον

ηγειρα οθεν Κυριος του Σαββατου υ

παρ χω και του νο μου τι ζη τει τε με φο νε ευσαι ^Α _{δλ}

ΒΞ

τον τους θα νο ον τας ε γει ραντα ⁶ _λ

ΜΕΛ

^Γ _χ [♂] **Α** ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις ⁶ _λ

[♂] αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα γμου ^Γ _χ ⁶ _λ

ΒΞ

πα σα πνο η ^Α _{δλ} αι νε σα α τω τον Κυ ρι ον ⁶ _λ

ΠΑ

ΒΞ

Μ ω υ σε α ε λι θα σαν ^π ₉ οι δει νοι και πα

⁶ _λ ρα νομοι ⁶ _λ Ι ου δαι ων συ υ στημα το α χα ρι

ΠΑ

ΝΗ ΒΞ

⁶ _λ στον τον Η σα ι αν δε ε πρι σαν ξυ λι νω εν πρι

^Α _{δλ} ο νι εν βορ βο ρω τον σο φον Ι ε ρε μι ι αν

ΔΙ

ε νε βα λον τον δε Κυ ρι ον ⁶ _λ εν Σταυ ρω α νυ

ψουν τες ε πε βο ων τον να ον ο καταλυ υ ων σω

σον σ αυ τον και πι στευ σομεν

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

Δοξαστικὸν

Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν

Ἦχος δὲ Ββ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
2007 σ.289/303*

Α ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα

λω συ νης αυτου

Η σο φι α και δυ να μις του Πα τρος το α

παυ γασμα Λο γος ο α ι ι διος και Υι ος του Θε

ου εν ι ε ρω πα ρε γε νε το σαρ κι και ε

δι δα σκεν **Δ** Ι ου δαι ων τους λα ους τους δει νου

ους και α γνω μονας και ε θαυ μαζον της σο φιας τον

πλου τον εκ βο ων τες **Δ** πο θεν γραμμα τα γι νω σκει **Δ**

παρ ου δε νος μη με μαθη κως **β λ**

Α ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πι γ γος **β λ** αι νει

τε αυ τον **Δ** εν ψαλ τη ρι ω και κι θα αρα **β λ** τὸ αὐτὸ **Ϟ**

Η σο φια και δυ να μις **π ϩ** του Πα τρος το α

παυ γασμα **β λ** Λο γος ο α ι ι δι ος και Υι ος του Θε

ου **β λ** εν ι ε ρω πα ρε γε νε το σαρ κι και ε

δι δα σκεν **Δ** Ι ου δαι ων τους λα ους τους δει νου

ους και αγνωμονας και εθυμαζον της σοφιας τον

πλουτον εκβοωντες ποθεν γραμματα γινωσκει

παρου δε νος μημεμαθηκως

Αινειτε αυτον εν τυμπα νω και χορωαι

νειτε αυτον εν χορδαις και οργαανω

Γραμματαις επεστομιζεν Ιουδαιους διη

λεγχεν ο Μεσσιας Κυριος εκβοων αυτοις

μη την κατ οψιν παρανομοιως ααδικοι κρι

νετε εν Σαββατω γαρ εγω τον παραλυτον η

γειρα οθεν Κυριος του Σαββαα του υπαρχω

και του νο μου ^Δ τι ζητει τε με φο νε ε ευσαι τον τους

θα νο οντας ε γει ραντα ^{6 λ}

^Δ ^χ ^σ ^{6 λ} αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις αι

νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα γμου ^{6 λ} πα σα

πνο η ^Δ ^χ ^σ ^{6 λ} αι νε σα α τω τον Κυ ρι ον

^Μ ω υ σε α ε λι θα σαν ^{π ρ} οι δει νοι και πα

^{6 λ} ρα νο μοι ^{6 λ} Ι ου δαι ων συ υ στη μα το α χα ρι

^{6 λ} στον ^σ τον Η σα ι αν δε ε πρι σαν ξυ λι ι νω

εν πρι ο νι ^Δ εν βορ βο ρω τον σο φον Ι ε ρε μι

^χ ^σ ^{6 λ} ^σ ^σ ι αν εν ε βα λον τον δε Κυ ρι ον εν σταυ ρω α νυ

ψουν τες ε πε βο ων ^Δ τον να ον ο κατα λυ ων ^Δ

σω σον σου τον και πι στευ σομεν ⁶ λ

Δοξαστικὸν

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος ⁴ Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστῆριον 1820 σ.416*

Δ ο ξα α Πα τρι ι ι και αι Υι υι υι ω ^π και

α γι ω ω Πνε ευ μα α α τι ^π πε

Κ αι νυ υ υν και αι α α α ει ^π και εις τους

αι ω ω νας των αι ω νω ων α α α α μην ^π πε

Φ ω τι σθεν τες α δελ φοι τη α να στα α σει του

σω τη η η ρο ος Χρι ι ι στου ^π και φθα σαν τες το

ο με ε ε σον της ε ορ τη η ης τη ης δε
 σπο ο ο ο τι ι ι ι κης ^{π ρ} γνη σι ως φυ λα ξω
 ω μεν τας ε ε εν το λα α ας του ου Θε ε ε
 ου ^{π ρ} ι να α ξι οι γε νω με ε θα ^{β λ} και την Α
 να α α λη η ψιν ε ορ τα α α α σαι ^{π ρ} και της πα
 ρου σι ας τυ υ χειν ^Δ χορός β' του ου α γι ου ου Πνευ μα
 το ος ^{β λ}

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος ^Δ Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Πεντηκοστάριον
1977 σ.344*

Δ ο ο ξα α Πα τρι ι ι ι και αι Υι υι υι

ω και α γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νω ων α α α α μην

Φ ω τι σθεν τες α δε ελ φοι οι τη Α να στα α σει

του ου Σω ω τη η η ρο ος Χρι ι ι στου και αι φθα

α σα αν τες το ο με σον της ε ορ τη η ηης της Δε

σπο ο ο ο τι ι ι ι κης γνη σι ως φυ λα

ξω ω με εν τας ε ε εν το λα α α ας του ου Θε

ε ε ου ι να α ξι οι γε νω με ε θα α και

την Α να α α λη η ψιν ε ε ε ορ τα α α α

σαι και της πα ρου σι ας τυ υ χειν ^{χορός β'} του ου α γι

ου ου Πνευ μα α το ος ^{6 λ}

Γεωργίου Βιολάκη

Ἦχος Πα

Γεωργίου Βιολάκη
Πεντηκοστάριον
1899 σ.552*

Δ ο ο ξα α Πα τρι ι ι ι και αι Υι υι υι

ω ^{π ρ} και α γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι ^{π ρ}

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νω ων α α α α μην ^{π ρ}

Φ ω τι σθεν τες α δελ φοι τη Α να στα σει του

Σω τη η η ρο ος Χρι ι ι στου ^{π ρ} και φθα σαν τες το

με εσον της εορτης της δεσποσης

τι ι ι ι ι κης ^{π ρ} γνησιως φυλαξω ωμεντας

ε ε εντο λα α α ας του ου Θε ε ε ου ^{π ρ}

ι να αξι οι γενωμε ε ε θα και την Α να

α αλη η ψιν ε ε ορτα α α α σαι ^{π ρ} και της πα

ρου σι ι ας τυ υ χειν ^Α χορος β' του ου α γι ι ου ου

Πνευμα το ος ^{6 λ}

Πέτρου Φιλανθίδου

Ἦχος ^Λ Πά ^ρ

Πέτρου Φιλανθίδου Αθωνιάς Β 1907 σ.334/781*

Ν ε ε Δοξα α Πατρι ι ι ι και Υι υι υ ω

ω και α γι ω ω Πνε ε ε ε ευ μα α

τι

Κ αι νυ υ υ υν και α α α ει ει και ει εις

τους αι ω ω ω να ας των αι ω ω ω ω νω ω

ω ω νων α α μην

Φ ω τι σθε εν τε ες α α δε ελ φοι οι οι οι οι

οι οι οι οι τη Α να στα α α α α α

σει ει ει του Σω τη η η η η η η η η ος Χρι

στου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου χου ου ου και αι

φθα α α α α α α α α α σα α α και

φθα α σα αν τε ες ⁶ λχ το ο με ε ε ε ε ε σο ο

ον ² λχ τη η ης ε ε ο ορ τη η η ης τη η η

ης δε ε ε ε σπο ο ο τι ι κη η η η η η ης ⁶ λχ

α ξι ι ι ι ως φυ λα α α α ξω ω

ω ω φυ λα α α α ξω ω με ε ε εν τας εν το

λα α α ας του Θε ε ου ου ου ⁹ λχ ι ι ι ι ι

ι ι να α α α α α α ξι ι οι γε ε

νω ω με ε ε ε θα α α ² λχ και την Α να α α α

λη ψι ιν ε ε ε ο ο ορ τα α α α α

σαι ^Δ λχ και της πα ρου σι ι ι ι ι ας τυ υ υ

χειν χορὸς β' του ου ου α γι ου ου Πνε ε ε ε ε ευ μα

α α το ος 6 λ

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου (†1965)

Ἦχος ᾠ Πα

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
1931-1935
επανάδοση 1991 σ.257*

Δ ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι υι ω και α γι

ι ι ω Πνε ευ μα α α τι π ρ

Κ αι νυ υ υ υ υν και α α ει και εις τους αι

ω νας των αι ω ω ω νω ων α α α μην π ρ

Φ ω τι σθεν τε ες α δε ελ φοι τη Α να στα α

σει του ου Σω ω τη η η ρο ος Χρι ι ι στου και π ρ

φθα σαν τες το με σον της ε ορ της της δε σπο ο ο τι
 ι κης ^Δ γνη σι ως φυ υ λα ξω ω μεν τα ας ε ε
 εν το λα α ας του ου Θε ε ε ου ^{π ρ} ι να α
 ξι οι γε ε ε νω με ε θα ^{β λ} και την Α να α α λη η
 ψιν ε ε ορ τα α α α σαι ^{π ρ} και της πα ρου σι ας
 τυ υ χειν ^{χορός β'} του ου ου α γι ι ου ου Πνευ μα α το
 ος ^{β λ}

Χρῦσανθου Θεοδοσοῦλου

Ἦχος ^Λ Πα

Χρῦσανθου Θεοδοσοῦλου
Πεντηκοστάριον 1983 σ.152#

^{Βϛ} Δ ο ξα Πα ^{ΠΑ} τρι ι ι ι και Υι ω ^Δ και α γι

ι ι ω ω ω Πνευ μα α α τι πρ

Κ αι νυν και α ει πρ και εις τους αι ω ω νας Δ

των αι αι ω ω ω νων α α α μην πρ

Φ ω τι σθε εν τε ες α δελ φοι Δ τη Α να στα

α σει του ου Σω ω τη η η ρος Χρι ι ι στου πρ και

φθα σα αν τες το με ε ε στον της ε ορ τη η η ης της

δε σπο ο ο ο ο ο τι ι ι ι ι κης πρ γνη σι ως Δ

φυ υ λα α α ξω ω με εν Δ τας εν το λα α

ας του Θε ε ε ου πρ ι να α ξι οι γε νω

με ε ε θα ς και την Α να α α λη η ψιν ε ε ε

ορ τα α α α σαι ^{π ρ} και της πα ρου σι ι ι ι ι

ας τυ χειν ^Δ ^{δλ} χορὸς β' του ου ου α γι ου ου Πνε ε ευ μα

α το ος ^β ^λ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος ^Δ ^{δλ} Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
2007 σ.291/305*

^Δ ο ο ξα α Πα τρι ι ι ι και αι Υι υι υι ω ^{π ρ}

και α γι ω Πνε ε ευ μα α α α τι ^{π ρ}

^Κ αι νυ υ υ υν και αι α α α ει ^{π ρ} και εις τους

αι ω νας των αι ω ω ω νω ων α α α μην ^{π ρ}

^Φ ω τι σθεν τε ες α δε ελ φοι ^Δ ^{δλ} τη α να στα α α σει

του Σω τη η η ρο ος Χρι ι ι στου ^{π ρ} και φθα σαν τες

το με ε ε σον της ε ορ της της δε ε σπο τι ι κης ^{Δ ρ}

γνη σι ως φυ υ υ λα ξω ω μεν τας εν το λα ας του

ου Θε ε ε ου ^{π ρ} ι να α ξι οι γε ε ε νω με ε θα

και την α να α λη η ψιν ε ε ο ορ τα α α α

α σαι ^{Δ ρ} και της ^σ πα ρου σι ι ι ι ας τυ υ χειν ^{Δ ρ} χορδς

β' του α γι ι ου ου Πνευ μα α το ος ^{β λ}

Κωνσταντίνου Λάμπρου

Ἦχος ^Λ ρ̣ ^ρ Πά

Κωνσταντίνου Λάμπρου
Δοξατικά Πεντηκοσταρίου
2020 σ.26*

Δ ο ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι υι υι ω ^{π ρ} και

α α γι ι ι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι ^π9_{κα}

Κ αι νυ υ υ υν και α α α ει ^π9 και εις τους

αι ω ω να ας τω ω ων αι ω ω ω ω νων α α

α μην ^π9_{κα}

Φ ω τι σθε εν τε ε ες α δελ φοι ^Α τη Α να

στα σει του Σω τη η η η ρος Χρι ι ι στου ^Α και

φθα σαν τες το με σον της ε ορ τη ης της δε ε σπο

τι κη η ης ^Α γνη σι ως φυ λα ξω ω μεν τας ε εν

το ο λα α ας του Θε ε ε ου ^π9 ι να α ξι οι

γε νω με ε θα και την Α να λη ψιν ε ο ορ τα α α

α α σαι ^{π 9} και της πα ρου σι ι ι ι ας τυ χειν ^Δ

 του ου α γι ι ι ουου Πνε ευ μα α το ος ^{6 λ}

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης [Δοξολογία](#) Λουκάς Λουκάς

Δοξολογίες

Πέτρου Λαμπαδαρίου του Πελοποννησίου (1730-1777)

σύντομος

Ἦχος ^Δ Βϩ

Πανδέκτη
Ὅρθρος 1851 σ. 587*

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ ψι στοις Θε

 ω ^{6 λ} και ε πι γης ει ρη νη εν αν θρω ποις ευ δο κι α ^{6 λ}

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προσ κυ νου

 μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι α

 την με γα α λην σου δο ξαν ^{6 λ}

Κ υ ρι ε βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα τερ παν το

κράτορ Κυριε Υιε μονογενεσ Ιησου Χρι

στεε και αγιον Πνευμα ⁶ _λ

Κυριε ο Θεος ο αμνος του Θεου ο Υι οος

του Πατροσ ο αι αιρων την αμαρτιιαν του κο

σμου ελεησον ημασ ο αι αιρων τασ αμαρ

τιιασ του κοσμου ⁶ _λ

Προσδεξαι την δεησιν ημων ο καθημενος εκ

δεξιων του Πατροσ και ελεησον ημασ ⁶ _λ

Οτισειμονος αγιος σειμονος Κυρι

ος Ιησους Χριστος εις δοξαν Θεου Πατροσ αμην ⁶ _λ

Κ α θε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε

και αι νε σω το Ο νο μα σου εις τον αι ω να και εις τον

αι ω να του αι ω νος ⁶ _{λκ}

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα

τα αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μας ⁶ _{λκ}

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα τε ε

ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον το

Ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μην ⁶ _{λκ}

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα θα περ

ηλ πι ι σα μεν ε πι σε ⁶ _{λκ}

Ευλογητος ει Κυριε διδαξον με τα δι

και ωματα σου ⁶λ (γ')

Κυριε καταφυγη εγενηθης ημιν εν γε

νεα και γε νεα εγω ειπα Κυριε Ελε

ησον με ιασαιτην ψυχην μου οτι ημαρτον

σοι ⁶λ

Κυριε προς σε καταφυγον διδαξον με του ποι

ειν το θελημα σου οτι συ ει ο Θεος μου ⁶λ

Οτι παρ σοι πηγη ζωης εν τω φωτι σου ο

ψο μεθαφως ⁶λ

Π α ρ α τ ε ι ν ο ν τ ο ε λ ε ο ς σ ο υ ο υ τ ο ι ς γ ι ν ω σ κ ο υ

σι σε ⁶λ

Α γ ι ο ς ο Θ ε ο ς α γ ι ο ς ι σ χ υ ρ ο ς α γ ι ο ς α θ α ν α

τ ο ς ε λ ε η σ ο ν η μ α ς ⁶λ (γ')

Δ ο ξ α Π α τ ρ ι και Υ ι ω και α γ ι ω Π ν ε υ μ α τ ι ⁶λ

Κ αι ν υ ν και α ει και ει ς τ ο υ ς αι ω ν α ς τ ω ν αι ω ν ω ν

α μ η ν ⁶λ

Α γ ι ο ς α θ α ν α τ ο ς ε λ ε η σ ο ν η μ α ς ⁶λ ^χ

Α α α γ ι ι ι ο ς ο Θ ε ε ο ο ο ς ^Δδ

Α α α γ ι ι ι ο ς ι σ χ υ ρ ο ο ο ς ^Δδ

Α γι ος α θα να α το ος ε ε λε η σον η η

μα α α α ας ⁶_λ

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης

Ἀπολυτίκιον

Λουκάς Λουκά

Μανουήλ Πρωτοψάλτου (†1831)

σύντομος

Ἦχος ⁴_δ Βϩ

Αναστασιμάριον
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
1905 σ.200*

Δ ο ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως ^Δ_δ δο ξα εν υ

ψι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω ποις

ευ δο κι ι α ⁶_λ

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε ^Δ_δ προσ κυ

νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι ^Δ_δ

δι α την με γα α λην σου δο ο ξαν ⁶_λ

Κ υ ρ ι ε β α σ ι λ ε υ ε π ο υ ρ α ν ι ε Θ ε ε Π α τ ε ρ Π α ν

τ ο κ ρ α τ ο ρ ⁶ λ ^Δ **Κ** υ ρ ι ε Υ ι ε μ ο ν ο γ ε ν ε ς ^Δ **Ι** η

σ ο υ Χ ρ ι σ τ ε κ α ι α γ ι ο ν π ν ε υ μ α ⁶ λ

Κ υ ρ ι ε ο Θ ε ο ς ^Δ ο α μ ν ο ς τ ο υ Θ ε ο υ ο Υ ι

ο ο ς τ ο υ Π α τ ρ ο ς ο α ι α ι ρ ω ν τ η ν α μ α ρ τ ι ι α ν

τ ο υ κ ο ο σ μ ο υ ε λ ε η σ ο ν η μ α ς ο α ι α ι ρ ω ν τ α ς

α μ α ρ τ ι ι α ς τ ο υ κ ο ο σ μ ο υ ⁶ λ

Π ρ ο ς δ ε ξ α ι τ η ν δ ε η σ ι ν η μ ω ν ^Δ ο κ α θ η μ ε ν ο ς

ε κ δ ε ξ ι ω ω ν τ ο υ Π α τ ρ ο ς κ α ι ε λ ε η σ ο ν η

μ α α ς ⁶ λ

Ο τι συ ει μονος α γι ος συ ει ει μονος Κυ ρι

ος ^Δ _{δλ} Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου πα τρος α

μη ην ⁶ _λ

Κ αθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι

νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω να ^Δ _{δλ} και εις

τον αι ω να του αι ω ω νος ⁶ _λ

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα

τα αυτη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας ⁶ _λ

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα

τε ε ρων η μων ^Δ _{δλ} και αι νε το ον και δε δο ξα σμε

ε ν ο ν τ ο ο ν ο μ α σ ο υ ε ι σ τ ο υ σ α ι ω ν α σ α μ η η ν ⁶ ^λ

Γ ε ε ν ο ι τ ο Κ υ ρ ι ε τ ο ε λ ε ο σ σ ο υ ε φ η μ α σ ^Α ^δ

κ α θ α π ε ρ η λ π ι σ α μ ε ν ε π ι σ ε ε ⁶ ^λ

Ε υ λ ο γ η τ ο σ ε ι ε ι Κ υ ρ ι ε ε δι δ α ξ ο ο ν μ ε τ α δι

κ α ι ω μ α τ α α σ ο υ ⁶ ^λ (γ')

Κ υ ρ ι ε κ α τ α φ υ γ η ε γ ε ν ν η η θ η σ η μ ι ν ε ν

γ ε ν ε α κ α ι γ ε ν ε α ^Α ^δ ε γ ω ε ι π α Κ υ ρ ι ι ε

ε λ ε η σ ο ο ν μ ε ι α σ α ι τ η ν ψ υ χ η η ν μ ο υ ο τ ι

η μ α ρ τ ο ο ν σ ο ι ⁶ ^λ

Κ υ ρ ι ε π ρ ο σ σ ε κ α τ ε ε φ υ γ ο ν δι δ α ξ ο ο ν μ ε ^Α ^δ

του ποι εν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ει ο

Θε ο οςμου ⁶λ

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω

τι σου ο ψο μεθα φω ως ⁶λ

Π α ρα τεινον το ε λε ο ος σου τοις γι νω σκου

σι ι σε ⁶λ

Α γι ος ο Θε ος α γι ος ι σχυ ρος α γι ος α

θα να τος ε λε η σον η μα ας ⁶λ (γ')

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω πνευ μα

τι ⁶λ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μη ην

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας

Α α γι ο ος ο Θε ε ε ο ος

Α α γι ο ος ι σχυ υ υ ρο ος

Α α γι ι ος α α θα α α α να α α α

τος ε ε λε η σον η η μα α α α ας

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Ἀπολυτίκιον

Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου (†1862)

σύντομος

Ἦχος δὲ Ββ

Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου
Ἀναστασιματάριον 1865 σ.250*

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ ψι

στοις Θεω και επι γης ει ρη νη εν αν θρω ποις ευ δο

κι α ⁶_λ

Y μνου μεν σε ευ λο γου μεν σε προσ κυ νου μεν

σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι

α την με γα λην σου δο ξαν ⁶_λ

K υ ρι ε βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα τερ παν το

κρα τος ⁶_λ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι η σου

Χρι στε και α α γι ον Πνευ μα ⁶_λ

K υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου ο Υι ο ος

του Πα τρος ο αι ρων την α μαρ τι ι αν του κο σμου

ε λε η σον η μας ο αι ρων τας α μαρ τι ι ας του

κο σμου ⁶_λ

Προ σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη μενος

εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας ⁶_λ

Οτι συ ει μο νος α γι ος συ ει μο νος Κυ ρι ος

Ι η σους Χρι στος εις δο ξαν Θε ου Πα τρος α μην ⁶_λ

Καθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι

νε ε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω να και εις τον

αι ω να του αι ω νος ⁶_λ

Κα τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα ται

τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας ⁶_{λκ}

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα τε ρων η

μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε νον το ο νο μα

σου εις τους αι ω νας α μη ην ⁶_{λκ}

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα

θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε ⁶_{λκ}

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι και

ω μα τα σου ⁶_{λκ} (β')

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ι ε δι δα ξον με τα δι και

ω μα τα σου ⁶_{λκ}

Κ υ ρ ι ε κ α τ α φ υ γ η ε γ ε ν η η θ η ς η μ ι ν ε ν γ ε

ν ε α κ α ι γ ε ν ε α ^Δ ε γ ω ε ι ε ι π α Κ υ ρ ι ε ε

λ ε η σ ο ν μ ε ι α σ α ι τ η ν ψ υ χ η ν μ ο υ ^Δ ο τ ι η

μ α ρ τ ο ν σ ο ι ⁶ λ

Κ υ ρ ι ε π ρ ο ς σ ε κ α τ ε φ υ γ ο ν δ ι δ α ξ ο ν μ ε ^Δ

τ ο υ π ο ι ε ι ν τ ο θ ε λ η μ α σ ο υ ο τ ι σ υ ε ι ο Θ ε ο ς

μ ο υ ⁶ λ

Ο τ ι π α ρ α σ ο ι π η γ η ζ ω η ς ε ν τ ω φ ω τ ι

σ ο υ ο ψ ο μ ε θ α φ ω ω ς ⁶ λ

Π α ρ α τ ε ι ν ο ν τ ο ε λ ε ο ς σ ο υ τ ο ι ς γ ι ν ω σ κ ο υ

σι σε ⁶λ

Α γι ος ο Θε ος α γι ος ι σχυ ρος ⁶λ α γι ος α

θα νατος ε λε ησον η μας ⁶λ (γ')

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι ⁶λ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μη ην ⁶λ

Α γι ος α θα να τος ε λε ησον η μας ⁶λ ⁶χ

Α α α γι ο ος ο ο ο ο ο Θε ε ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος ⁶λ

Α α α γι ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο

μου μεν σε δο ξο λο γου με εν σε ευ χα ρι

στου με εν σοι δι α την με γα α λην σου δο ο

ο ξαν

Κυ υ ρι ε βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα

τερ παν το κρα α τος Κυ ρι ε Υι ε μο ο νο γε

νες Ι η σου Χρι ι στε και α α γι ον Πνε ε ευ

μα

Κυ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνο ος του Θε ου

ο Υι ος του Πα τρος ο αι ρων την α μαρ τι

ι αν του κο σμου ε λε η σον η μας ο

αι αι ρων ^{π'}τας α μαρ τι ι ας του κο ο ο σμου ^Δ

Π ροσ δε ξαι την δε η η σιν η μων ^Δ ο κα θη

μενος εκ δε ξι ων του Πα τρος ^Δ και ε λε η σον η

μας ^Δ

Ο τι συ ει μονο ος α γι ος ^Δ συ ει ει μονο ος

Κυ ρι ος ^ε Ι η σους Χρι στος ^Δ εις δο ο ξαν Θε

ου Πα τρος α μην ^Δ

Κ αθ ε κα α στην η με ε ραν ευ λο γη

η σω ω σε ^ε και αι νε σω το ο νο μα σου ^Δ

εις τον αι ω ω να ^{π'} και εις τον αι

ω να του αι ω ω ω ω νος

Κ α τα ξι ι ω σο ον Κυ ρι ε εν τη

η με ρα τα α αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη

ναι η μας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ι ε ο Θε ος των πα τε ε

ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε νον το ο

νο μα α σου εις τους αι ω ω νας α μην

Γ ε νοι το ο Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας

κα θα περ ηλ πι ι σα μεν ε πι σε

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον με τα

δι και ω μα τα α α σου

Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η μιν εν γε νε

α και γε νε α ε γω ω ει ει πα Κυ ρι ε ε

λε η σο ον με ι ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι

η μαρ το ο ον σοι

Κυ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον με

του ποι ειν το θε λη μα σου ο τι συ υ ει ο Θε

ος μου

Οτι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

ι σου ο ψο ο με θα φως

Π α ρα τει νον το ο ε λε ος σου τοις γι

νω σκου σι ι ι σε

Α α γι ος ο Θε ος α γι ος ι σχυ ρος α

γι ος α α θα να τος ε λε η σον η μας

Δ ο ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων α μην

Α γι ος α α θα να τος ε λε η σον η μας

Α α γι ο ος ο Θε ε ος α α γι ο ο ος

ι σχυ υ υ υ ρος α γι ι ο ος α α θα α να α

τος ε λε ε η η σον η η μα α α α α α α α α

α α α α α ας

ἕτερον ἄσματικόν ἐκτενέστερον

α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι α α γι ι ι ο ος ο ο ο Θε ο

ο ο ο ο ο ο ο ος

α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι α α γι ι ι ο ος ι ι ι σχυ ρο

ο ο ο ο ο ο ο ος

α γι ι ι ι α α γι ι ος α θα

α α α α α α α α α α α α
 α α α α χα α α θα α α να α α α α
 τος ε λε ε ε ε η η σο ο ον η η η
 μα α α α α α α α α α α α α α α α
 ας

Ἀντίφωνα

Ἀντίφωνον α'

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Δι

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
 Αντιφωνάριον 2009 σ.238

- ∴ Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ. 65:1
- ∴ Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ. 65:2
- ∴ Εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου. Ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς σου ψεύσονται σε οἱ ἐχθροί σου. 65:3
- ∴ Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι, ψαλάτωσαν τῷ ὀνόματι σου. 65:4

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ σω σον

η μας

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τερ σω σον η

μα α ας

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

Συναπτή

Λουκάς Λουκά

Χρῦσανθου Θεοδοσόπουλου

ἀντίφωνον α΄

Ἦχος Δε

Χρῦσανθου Θεοδοσόπουλου
Πεντηκοστᾶριον 1983 σ.31*

α μην

ΜΕΛ

α λα λα ξα τε τω Κυ ρι ω πα σα η

γη

ΔΙ

ΜΕΛ

ΓΑ

ΒΒ

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου Σω τερ σω

σον η μας

^{MEΛ}
Χ Ψ α λα τε δη τω ο νο μα τι αυ του

^{ΔΙ} ^{MEΛ} ^{ΓΑ} ^{ΒΞ}
Τ αις πρε σβει αις της Θε ο το ο κου Σω τερ σω

σον η μας

^{MEΛ}
Χ Π α σα η γη προσ κυ νη σα τω σαν σοι και

ψα λα τω σαν σοι

^{ΔΙ} ^{MEΛ} ^{ΓΑ} ^{ΒΞ}
Τ αις πρε σβει αις της Θε ο το ο κου Σω τερ σω

σον η μας

^{MEΛ} ^{ΔΙ} ^{ΒΞ}
Τ αις πρε σβει αις της Θε ο το ο κου Σω τερ σω

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

σον η μα α ας

Ἀντίφωνον β'

Πέτρου Λαμπαδαρίου

ἀντίφωνον β'

Ἦχος Δι

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Ἀντιφώνάριον 2009 σ.238

- ∴ Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς. 66:2
- ∴ Τοῦ γινῶναι ἐν τῇ γῆ τὴν ὁδὸν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου. 66:3
- ∴ Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες. 66:4
- ∴ Εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς. 66:8

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Δι

Πανδέκτη 1851 σ.26#

σων η μα ας Ἰε ε Θε ου ο α να

στα α α ας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λου ου ι

α

Πανδέκτη, 1851 σ.11#1

Δοξα Πατρι και Ἰω και α γι ω Πνευ μα

τι

τι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος του Θε ου α θα

νατος υ παρ χων και κα τα δε ξα με νος δι α την η

με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη ναι εκ της Α

γι ας Θε ο το κου και α ει παρ θε νου Μα ρι

ας α τρε πτως εν αν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι

στε ο Θε ος θα να τω θα να τον πα τη σας εις ων

της α γι ας Τρι α α α δος συν δο ξα ζο με

νοσ τω Πα τρι και τω α γι ω Πνευμα τι σω σον η μα

α ας

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης

Συναπτή

Λουκάς Λουκά

Χρῦσανθου Θεοδοσόπουλου

ἀντίφωνον β΄

Ἦχος Δε

Χρῦσανθου Θεοδοσόπουλου
Πεντηκοστάριον 1983 σ.31*

α μην

ΜΕΛ

Ο Θε ος οι κτει ρη σαι η μας και ευ λο γη

σαι η μας

ΔΙ ΒΘ ΜΕΛ
C ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο α να στας εκ

ΔΙ ΜΕΛ
νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λου ι α

ΜΕΛ

Χ
E πι φα ναι το προσ ω πον αυ του εφ η

μας και ε λε ησαι η μας

Cω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο α να στας εκ

νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λου ι α

Tου γνω ναι εν τη γη την ο δον σου εν πα σιν

ε θνε σι το σω τη ρι ον σου

Cω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο α να στας εκ νε

κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λου ι α

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι

Kαι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

α μην

Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος του Θε ου

α θα να τος υ πα α α αρ χων και κα τα δε ξα

με νος δι α την η με τε ρανσω τη ρι ι αν

σαρ κω θη η ναι εκ της α γι ας Θε ο το κου

και α ει παρ θε νου Μα ρι ας α τρε πτωσ εν αν θρω

πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να α

τω θα να τον πα τη σας ει εις ων της α γι ας

Τρι α δος συν δο ξα ζο ο μενος τω Πα τρι και τω α

γι ω Πνευ μα τι σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνον γ'

Εμμανουήλ Φαρλέκα

ἀντίφωνον γ'

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα̣

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντίφωνάριον 2009 σ.239

- ∴ Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν. 67:2
- ∴ Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός, οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ. 67:3
- ∴ Καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν, ἀγαλλιάσθωσαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, τερφθήτωσαν ἐν εὐφροσύνῃ. 67:4

τὸ συνηθισμένον

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα̣

Εμμανουήλ Φαρλέκα
Πεντηκοστάριον 1935 σ. 4#

Χ ρι στο ος α νε ε στη εκ νε ε κρων θ̣α να
 α τω θ̣α α να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
 οισ ε εν τοις μνημασι ζω ην χα ρι σα α με νος
 *τὸ τέλος νο ο ο ο ο ο ος

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης

Εἰσοδικὸν

Λουκάς Λουκά

Χρῦσανθου Θεοδοσόπουλου

ἀντίφωνον γ'

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα̣

Χρῦσανθου Θεοδοσόπουλου
Πεντηκοστάριον 1983 σ.34*

ΜΕΛ

α μην π q

α να στη τω ο Θε ος και δι α σκορ πι

σθη τω σαν οι ε χθροι αυ του και φυ γε τω σαν

α πο προσ ω που αυ του οι μι σουν τεσ αυ τον

Χ ρι στο ος α νε ε στη η ε εκ νε κρω ω ων

θα να α α τω θα α να α το ον πα τη η η σα α

α ας και αι τοι οισ εν τοι οισ μνη η μα α α σι

ζω ω ην χα ρι σα α α με νος

ΜΕΛ

α υ τη η η με ρα ην ε ποι η σεν ο

Κυ ρι ος α γα λ λι α σω με θα και ευ φραν

θω μεν εν αυ τη

Χ Π ρ

Χ ρι στο ος α νε ε ε στη η η η εκ νε

κρω ω ν θα να α τω θα α να α το ον πα τη η

η σα α α ας και τοι οις εν τοι οις μνη η μα α α σι

ζω ω ην χα ρι σα α α με νο ο ο ο ο ο ο

ος

Χριστός ἀνέσται ἄργον

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

Χρύσανθου Θεοδοσόπουλου
Πεντηκοστάριον 1983 σ.35*

Χ ρι στο ο ος α α α νε ε ε ε ε ε στη

η ε ε ε ε ε ε ε εκ νε ε ε ε ε ε κρω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ων θα

α α να α α α α α α α τω ω ω

ω θα α α α α να α α θα α να α το

ον πα α α α τη η η η η η η η σα

α α α ας και αι αι τοι οι οι οισ ε ε ε ε

εν τοι οισ μνη η η η η η μα α εν τοις μνη η

μα α α σι ι ι ζω ω ω ω η η η ην χα α

ρι σα α α χα ρι σα με ε νος

το τέλος με ε νο ο ο ο ο ο ο ος

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης Εἰσοδικὸν Λουκάς Λουκάς

Κοντάκιον

Χρῦσανθου Θεοδοσόπουλου

^{ΔΙ}
Τ ης ε ορ τη ης τη ης νο μι κης με σα ζου

σης ο των α πα αντων ποι η της και Δε σπο της

προς τους πα ρον τας ε λε γες Χρι στε ο Θε ος δευ τε

και α ρυ σα α σθε υ δωρ α θα να σι ας ο

^{ΒΞ}
θεν σοι προσ πι πτο ο μεν και πι στω ως εκ βο ω ω

^{ΜΕΛ} ^{ΒΞ}
μεν τους οι κτιρ μους σου δω ρη σαι η μιν συ γαρ

^{ΝΗ} ^{ΔΙ}
υ παρ χεις πη γη της ζω η ης η μω ω ων

Οἶκος

Τρισάγιος Ὕμνος

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Της εορτής της νομικης μεσαζουσης

οτων απαντων ποιητης και δεσποτης

προς τους παροντας ελεγες Χριστε ο Θεος

δευτε και αρυσασθε υδωρα θανασιας

οθεν σοι προσπιπτομεν και πιστως εκβοωω

μεν τους οικτιρους σου δωρησαι ημιν συ

γαρ υπαρχεις πηγη της ζωηης ημων

ων

[Οἶκος](#)

[Τρισάγιος Ὕμνος](#)

Τρισάγιος Ὕμνος

Ἦχος Δι

Α μην α α α γι ι ι ο ο ος ο ο ο

Θε ο ο ο ος α α α γι ι ι ο ο ος ι

ι ι σχυ ρο ο ο ος α α α γι ι ι ος α θα

α α να α α α τος ε λε ε ε η σο ο

ο ον η μα α ας

τὸ τρίτον

Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ος α α γι ι ι

ος α θα α α να α α α τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα α ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ε

ε ευ μα τι

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων α μην

α α γι ι ι ος α θα α α να α

α α τος ε λε ε ε η σο ο ον η μα α

ας

Δύναμις

κλασικό	τὸ συνηθισμένον	Σίμωνος Ἀβαγianoῦ	Ἰωάννου Παλάση
τοῦ βήματος	ἕτερον τοῦ βήματος	Νηλέως Καμαράδου	Γεωργίου τοῦ Κρητῶς

Κλασικό

Ἦχος Δι

Γεώργιος Πρωγάκης
Μουσική Συλλογή
Θ. Λειτουργία 1909 σ.31*

Δ υ να α α μιν α α α γι ι ι ο ο ος

ο ο ο Θε ο ο ο ος α α α γι ι ι ο ο

ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α α α γι ι ι ος

α θα α α να α α α τος ε λε η σον η

μα α ας

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

Ἀπόστολος

Λουκᾶς Λουκᾶ

τοῦ βήματος ὡς ψάλλεται συνήθως

Ἦχος Δι

Μουσική Συλλογή
Γ. Πρωγάκη 1909
Θ. Λειτουργία σ.34*

ιε ε ε ε Δυ υ να α α μισ

α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο ο ο

ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο ος

α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ος α α α α α α α γι ι

ι ι ι α α α α γι ι ι ο ο ο ο

ος α θα α α α α α α α να α α ιε

α θα να το ο ο ο ο ος ε ε λεε ε ε

η η η ε λε η η σο ο ο ο ο ο ον

η η η μα α α α α α α ας

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης [Ἀπόστολος](#) Λουκάς Λουκά

ἕτερον τοῦ θήματος

Ἦχος Δε

Πανδέκτη
Θεῖα Λειτουργία
1851 σ.43*

λεε ε ε Δυ υ να α α μς

α α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι

ο ο ο ο ο ο ος α α α α θ α α α α α α

α α α α α α α α α α α α ι α α α ι ε α θ α ν α

το ο ο ο ο ο ο ος ε ε λ ε ε ε ε η η η ε

λ ε η η σ ο ο ο ο ο ο ο ο ν η η μ α α α α

α α α α ας

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης

Ἀπόστολος

Λουκάς Λουκά

Γίμωνος Ἀθαγιανοῦ (1839-19..)

Ἦχος Δε

Δημητρίου Σουρλαντζή
Θεία Λειτουργία
1992 σ.38*

ΔΙ ΝΗ
ι ε ε ε ε Δ υ υ ν α α μ ι ι ι ι ι ι

ΔΙ
ι ι ι ι ι δ υ υ ν α α α μ ι ις

ΝΗ
α α α α α α α α α α α

α α α α α α Δι α α α α α α α

α α α α α α α α α γι ι Α α γι ι ι ο

ος ο ο ο ο ο ο Θ ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ο ο Θ ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

Θ ε ε ε ε ο ο Θ ε ε ο ος

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α Δι α α α α α α α

α α α α α α α α α γι ι Α α γι ι ι ο

ος ^{NH} Ι ι ι ι ι ι σ χ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ ^{MEΛ} υ ^{ΔΙ} υ υ λ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ Ι σ χ υ υ υ ρ ο ο ο λ ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

Ι ι ι ι ι ι σ χ υ υ ρ ο ος

α α α α α α α α α α α α α α α α

α α γ ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

λ ε ε ε ε Α α α α α γ ι ι ι ο ος Α θ α

α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α

Ἦχος Δι̇

Πανδέκτη
Θεία Λειτουργία
1851 σ.35*

λε ε ε ε ε Δυ υ να α α μισ

α α α α α α α α α α α α α α

α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ι ο

ο ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος

α α α α α α α α α α α α α α

α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

Α γι ος ο Θε ε ος α γι ος ι σχυ υ ρος

α γι ος α θα να α τος ε λε η σον η η η μας

τὸ τρίτον

Α γι ος ο Θε ο ο ος α γι ος ι σχυ ρος

α γι ος α θα να α τος ε λε η σον η η η μας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην

Α γι ος α θα να α τος ε λε η σον η η η

μας

Δ υ να μ ι σ α γ ι ο σ ο Θε ε ο σ α γ ι ο σ ι σ χ υ

υ ρ ο σ α γ ι ο σ α θ α ν α α τ ο σ ε λε η σ ο ν η μα

α ας

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Ἀπόστολος

Λουκάς Λουκά

Γεωργίου Καρακάση

Ἦχος δὲ Ββ

Γεωργίου Καρακάση
Θεία Λειτουργία
1988 σ.28*

MEΛ
α μην

α γ ι ο σ ο Θε ε ο σ α α γ ι ο σ ι σ χ υ υ ρ ο σ

α γ ι ι ο σ α θ α ν α α τ ο σ ε λε ε η η σ ο ν η

η μας (β')

Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ υ ρο ος α

α γι ι ος α θα να α τος ε λε ε η η η

σον η η μας

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω

Πνευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων α μην

Α γι ι ος α θα να α τος ε λε ε η η σον

η η μας

^{B8}
λε ε Δυ υ υ υ υ να α α α μισ ^{6 λ}

^{MEΛ} ^{B8}
Α α α α α α α α ^{6 λ} α α α α α α α

α α α α α ^{6 λ} λε ε α α α α α α γι ι ι ι

^{NH} ^{B8}
ο ο ο ο ος ο Θε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

^{6 λ}
ος

^{MEΛ} ^{B8}
Α α α α α α α α ^{6 λ} α α α α α α α

α α α α α ^{6 λ} λε ε α α α α α α γι ι ι ι

^{NH} ^{B8}
ο ο ο ο ος ι σχυ υ πο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

^{6 λ}
ος

^{Δι} ^{Δι} ^{B8}
Α α α γι ι ι ι ^{6 λ} ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι⁶ λ^κ υε ε α α α α α γι ι ι ι ος⁶ λ^κ α

θα α

α α α α α α α α⁶ λ^κ α θα α α α α α α α⁶ λ^κ α θα α

α α α να α α α τος⁶ λ^κ

ε λε ε η η σον η η η μα α α α α α α ας⁶ λ^κ

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης Ἀπόστολος Λουκάς Λουκά

Θρασυβούλου Στανίτσα

φθορικὸς

Ἦχος ρ ρ ρ

Θεῖα Λειτουργία
Θρ. Στανίτσα Θεσσαλονίκη 2014*

α^{MEΛ} μην^{ΔΙ} α^{ΔΙ} α α α α γι ι ι ο ο ο ος ο

Θε ε ο ο ο ος α α α α γι ο ος Ι σχυ

υ υ ρος α α γι ι ος α α α θα α να α

ΠΑ ΖΟ ΜΕΛ
το ος ε ε ε λε ε η η σο ον η η η

μα α ας

τὸ τρίτον

ΔΙ Φ α α γι ι ι ο ο ο ος ο Θε ε ε ο

ΚΕ ΔΙ ο ο ος α α γι ο ος Ι σχυ υ ρο ος α α

ΚΕ ΠΑ γι ι ος Α α α θα α να α το ος ε ε ε

ΖΟ ΜΕΛ λε ε η η σο ον η η η μα α ας

ΔΙ Δ ο ο ξα Πα τρι ι ι ι ι ι ι και Υι υι

ΚΕ ΔΙ ω ω ω ω και α γι ι ι ω Πνε ευ μα

α τι ι

Κ αι νυ υν και α α ει ει ει ει

KE ΔΙΚΕ ΠΑ
και αι ει εις τους αι αι ω ω ω ω νας των αι

ZO MEΛ
αι ω ω νω ων α α α μη ην

ΔΙ KE
α α γι ι ος Α α α θα α να α το

ΠΑ ZO MEΛ
ος ε ε ε λε ε η η σο ον η η η μα

α α ας

ΔΙ
N ε ε Δυ υ υ υ υ υ υ υ υ ναα α

α α Δυ υ ναα μισ

α α α α α α α α α α α α α

ΠΑ ΔΙ
α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι

KE ΔΙ
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

λε ε ε ε ε ε ε η σο ο ο ο ο ο ον ^{κε}

η η μα αα α α α ας ^{πα ζο μελ}

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Ἀπόστολος

Λουκάς Λουκά

Χερουβικό

Πέτρου Λαμπαδαρίου (1730-1777)

εβδομάδος

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Θ. Λειτουργία 1851 σ.66#

Ο ι τα Χε ε ρου ου ου ου ου ου ου ου ου χε ε ρου

βι ι ι ι ι ι ι ι ι μ μ στι κως ει κο ο νι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο

ει ει κο νι ζο ον τε ε ε ε ε ε ες και αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι τη η

η η η η η η η η η η η ζω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ο ο ποι οι

οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ποι ω ω ω ω ω ω

ω **Δ** Τρι ι ι α α α α α α α α α α

α α α α δι ι ι ι ι ι ι ι ι ι το ον τρισ α α

α α α α α λα α α α α α α α α α α γι ι

ι ο ον **π** υ μνον προ οσ α α α α α α α υ

μνο ο ον προ οσ α α α δο ο ον τε ες **6** πα α σαν

την βι ο ο τι ι ι ι ι ι ι ι ι βι

ο τι κη η η η η η η ην **Δ** α πο θω με θα

α με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι

ι ι ι ι με ε ρι μνα α α α α α αν

ω ω ω ω ω ωστο ον βα α σι ι ι τοον βα

σι ι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε

ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε βασι λε ε α α α α α α α των ο ο ο

ο ο ο ο λων υπο δε ξο ο μεε ε νοι οι

Τ αις α αγ γε ε λι ι ι αγ γε λι και αι αι αι

αι αι αι αις α ο ρα τως δο ρυ φο ρου με νον

τα α α α α α ξε σι ι ι ι ι ι ι ι ν αλ λη

ου ου ου ου ι ι ι α α α α α α α α

α α α α α α α α Δ

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

Λειτουργικά

Λουκᾶ Λουκᾶ

Πέτρου Ἐφεσίου (†1840)

Ἦχος Δι

Νεκταρίου Μοναχοῦ
Μουσικὸς Θησαυρὸς
τῆς Λειτουργίας Α' 1931 σ.332#

Ο ι τα α α χε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

κη η η η ην π' α πο ο θω ω ω ω ω με

ε ε ε ε ε θα α α α με ρι ι μνα α α α α α

α α αν Δ

Θεοδώρου Φωκαέως

Ἦχος Δι

Νεκταρίου Μοναχού
Μουσικός Θησαυρός
της Λειτουργίας Α' 1931 σ.154#

ω ς τον βα σι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε π' ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε Δ βα σι

ι ι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε Δ ε ε βα

σι λε ε ε α α α α α α α Δ των ο ο ο ο

ο ο ο λων υ πο δε ξο ο ο μεε ε νοι οι ^ε ^λ

T αις α αγ γε ε ε ε ε λι ι ι αγ γε ε λι

και αι αι αι αι αι αις ^Δ α ο ρα α α α τω ω ω

ω ως ^{γ'} ^η δο ρυ φο ρου ου ου με ε νον τα α ξε ε

σι ι ι ι ι ι ι ιν ^Δ Αλ λη λου ου ι ι ι

α α α α α α α α α ^Δ

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης [Λειτουργικά](#) Λουκάς Λουκά

Θεοδώρου Φωκαέως (†1851)

N-Γ'

Ἦχος ^Δ ^Δ Δι

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Θ. Λειτουργία 1909 σ.72#

O ι τα α α α α α α α α α α Χε ε ε

ε ε ε ε ^{ΠΑ} χε ε ε ε ε ε ε ε ε ^{ΜΕΛ} ^π ⁹ ε

ε ε κε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ρου βι

ι ι ι ι ι ι μ μ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ χυ υ υ χυ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ μ υ υ σι ι κω ω ω ει οο νι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο ο ο

ο ο ο ει οο νι ι ζο ον τε ες και αι αι αι

τη η η η η η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η ζω ο ο ο ο ο

ο ποι οι οι ζω ο ο ποι ω ω ω ω ω ω Τρι

α α α α α α α α α α α α α α

ε ε χε ε ε ε υε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε υε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε βα σι

ι ι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε υε ε βα

σι λε ε ε α α α α α α α α των ο ο ο ο

ο ο ο λων υ πο δε ξο ο ο μεε ε νοι οι

Τ αις α αγ γε ε ε ε ε λι ι ι αγ γε ε λι

και αι αι αι αι αι αις α ο ρα α α α τω ω ω

ω ως δο ρυ φο ρου ου ου με ε νον τα α ξε ε

σι ι ι ι ι ι ι ιν Αλ λη λου ου ι ι ι

α α α α α α α α α Δ

Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου (†1862)

Ἦχος Δι

Ταμείον Ανθολογίας
Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου
1846 σ.44#

Ο ι τα α α α α α α α α α α α χε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε

ρου ου ου ου χε ε ρου βι ι ι ι ι ι ι ι ι μ μ μ μ

υ υ

μ υ υ σ τι ι κ ω ω ως ει χο ο ν ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο ο ο

ει ει ει χο νι ι ι ζον τε ε ε ε ε ε ε ε

ες και αι αι αι αι αι αι αι αι αι τη ζω ω ω ω

ω ω ω ω ο ο ποι οι οι ζω ο ο ποι οι

ω ω ω ω ω ω ω ω ω τρι α α α α α

α α α α α τρι α α α α α α α α

δι ι ι ι ι τον τρις α α α α α α α γι ον

υ υ υ υ υ υ υ υ υ μνον προσ α α α α α α

α α δοον τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ες πα

α α α σαν την βι ο ο τι ι ι βι ο ο τι

ι χη η η η η η η η η η ην α πο θω ω ω ω

με θα α με ε ε ε ε ε ε ε ρι ι με ε ε ρι

μνα α α α α α α αν

ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε βα σι λε ε ε α α α α α α α α α α

τῶν ὀνομάτων ὑποδεξομένων

με ἐ ἐ ἐ νοι

Ταῖς ἀγγελικαῖς ὁρατάς ὡς δορυ

φοροῦστές ἐνοτητα ἀξέε

ἐ ἐ σιν ἀλλήλουσσι ἐ ἐ ἐ ἀ ἀ

ἀ ἀ ἀ ἀ ἀ

Ἰωάσαφ Διονυσιάτου (†1866)

Ἦχος Δι

Αντωνίου Αλυγιζάκη
Μελωδήματα Ἀσκήσεων Λειτουργικῆς
1992 σ.99#

Ὁ ἰ οἰ οἰ οἰ οἰ οἰ οἰ οἰ οἰ οἰ οἰ οἰ οἰ οἰ οἰ οἰ οἰ οἰ

οἰ οἰ οἰ οἰ οἰ οἰ οἰ οἰ οἰ οἰ οἰ οἰ οἰ οἰ οἰ οἰ οἰ

ποι οι οι ζω ο ο ποι οι ω ω ω ω ω ω ω ω

ω Τρι α α α α α α α α α α α α

α α α α α α Τρι α α α α α δι ι τον

τρισ α α α α α γι ο ον υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ μνο ον προσ α α δο ο ον τε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ες πα α α σαν την βι

ο ο ο τι ι ι βι ο τι κη η η η η η η η

ην α πο θω ω ω ω με ε ε ε ε ε ε ε

θα α α με ε ε ρι μνα α α α α α α α

αν

ω ς τον βασι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε βασι λε

ε ε α α α α α α α α τω ων ο ο ο

λων υ πο δε ξο ο ο με ε ε νοι οι

ταις α αγ γε ε λι ι και αις α ο ρα α α τω

ως δο ρυ φο ρου με ε νον τα α α ξε σι

ι ι ι ι ι ι ιν Αλ λη λου σου ου σου ι ι ι

α α α α α α α α α α α α α α α α α

Παναγιώτου Κηλτζανίδου (†1896)

— ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ⁶ ου ου ου ου χε ε ρου

βι ι ι ι ι ι ι ι μ ^Δ μ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ ⁶ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ ⁶ μ υ υ σ τ ι ι κ ω ω ω ^γ

ει χο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι

ι ι

ι ζο ο ο ν τε ες ⁶ και αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

μνα α α α α α α αν

ς τον βασι λε ε ε ε χε ε ε ε

χε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε βασι λε ε ε α α

α α α α α α των ο ο ο ο ο ο ο λων

υ πο δε ξο ο ο ο με ε ε νοι οι

ταις αγ γε ε ε λι ι ι αγ γε ε λι και αι

αι αι αι αι αι αι αις α ο ρα α α α τω ω ω

ως δο ρυ φο ρου ου ου ου ου ου με ε νον

τα α α ξε σι ι ι ι ι ι ι ιν αλ λη λου

ου ι ι ι α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α χα α α

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης

Λειτουργικά

Λουκᾶ Λουκᾶ

Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου (†1908)

Ἦχος Δε

Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου
Χερουβικῆριον
1900 σ.41#

Ο ι τα α α α α α α α α α α α α α α Χε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου χε ε ρου βι ι ι ι ι ι ι ι ι

ιμ μυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ στι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι μυ υ υ

στι ι κω ω μυ στι κω ως ει κο ο νι ι

ἡ ἀρχὴ τῆς χάριτος καὶ τῆς εὐφροσύνης
ἡ ἀρχὴ τῆς χάριτος καὶ τῆς εὐφροσύνης

ἐν τῷ πνεύματι καὶ ἐν τῷ λόγῳ
ἐν τῷ πνεύματι καὶ ἐν τῷ λόγῳ

καὶ αἰετῶς καὶ ἀσπασίως
καὶ αἰετῶς καὶ ἀσπασίως

καὶ αἰετῶς καὶ ἀσπασίως
καὶ αἰετῶς καὶ ἀσπασίως

ὡς ἡ ἀρχὴ τῆς χάριτος καὶ τῆς εὐφροσύνης
ὡς ἡ ἀρχὴ τῆς χάριτος καὶ τῆς εὐφροσύνης

ὡς ἡ ἀρχὴ τῆς χάριτος καὶ τῆς εὐφροσύνης
ὡς ἡ ἀρχὴ τῆς χάριτος καὶ τῆς εὐφροσύνης

ἀλλὰ ἡ ἀρχὴ τῆς χάριτος καὶ τῆς εὐφροσύνης
ἀλλὰ ἡ ἀρχὴ τῆς χάριτος καὶ τῆς εὐφροσύνης

ἡ ἀρχὴ τῆς χάριτος καὶ τῆς εὐφροσύνης
ἡ ἀρχὴ τῆς χάριτος καὶ τῆς εὐφροσύνης

ἡ ἀρχὴ τῆς χάριτος καὶ τῆς εὐφροσύνης
ἡ ἀρχὴ τῆς χάριτος καὶ τῆς εὐφροσύνης

ὡς ἡ ἀρχὴ τῆς χάριτος καὶ τῆς εὐφροσύνης
ὡς ἡ ἀρχὴ τῆς χάριτος καὶ τῆς εὐφροσύνης

υ μνο ο ο υ μνο ον προ ος α α α α δο ο ον

τε ες ⁶πα σα αν τη ην βι ι ο τι ι ι κη η

η η ην ^Δα πο θω ω ω ω ω ω με α

πο θω ω ω με ε θα α με ε ε ε ε ε ε

ε ^{z'}ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι με ρι

ι μνα α α α α α α α α αν ^Δ

Ω ς τον βα σι λε ε ε α α α α α α α

των ο ο ο λω ων υ πο ο ο δε ε ξο

ο ο με ε ε νοι οι ⁶

Τ αι αι αι αι αις α α αγ γε ε ε ε ε

λι ι ιαγ γε λι και αι αι αι αι αις α ο ρα

α α α τω ω ω ως δο ο ρυ φο ο ρου ου με ε

νο ον τα α α α ξε ε ε σι ι ι ι ι ι ι ιν

αλ λη λου ου ου ι ι ι α α α α α α α α

α α α α α α α α

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

Λειτουργικὰ

Λουκᾶ Λουκᾶ

Ἐμμανουὴλ Φαρλέκα (†1958)

Ἦχος Δι

Εμμανουήλ Φαρλέκα
Βυζαντινά Μελωδήματα
2011 σ.22#

^{Β8} **Ο** ι τα Χε ε ε ε ε ε ε ε ρου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου χε ε

ρου βι ι ι ι ι ι ι ι ι μ μω υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ μω υ υ στι ι κω ω ως ει οκ

νι ι ι ι ι ι ζο ο ον τε ες και τη ζω ο ο

ο ο ποι οι ζω ο ποι ω ω ω ω ω ω ω

Τρι α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α

α α α α τρι ι α α α α α α α δι

ι τον τρισ α α α α α α α γι ι ον υ υ υ υ

υ μνο ον προ οσ α α α δο ο ο προ οσ α

Τ α ι ς α α γ γ ε λ ι ι ι και αι αι ς α ο ρ α α

α α α τ ω ς π ρ ο ρ υ φ ο ρ ο υ ο υ ο υ με ε ν ο ν

τα α ξ ε ε ε σ ι ι ι ι ι ι ι ν α λ λ η λ ο υ

ο υ ι ι ι α α α α α α α α α α

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης Λειτουργικά Λουκάς Λουκά

Γαβριήλ Κουντιάδου ιερομονάχου (†1965)

Ἦχος Δε

Γαβριήλ Κουντιάδου ιερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
1991 σ.297#

Ο ι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι

οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι

οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι

οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι

οι οι οι οι οι οι

οι τα α α α α Χε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ρου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου Χε ρου βι ι ι ι ι ι ι

ιμ μυ υ υ υ υ υ υ στι ι μυ υ υ υ υ στι

ι ι ι κω ω ω ω ως ει ει ει ει ει κο ο

ο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο

ο ει ει ει κο νι ι ζο ον τε ε ε ε ε ε ε ε

ες και αι αι αι τη η η η η ζω ω ω ω ω ω ω

ο ο ο ο ποι οι οι ζω ο ποι ω ω ω ω ω ω ω

υ υ μνον προ οσ α α α α α δο ο ον τε ες πα

α α α α α α α α α σα α α αν τη

η ην βι ι ο ο τι ι ι κη η η η ην α

πο θω ω ω ω ω ω ω ω με ε ε ε ε ε

θα α α α με ρι ι μνα α α α α α α α α

α α αν

ω ς τον βα σι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε χε ε ε ε λε ε ε ε ε ε ε ε

τον βα σι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε λε

ε βα σι λε ε α α α α α α α α των ο ο

ο ο ο ο ο λων υ πο δε ξο ο μεε ε νοι οι ⁶λ

T αις α αγ γε ε ε ε λι ι ι αγ γε λι και αι αι

αι αι αι αι αις ^Δ α ο ρα α α α τω ω ω ως ^{ν'}η

δο ρυ φο ρου ου ου με ε νον τα α ξε ε σι ι ι

ι ι ι ι ι ιν ^Δ αλ λη λου ου ι ι ι α α

α α α α α α α ^Δ

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης

Λειτουργικά

Λουκάς Λουκά

Θρασυβούλου Στανίτσα (1910-1987)

σύντομον

Ἦχος ^Λ ^α ^χ ^Δ ^ι ^χ

Θρασυβούλου Στανίτσα
Συλλογή Μουσικών Χειρογράφων
Θεία Λειτουργία σ.87#

O ι τα χε ε ε ε ρου ου ου ου ου ου ου ου ^{MEΛ} ^{ΔΙ} ^{ΒΞ}

ου ου ⁶λ ου ου ου ου ου χε ε ρου ου βι ι ι ^{MEΛ} ^{ΔΙ}

ΜΕΛ ΒΞ ΠΑ
ι ι ι ι μ μ υ υ υ υ υ υ υ υ

ΝΗ ΔΙ
υ υ υ μ υ υ σ τ ι ι κ ω ω ως ει κο

ο νι ι ι ζ ο ν τε ε ε ε ε ε ε ες και αι

ΓΑ ΝΗ ΔΙ ΓΑ ΜΕΛ
αι αι αι τη ζ ω ο ποι οι οι ω ω ω ω ω ω

ΓΑ ΔΙ ΝΗ
ω τρι α α α α α α α α α α

ΜΕΛ ΔΙ
α α α α α α α α α α α τρι α

α α α α δι ι ι ι τον τρις α α γι

ΓΑ ΔΙ
ι ο ο ο ν υ υ υ μ νο ο ν π ρ ο σ α α α α

ΒΞ ΜΕΛ ΔΙ
α δο ο ο ν τε ες πα α α α α α α α σ αν

ΝΗ ΔΙ
την βι ι ο ο ο ο τι ι ι βι ο ο τι ι

α δο ον τε ες ^γ πα α α α σαν τη ην βι ι ο ο

τι ι ι ι ι ι ι ι βι ο ο τι κη η η η

η η ην ^Δ α πο θω ω ω με θα με ε ε ε ε ε

ε ε ε ρι ι ι ι ^Δ με ε ρι ι μνα α α α α α

^Δ αν ^Δ

Ω ς τον βα σι λε ε ε ε ε ε ε ε ε βα α σι λε

ε α α α α α α ^Δ των ο λων υ πο δε ξο ο με ε

⁶ νοι οι ^λ

Τ αις αγ γε λι ι καις α ο ρα α α α τω ως ⁶ δο ^λ

ρυ φο ρου με ε νο ο ον τα ξε ε σι ι ι ι ι ι

ιν Αλ λη λου ι ι α α α α α α α α

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης

Λειτουργικὰ

Λουκᾶ Λουκᾶ

Δημητρίου Σουβραντζῆ (†2006)

N-Γ'

Ἦχος Δι' Δι'

Δημητρίου Σουβραντζῆ
Βυζαντινὴ Θ. Λειτουργία
1992 σ. 124#

Ο ι τα α α α α α α α α α α α α Χε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρου ου ου ου ου

ου λου ου ου ου ου ου ου Χε ε ρου βι ι ι

ι ι ι ι ι ι μ μ υ υ υ υ στι ι κω ω

ως ει χο νι ι ι ι ι ζο ο ον τε ες και αι αι

τη ζωω ω ω ω ω ποι οι οι ζω ω ω ποι ω

ω ω ω ω ω ω ω Τρι α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α Τρι

α α α α α α δι ι τον τρισ α α α α α

α α α α α α ια τον τρισ α α α γι ι ι ο ον

υ υ υ υ υ μνον προ οσ α α α δον τε ε ε

ε ε ε ε ε ες πα σα αν τη ην βι ο ο τι

κη η η α πο θω ω ω ω με ε ε ε ε ε

θα α με ε ε ρι μνα α α α α α α αν

ω ως τοον βα σι ι λε ε ε α των ο ο

ο ο ο ο ο λων υπο δε ξο ο με ε νοι οι οι οι

οι οι οι οι οι οι

Τ α ι ς α α α γ γ ε λ ι ι κ α ι ς α ο ρ α α α α τ ω ω

ω ω ς δ ο ρ υ φ ο ρ ο υ ο υ με ε ν ο ν τ α α α

ξ ε σ ι ι ι ι ι ι ι ι ν Α λ λ η λ ο υ

ο υ ι ι ι α α α α α α α α α α α α α α

α α

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη πρωτοπρεσβυτέρου (†2014)

Ἦχος Δι χ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Α
2003 σ.339#

Ο ι ο ι ο ι ο ι τ α α α α α α α α α α α α Χ ε

ε ε ε λ ε ε ε ε ε ρ ο υ ο υ ο υ ο υ Χ ε ε

ρ ο υ ο υ β ι ι ι ι ι ι ι ι μ μ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ μ υ υ σ τ ι ι κ ω ω ω ς ε ι χ ο

ν ι ι ι ι ι ι ι ι ζ ο ο ε ι χ ο ν ι ι ζ ο

ο ν τ ε ε ς και αι αι αι τ η η η η η η η η η η

η η η η ζ ω ο ο ο ο ο π ο ι ο ι ο ι ζ ω ο ο

π ο ι ω ω ω ω ω ω ω ω Τ ρ ι α α α α

α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α Τ ρ ι α α α α α

δ ι ι τον τ ρ ι σ α α α α α α α γ ι ο ο ο ν υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ μ ν ο ο ο

υ μ ν ο ο ν π ρ ο σ α α δ ο ο ν τ ε ε ε ε ε ε ε ε

ες πασαν τη ην βι ο ο τι κη η ην α

πο ο ο θω ω ω ω ω ω ω με ε θα με ε

ρι ι μνα α α α α α α αν

ς τον βασι λε ε ε ε α των ο ο ο ο ο

ο ο λων υ πο δε ξο ο ο με ε ε νοι οι

Ταις αγ γε λι ι ι καις α ο ρα α α α

τω ω ω ω ως δο ρυ φο ρου ου ου με ε νον τα

α ξε ε σι ι ι ι ι ι ι ιν αλ λη λου ου ι

ι ι α α α α α α α

π' τως δο ρυ φο ρου ου ου ου με ε νον τα α ξε ε

MEΛ
σι ι ι ι ι ι ι ι ι ιν αλ λη λου ου ι

ΓΑ ΔΙ
ι ι α α α α α

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης

Λειτουργικά

Λουκᾶ Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Λάμπρου (ἅγια)

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Λάμπρου
Χερουβικά-Κοινωνικά
2019 σ.56*

Ο ι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι

οι οι οι οι οι χοι οι οι οι

Ο ι οι οι οι οι οι τα α α Χε ε ε ρου ου ου

ου ου ου ου ου ου χε ε ρου βι ι ι ι ι ι ι ι ι

ιμ μυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ στι

υ υ υ υ υ μνον π⁹ προσ α α α α α α α υ

μνο ο ον προ οσ α α α δο ο ον τε ες πα α α

α α α α α σαν την βι ο ο ο τι ι ι ι ι

ι ι ι ι βι ο ο τι κη η η η η η η η ην

α πο θω με θα α με ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι με ε ρι ι

μνα α α α α α α α αν

ω ς τον βα σι λε α των ο ο ο λων υ πο δε

ξο ο ο με ε ε νοι οι

Τ αι αις α αγ γε λι καις α ο ρα α α α

τω ως δο ρυ φο ρου ου με ε νο ον τα ξε ε

σι ι ι ι ι ι ι ι εν Αλ λη λου ου ι ι

ι α α α α α α α

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

Λειτουργικά

Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Λάμπρου (λέγετος)

Ἦχος Β΄

Κωνσταντίνου Λάμπρου
Χερουβικά-Κοινωνικά
2019 σ.65*

Ο ι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι

οι οι οι οι οι οι οι τα α α α ια α α α α

α α α α α α Χε ε ε ε ε ε ρου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου χε ε ε ε ε ρου ου ου

η η η η η η ην α α α πο θω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω με θα με ε ε ε ε ε

ε ρι ι ι μνα αν

ω ς τον βασι λεα των ο ο ο λων υ πο

δε ξο ο με ε νοι οι

Τ αι αις α αγ γε λι καις α ο ρα α α α

α α α τως δο ρυ φο ρου ου με ε νο ον τα

ξε ε ε σι ι ι ι ι ι ι ι ι ιν Αλ

λη λου ου ι ι ι α α α α α α α α α α

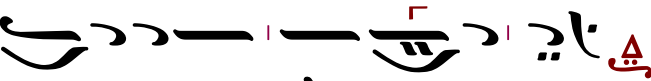

α

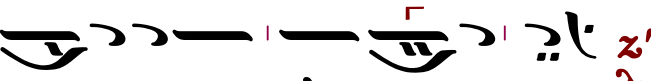

Λειτουργικά

Βασιλείου Νικολαΐδου

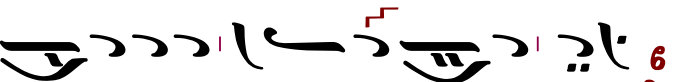

Ἦχος $\frac{\text{L}}{\text{D}}$ Δι' $\frac{\text{A}}{\text{C}}$

Ανθολογία Λειτουργικῶν
Βασίλειος Κ. Μαυράγκανος
Βέροια 2013 σ.60#

Κ
υ ρ ι ε ε λ ε ε η σ ο ν

Κ
υ ρ ι ε ε λ ε ε η σ ο ν

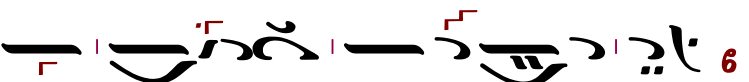

Κ
υ ρ ι ε ε ε λ ε ε η σ ο ν

Κ
υ ρ ι ε ε λ ε ε ε η σ ο ν

Π
α ρ α α σ χ ο υ ο υ Κυ υ ρ ι ε

Π
α ρ α α σ χ ο υ ο υ Κυ υ ρ ι ε

Π
α ρ α α σ χ ο υ ο υ ο υ Κυ ρ ι ε

Π
α ρ α α σ χ ο υ Κυ υ υ ρ ι ε

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου· πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

Ε **Δ**
λε ον ει ει ρη η νης **Δ** θυ σι ι αν αι νε ε

Δ
ε σε ως **Δ**

Κ **Δ**
αι αι με τα του ου πνευ μα **Δ** το ο ος σου **Δ**

Ε **π'**
ε χο μεν προς τον Κυ υ υ ρι ον **π'**

Α
α ξι ι ο ον και αι δι ι και αι αι ο ο

Δ
ο ο ον **Δ**

Α
γι ος α γι ος **Δ** α γι ος Κυ υ υ ρι ος

Σα βα ωθ **ζ'** πλη η ρης ο ο ου ρα νος **π'** και η

γη της δο ο ο ξη ης σου **Δ** ω ω σαν να ε εν τοις

υ ψι ι ι στοις **Δ** ευ λο γη με νος ο ε ερ χο

με νος **Δ** εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ου **π'**

ω σαν να α α α ο εν τοις υ ψι ι ι ι ι στοι οι

οι οι οις **Δ**

Α α α α α α α μη η η η ην **Δ**

Α α α α α α α α μη η η η ην **Δ**

Β ε ε υ υ υ μνου ου μεν **Δ** σε ε ευ λο γου ου

ου ου ου ου μεν **Δ** σοι ευ χα ρι στου ου με εν Κυ

υ ρι ι ι ε ε ε ε και δε ο με θα α α

σου ου ο Θε ο ος η η η μω ω ω ω

ων

Γεωργίου Καρακάση

Ἦχος Δι

Γεωργίου Καρακάση
Θεία Λειτουργία
1988 σ.126#

Κ υ ρι ε ε λε ε η σον

Κ υ ρι ε ε λε ε η σον

Κ υ ρι ε ε λε ε η σον

Κ υ ρι ε ε ε λε η σον

Κ υ ρι ε ε λε ε η σον

Κ ^{ΠΑ}υ ⁺ρι ^{ΔΙ}ε ε λε η σον

Π α ρα σχου ου Κυ υ ρι ε

Π α ρα α σχου ου Κυ υ ρι ε

Π α ρα α σχου ου Κυ υ ρι ε

Π ^{ΠΑ}α ρα α σχου ου Κυ ρι ε ^{ΔΙ}

Π α ρα σχου Κυ ρι ε

Σ οι Κυ ρι ε

Α μην

Κ αι τω πνευ μα τι ι ι ι σου

Α ^{ΔΙ}γα ^{ΒΧ}πη σω ω ω σε Κυ υ ρι ι ε

η η Ι ι σχυ υ υ υς μου Κυ ρι ος στε ρε ω ω

μα α α α α μου ου ου και κα τα φυ

γη η η η μου και αι ρυ υ υ υ υ

στης μου

Π α τε ε ρα Υι ον και Α α γι ον Πνε

ε ευ μα Τρι α δα ο μο ου ου ου σι ι ι

ον και α α χω ω ω ω ω ρι στον

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἀγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου· πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

Ε λε ον ει ρη η νης δι θυ σι ι αν αι νε

ε ε σε ως δι

Κ αι με τα του πνευ μα το ο ος σου ζε

Ε χο μεν προς τον Κυ ρι ι ον δι

Α ξι ο ο ον και αι δι ι ι ι ι ι

και ον δι

Α γι ος α γι ος α γι ος Κυ υ ρι ος

Σα βα α ωθ πλη η ρης ο ου ου ρα α α νος

και η γη της δο ξης σου ω σαν να εν τοις υ

ψι ι ι στοις ευ λο γη με νος ο ερ χο ο ο

με ε ε νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ου ω

σα αν να αα ο εν τοι οι οις υ υ ψι ι ι

ι ι στοις

α α α α μην

α α α α α α α α α μη

η η ην

ε υ υ μνου ου ου ου μεν σε ε ευ λο γου ου

μεν σοι ευχα α ρι ι ι στου μεν Κυ υ ρι ι

ι ε ε ε ε και δε ο με θα α σου ο

ο ο Θε ε ο ο ο ο ος η μων

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης

Ἐξαιρέτως

Λουκάς Λουκά

Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἦχος Δι

Βυζαντινή Θ. Λειτουργία
Δημητρίου Σουρλαντζῆ
1992 σ.298#

Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε ε λε ε η η σον

Κυ ρι ε ε λε ε η η σον

Κυ ρι ε ε ε λε η σον

Κυ ρι ε ε ε λε η η σον

Κ ^{ΔΙ}
υ ρι ε ε ε λε η σον ^Α

Κ ^{ΜΕΛ} ^{ΔΙ}
υ ρι ε ε λε ε ε ε ε ε η σον ^Α

Π ^{ΔΙ}
α ρα σχου Κυ υ ρι ι ε ^Α

Π ^{ΔΙ}
α ρα σχου Κυ υ ρι ι ε ^{Ζ' Λ}

Π ^{ΠΑ}
α ρα σχου Κυ υ ρι ι ε ^{Π' ρ}

Π ^{ΔΙ}
α ρα σχου Κυ υ υ ρι ε ^Α

Π ^{ΔΙ}
α ρα σχου ου Κυ ρι ε ^Α

Π ^{ΜΕΛ} ^{ΔΙ}
α ρα σχου Κυ υ υ υ υ υ ρι ε ^Α

Σ ^{ΔΙ}
οι οι Κυ ρι ε ^Α

Α ^{ΔΙ}
μη η ην ^Α

Κ ^{ΔΙ} αι το πνευ μα τι ι ι ι ι σου ^{ΔΙ}

Α ^{ΔΙ} γα πη σω ω ω σε ^{ΜΕΛ} Κυ ρι ι ι ε η η ι ^{ΔΙ}

σχυ υ υ υς μου ^{ΔΙ} Κυ ρι ος στε ρε ω μα α α μου ^{π'}

και κα τα φυ γη η η η μου ου και ρυ υ υ στη η ^{ΒΞ} ^{ΔΙ}

η ης μου ^{ΔΙ}

Π ^{ΔΙ} α τε ε ρα Υι ον και Α α γι ον Πνε ε ε ευ ^{ΔΙ}

μα ^{Ζ'} ^Χ Τρι α δα ο μο ο ου σι ον και αι α χω ω ^{ΒΞ} ^{ΔΙ}

ω ρι ι ι ι στον ^{ΔΙ}

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν

καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου· πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

Ε λε ον ει ρη η η η νης ζ' λ θυ σι ι αν αι

νε σε ως δ

Κ αι με τα του πνευ μα το ο ο ος σου ζ' λ

Ε χο μεν προς τον Κυ ρι ον δ

Α α ξι ι ο ον και δι ι και αι ον δ

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σαβ βα

ωθ ^{ζ'} λ πλη ρης ο ου ρα νο ος και η γη τη ης δο

ξης σου ^Δ δ ω σαν να εν τοις υ ψι στοις ^{ζ'} λ ευ λο γη

με νος ο ερ χο ο με νος ^{ζ'} λ εν ο νο μα τι Κυ υ ρι

ι ου ^Δ δ ω ω σα αν να ^{π'} ρ ο εν τοι οις υ ψι ι ι

ι ι στοις ^Δ δ

^Δ α α α α μη η ην ^Δ δ

^Δ α α μη ην ^{ζ'} λ

^Δ ε υ μνου ου μεν ^Δ δ σε ευ λο γου ου ου μεν ^{ζ'} λ

σοι οι οι ευ χα ρι στου ου με ε εν Κυ υ ρι ι

ι ε ^Δ δ και δε ο με θα α σου ^β λ ο ο Θε ε ο

ος η η η μων Δι

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη (†2016)

Ἦχος Δι

Ἐλευθερίου Π. Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία τ.Γ'
Θεῖα Λειτουργία σ.229*

Κ ΜΕΛ ΔΙ
υ ρι ε ε λε ε η σον Δι

Κ ΔΙ
υ ρι ε ε λε ε η σον ζ' λ

Κ ΔΙ
υ ρι ε ε ε λε ε η σον Δι

Κ
υ ρι ε ε λε ε η η σον Δι

Π ΠΑ ΔΙ
α ρα α σχου ου Κυ υ ρι ε Δι

Π ΔΙ
α ρα α σχου ου Κυ υ ρι ε ζ' λ

Π ΔΙ
α ρα α σχου ου ου Κυ υ ρι ε Δι

Π α ρ α α σ χ ο υ Κυ υ υ ρ ι ι ε

Σ οι Κυ ρ ι ι ε

Α μην

Κ αι τ ω π εν υ μα τι σου

Α γ α π η η σω ω σε Κυ ρ ι ι ε ε ε ε η

ι σ χ υ υ υ υ σ μου ου Κυ ρ ι ι ος στε ρ ε

ω μα α α α μου ου και κα τα φυ γ η η η

μου και αι ρ υ υ υ σ τη η η ης μου

Π α τε ε ρ α Υι ον και α α γ ι ον Πνε

ε ευ μα Τρι α δ α ο μ ο ο ου ου σι ον και α

χω ω ρι ι ι ι στον Δ

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

Ε ΔΙ λε ον ει ρη η η η νης π' ρ θυ σι αν αι νε ΔΙ

ε σε ως Δ

ΜΕΛ ΔΙ
Και με τα του πνευ μα το ος σου

ΔΙ ΚΕ ΔΙ
εχο μεν προς τον Κυ ρι ι ι ο ον

ΔΙ
αξι ι ο ον και δι ι και αι ον

ΜΕΛ ΔΙ ΜΕΛ
αγι ος α γι ος α γι ος Κυ υ ρι ος Σα βα

ΔΙ
ωθ πλη η ρης ο ου ρα νος και η γη της δο

ΜΕΛ ΔΙ
ξης σου ω σαν να εν τοις υ ψι ι στοις ευ λο

ΔΙ
γη με ε νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα

ΜΕΛ ΔΙ
τι Κυ ρι ου ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι ι

στοις

ΔΙ
α α α μη ην

Α ^{ΚΕ} ^{ΔΙ}
α α α α α α α α μ η η η ^Χ ^Α ^Δ

Σ ^{ΜΕΛ} ^{ΔΙ}
ε ε ε ε υ υ μ ν ο υ μ ε ν ^Α ^Δ σε ε ευ λο

γ ο υ ο υ μ ε ν ^Ζ ^Λ σοι οι ευ χα ρι σ τ ο υ μ ε ν Κ υ υ υ

υ ρι ε ^Α ^Δ και δε ο ο με δε ο με θα α

σου ου ου ου ο ^Θ ε ο ος η η η μ ω ν ^Α ^Δ

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

Ἐξαιρέτως

Λουκάς Λουκά

Λυκούργου Ἀγγελόπουλου

ν ^Δ ^Α
Δι τι

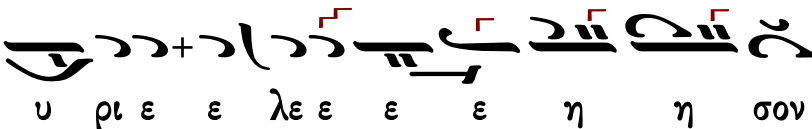
Ἦχος ^Λ ^Δ ^Α
Δι

Ι. Μ. Οσίου Γρηγορίου
Ἁγίου Ὄρος*

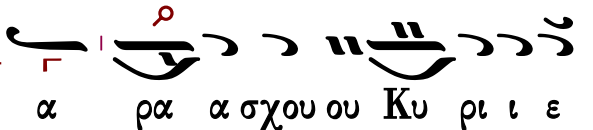
Κ ^Α ^Δ
υ ρι ε ε λε η η σ ο ν ^Α ^Δ

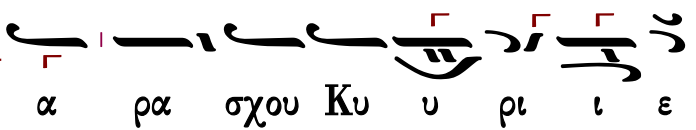
Κ υ ρι ε ε λε ε η η σ ο ν ^Ζ ^Λ

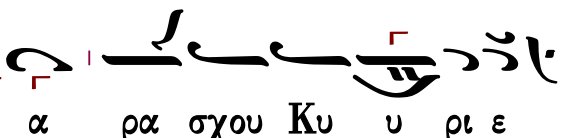
Κ υ ρι ε ε λε ε η η σ ο ν ^Π ^Α

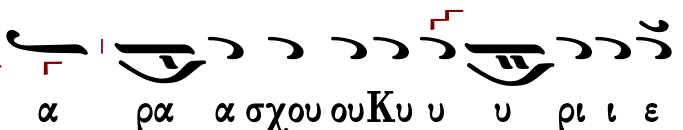
Κ υ ρ ι ε ε λ ε ε ε η η σ ο ν

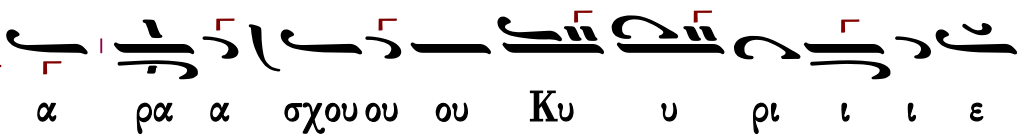
Κ υ ρ ι ε ε λ ε ε η η σ ο ν

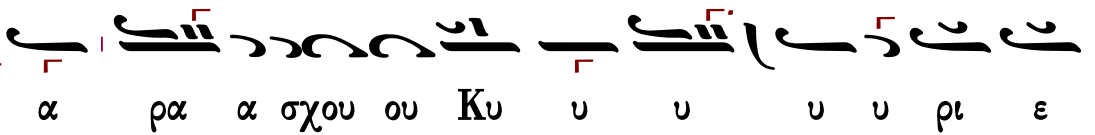
Π α ρ α α σ χ ο υ ο υ Κ υ ρ ι ε

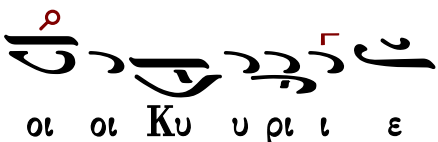
Π α ρ α σ χ ο υ Κ υ υ ρ ι ε

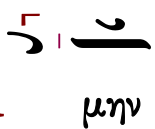
Π α ρ α σ χ ο υ Κ υ υ ρ ι ε

Π α ρ α α σ χ ο υ ο υ Κ υ υ υ ρ ι ε

Π α ρ α α σ χ ο υ ο υ ο υ Κ υ υ ρ ι ε

Π α ρ α α σ χ ο υ ο υ Κ υ υ υ ρ ι ε

Σ ο ι ο ι Κ υ υ ρ ι ε

Α μ η ν

Κ αι τω πνευματι σου

Α γα απη η η η η σω ω ω ω Σε Κυ υ

ρι ι ε η η ι ι σχυ υ υ υς μου Κυ

υ υ υ υ υ υ Κυ υ ρι ι ι ος στε ρε ε ω ω μα

α α α μου και κατα α α φυ γη η η η

μου και ρυ υ υ υ υ στη η η ης μου

Π α τε ε ρα Υι ον και Α γιον Πνε ε ευ μα Τρι α

δα ο μο ου σι ι ον και α χω ω ρι ι στον

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν

καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου· πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

Ε λε ο ν ει ρ η η η ν η ς Ἀ θ υ σ ι ι α ν αι ν ε σ ε ε ω ς Ἀ

Κ αι με τα του πνε ευμα το ο ο σ σ ου Ἀ

Ε χ ο μ ε ν π ρ ο ς τ ο ν Κυ υ ρ ι ι ο ν Ἀ

Α α α α ξ ι ι ο ν Ἀ και δι ι ι ι ι και αι

αι αι ο ν Ἀ

Α α γ ι ο ς Α γ ι ι ο ς Α α γ ι ο ς Κυ υ ρ ι ο ς Σ α β

η η η μων Δ

Χαραλάμπους Παπανικολάου – Κύριε ἐλέησον Σουρλαντζῆ

Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἦχος Γ'τος ΒϷ
λκ

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Βυζαντινὴ Θεία Λειτουργία
1992 σ.292#

ΒϷ
Κ υ ρ ι ε ε λε η σ ο ν λκ

ΔΙ
Κ υ ρ ι ε ε λε η η σ ο ν Δ

ΔΙ ρ
Κ υ ρ ι ε ε λε η η σ ο ν λκ

ΔΙ
Κ υ ρ ι ε ε ε λε η σ ο ν Δ

ΒϷ ρ
Κ υ ρ ι ε ε ε λε η σ ο ν λκ

ΒϷ
Κ υ ρ ι ε ε λε ε η η σ ο ο ν λκ

ΒϷ
Π α ρ α σ χ ο υ ο υ Κυ ρ ι ε λκ

^{ΔΙ}
Π α ρα σχου Κυ ρι ι ε ^Δ

^{ΔΙ}
Π α ρα σχου Κυ ρι ι ε ^{ζ'}
^λ

^{ΔΙ}
Π α ρα σχου Κυ ρι ι ε ^Δ

^{Βδ}
Π α ρα σχου Κυ ρι ι ε ^β
^λ

^{Βδ}
Π α ρα σχου Κυ υ ρι ι ε ε ^β
^λ

^{Βδ}
C οι οι Κυ ρι ε ^β
^λ

^{Βδ}
α μη ην ^β
^λ

^{Βδ}
K αι τω πνευ μα τι σου ^β
^λ

^{Βδ} ^{ΔΙ}
α γα πη σω ω ω σε Κυ ρι ε η ι σχυ υ υς

^{Βδ}
μου ^{ζ'} ^λ Κυ ρι ος στε ε ρε ω μα α α μου ^Δ και κα τα

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου· πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

Ε λε ον ει ρη η η η νης θυ σι ι ι αν

αι νε ε σε ε ε ως **ζ' λ**

Κ αι με τα του πνευ μα το ο ος σου **Δ**

Ε χο μεν προς τον Κυ υ ρι ι ι ον **ζ' λ**

Α ξι ον και δι ι και αι αι ον **θ' λ**

Α γι ος Α γι ι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σα βα

ωθ **ζ' λ** πλη η ρης ο ου ρα νος **θ' λ** και η γη η τη ης

δο ο ξη ης σου **θ' λ** ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι

στοις **Δ** ευ λο γη με νος ο ερ χο με ε νος **Δ** εν ο

νο μα τι Κυ ρι ι ι ου ^Δω σαν να α ο

εν τοις υ ψι ι ι ι στοι οις ^{6'}λ

^Δα α α μη ην ^{6'}λ

^Δα α α α α α μη ην ^{6'}λ

^Δε ε υ υ μνου ου ου ου με ε εν ^{6'}λ σε ευ λο

γου ου ου ου με ε εν ^{6'}λ σοι ευ χα ρι στου ου ου ου

ου ου με ε εν ^{2'}λ Κυ υ ρι ι ι ε ε ε και δε

ο με θα α α α σου ου ^{6'}λ ο Θε ο ο ος η

η η μω ωων ^{6'}λ

Κ ^{Βδ} υ ρι ι ι ε ε ε λε ε ε η η η η

σον ^{β λ̣}

Κ ^{Βδ} υ υ ρι ε ε ε ε λε ε η η η σον

^Α

Κ ^{Βδ} υ ρι ι ι ε ε ε λε ε η η σον ^{β λ̣}

Κ ^{Βδ} υ υ ρι ι ι ε ε ε λε ε ε ε ε η η

η η σον ^{β λ̣}

Π ^{Βδ} α ρα α α σχου ου Κυ υ ρι ι ι ε ^{β λ̣}

Π ^{Βδ} α ρα α σχου ου ου Κυ υ ρι ι ι ε ^Α

ΒΣ

Π α ρα α σχου ου ου Κυ υ ρι ι ι ε 6 λ

ΜΕΛ

ΒΣ

Π α ρα α σχου ου Κυ υ υ ρι ι ι ε 6 λ

ΒΣ

Π α ρα σχου ου Κυ υ ρι ι ι ε Δ

ΒΣ

Π α ρα α α α α α α σχου Χρ Κυ υ υ υ

υ υ ρι ι ι ι ε 6 λ

ΒΣ

Σ οι οι οι Κυ υ ρι ι ι ε 6 λ

ΜΕΛ

Α μη 6 λ

ΒΣ

Κ αι τω πνε ευ μα α τι ι ι ι ι σου ου 6 λ

ΒΣ

Α γα πη η σωω σε ε Κυ υ ρι ι ι ε Δ

η ι σχυ υ υ υς μου ου 6 λ Κυ ρι ος στε ρε ω ω μα

α α μου ου και κα τα φυ γη η η η μου ου και

αι ρυ υ υ υ υ υ στη η η ης μου

πα τε ε ε ρα Υι υι ον και αι Α α γι

ι ο ον Πνε ε ευ μα α Τρι α α δα α ο μο ου

ου σι ι ι ον και αι α α χω ω ω ω

ω ω ρι ι ι ι στον

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ

Σα βα α α ωθ πλη η η η ρης ο ου ρα

νο ο ο ο ος και η γη τη η ης δο ο ξη η ης

σου ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι ι ι ι στοις

ευ λο γη με νος ο ε ερ χο ο με ε ε νος

εν ο ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ου ω σαν να

α α α α εν τοις υ ψι ι ι ι ι ι στοις

α α α α α α μη ην

α α α α α α α α α α α α μη

ην

ε υ μνου ου ου ου ου ου μεν σε ε ευ λο

γου ου ου ου ου μεν σοι οι ευ χα ρι στου

ου με εν Κυ υ υ ρι ι ε και δε ε ο ο ο

με ε δε ο με ε ε θα α α α σου ο Θε ο ο

ο ο ο ο ος η η η η μω ω ω ων

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

Ἐξαιρέτως

Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη (†2014)

Ἦχος δὲ Ββ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Α
2003 σ.340#

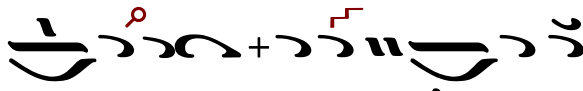
Κ υ ρι ε ε λε η σον

Κ υ ρι ε ε λε η σον

Κ υ ρι ε ε λε ε η σον

Κ υ ρι ε ε λε η σον

Κ **Δ**
υ ρ ι ε ε ε λε η σον

Κ **6 λ**
υ ρ ι ε ε ε ε λε η σον

Π **6 λ**
α ρ α σχου Κυ υ ρ ι ε

Π **Δ**
α ρ α σχου ου Κυ ρ ι ε

Π **Δ**
α ρ α σχου Κυ υ υ ρ ι ε

Π **2' λ**
α ρ α σχου Κυ υ υ ρ ι ε

Π **Δ**
α ρ α σχου Κυ υ υ ρ ι ε

Π **6 λ**
α ρ α σχου Κυ υ ρ ι ε

Σ **6 λ**
ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι Κυ ρ ι ε

Α **6 λ**
μη η ην

Κ αι τω πνευματι σου **6 λ**

Α γαπηησωσε Κυριε η ισχυ υ υς

μου **6 λ** Κυριος τε ρε ωμα α μου **Δ** και κα τα φυ γη

η μου και ρυ υ στη ης μου ου **6 λ** ☞ εκ χειρογράφου 24.10.2002*

Π α τε ε ρα Υι ον **Δ** και α α γι ον Πνε

ε ευ μα **6 λ** Τρι α δα ο μο ο ου σι ο ον και α

χω ω ρι ι στο ον **6 λ**

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

σου ⁶λωσαν να εν τοις υ ψι ι στοις ^{ζ'}ευ λο γη

με νος ο ε ερ χο με νος ^Δεν ο νο μα τι Κυ ρι

ι ου ^Δωσαν να εν τοις υ ψι ι ι στοι οις ⁶

^Δμη η η η η η η η ^{ζ'}

^Δα α α α μη ην ^{ζ' 6 λ}

^Δε ε υ υ μνου ου ου μεν ^Δσε ε ε ευ λο γου

ου ου μεν ^{ζ'}σοι ευ χα ρι στου ου με εν Κυ ρι ε ⁶και

δε ο με θα α α σου ο Θε ο ος η η μω

⁶ων ^λ

Κ ^{ΜΕΛ} ^{ΒϚ}
υ ρι ε ε λε ε η σον ⁶ ^λ

Κ ^{ΒϚ}
υ ρι ε ε λε η σον ^Δ ^δ

Κ ^{ΔΙ} ^{ΒϚ}
υ ρι ε ε λε ε η σον ^Δ ^δ

Κ ^{ΒϚ}
υ ρι ε ε λε ε ε ε η σον ⁶ ^λ

Π ^{ΒϚ}
α ρα α σχου Κυ υ ρι ε ⁶ ^λ

Π ^{ΒϚ}
α ρα σχου Κυ ρι ε ^Δ ^δ

Π ^{ΒϚ}
α ρα α σχου Κυ υ ρι ε ^Δ ^δ

Π ^{ΒϚ}
α ρα α σχου Κυ υ υ υ ρι ε ⁶ ^λ

Σ ^{ΒϚ}
οι Κυ ρι ε ⁶ ^λ

Α μην

Και τω πνευματί σου

Α γαπη η σωσε Κυ υρι ε η ι σχυ υ υς

μου Κυ ρι ος στε ρε ω μα α α μου και κα τα

φυ γη η μου και ρυ στης μου

Π α τε ε ρα Υι ον και α α γι ον Πνε ε ευ

μα Τρι α δα ο μο ου ου ου σι ον και α χω

ω ρι ι στο ον

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν

καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.
Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

Ε ^{ΒϚ} λε ον ει ρη η η η νης ^Δ θυ ^Γ σι ^{ΒϚ} ι αν ^Γ αι ^Γ αι

^Β νε ^Γ σε ^Ϛ ως

Κ ^{ΒϚ} αι με τα του πνευ μα το ο ο ος σου ^Δ

Ε ^{ΒϚ} ε ^Δ χο μεν προς τον Κυ ρι ι ο ον ^Ϛ

Α ^{ΔΙ} α ξι ι ο ον ^{ΒϚ} και αι δι ι και αι ο ον ^Ϛ

Α ^{ΒϚ} γι ος α γι ος α γι ος Κυ ρι ος Σα βα

ωθ ^{Δι} πλη ρης ο ου ρα νος ^{ζ' λ} και η γη της δο ξης σου ^{β λ}

ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι στοις ευ λο γη ^{Δι}

με νος ο ερ χο ο με νος ^{Βλ} εν ο νο μα τι Κυ ρι ^{Δι}

ι ι ου ^{Δι} ω σαν να α ο εν τοις υ ψι ι ι ι ^{Βλ}

^{β λ} στοι οις

^{Βλ} α α α α μη ην ^{Δι}

^{Δι} α α α α μη ην ^{β λ}

^{Βλ} ε ε υ υ μνου ου ουου μεν ^{Δι} σε ε ευ λο γου ^{Δι}

ου ου μεν ^{ζ' λ} σοι ευ χα ρι στου μεν Κυ υ ρι ι ε ε ^{ΠΑ}

^{Βλ} ε ^{π ρ} και δε ο με θα α σου ου ο ο Θε ε ο ος η ^{β λ}

η η μω ων 6 λ

τὰ κατὰ παράδοσιν

Ἦχος Δι

Κ.Α. Ψάχου
Λειτουργία τομὸς Α'
1909 σ.132*

Κυριεελεησον Δι

Κυριεελεησον λ

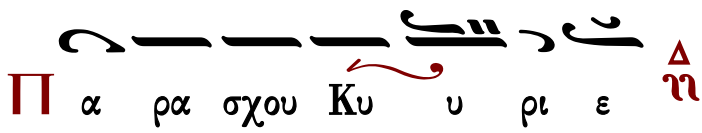
Κυριεελεησον Δι

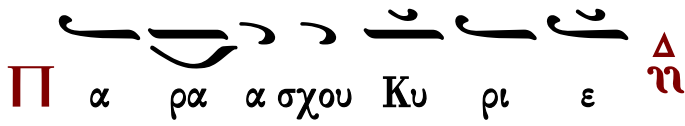
Κυριεελεησον Δι

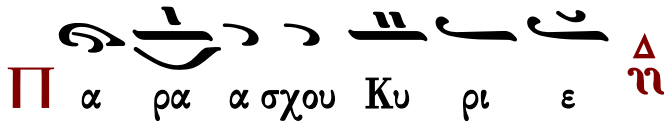
Κυριεελεησον Δι

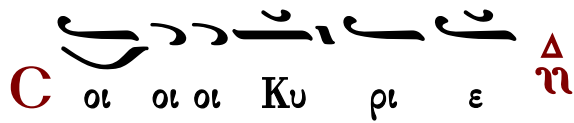
Παρασχου Κυριε Δι

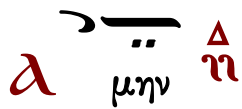
Παρασχου Κυριε λ

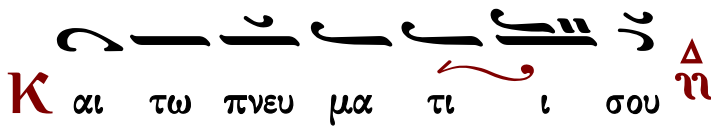
Π α ρ α σ χ ο υ Κυ ρ ι ε

Π α ρ α α σ χ ο υ Κυ ρ ι ε

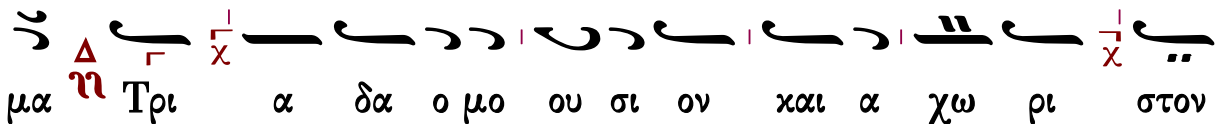
Π α ρ α α σ χ ο υ Κυ ρ ι ε

Σ ο ι ο ι ο ι Κυ ρ ι ε

Α μ η ν

Κ αι τ ω π ν ε υ μα τι ι σου

Π α τε ρ α Υ ι ο ν και α γ ι ο ν Π ν ε υ

μα Τ ρ ι α δ α ο μ ο υ σ ι ο ν και α χ ω ρ ι σ τ ο ν

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

Ἦχος Δι

Ε λε ον ει ρη νης θυ σι αν αι νε σε

ως

Κ αι με τα του πνευ μα το ος σου

Ε χο μεν προς τον Κυ ρι ον

Α ξι ον και δι ι ι ι ι και ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι

ος Σαβ βα ωθ πλη ρης ο ου ρα νος και η

γη της δο ξης σου ω σαν να εν τοις υ ψι ι

στοις ευ λο γη με νος ο ερ χο μενος εν ο

νο μα τι Κυ ρι ι ου ου ω σαν να εν τοις υ

ψι ι ι ι ι ι στοις Δ η

α μη η ην Δ η

α μη η η ην Δ η

ε υ μνου ου μεν σε ευ λο γου ου μεε ε

εν σοι ευ χα ρι στου μεν Κυ ρι ε και δε ο

με θα α σου ου ου ου ο Θε ο ο ο ο

ο ο ο ο ος η μω ω ω ν Δ η

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Ἐξαιρέτως

Λουκάς Λουκᾶ

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος

Ἦχος λ π ς Νη

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος
Εἰρμολόγιον 1825 σ.292*

α λ λο ο τρι ι ι ι ι ο ον των μη

τε ε ε ε ε ρω ων η πα αρ θε ε νι ι ι ι ι
 α και ξε ε ε ε ε ε νο ον ταις παρ θε ε νοι
 οισ η παι αι δο ποι οι οι ι ι ι ι ι α ε
 πι σοι οι οι οι Θε ο ο το ο ο κε ε αμ φο τε
 ε ρα α ω κο ο νο ο μη η η η η θη δι ο
 σε πα sai αι αι φυ λαι αι αι τη η η ης γη
 ης α πα αυστως με γα λυ υ νο ο με ε ε εν

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης [Ἐν πρώτοις, μνήσθητι](#) Λουκάς Λουκά

Γεωργίου Πρωγάκη

Ἦχος λ̣ π̣ δ̣ι Νη

Μουσική Συλλογή
 Γεωργίου Πρωγάκη 1909
 Θ.Λειτουργία σ.275#

λ λο ο τρι ι ι ι ο ον των μη τε ρω

ων η πα αρ θε ε νι ι ι α και ξε ε ε
ε ε ε νο ον ταις παρ θε νοι οι οι ος η παι αι δο
ποι οι οι ι ι ι ι α ε πι ι σοι οι Θε
ε ο το ο ο κε ε αμ φο τε ε ρα α ω κο ο νο
ο μη η η θη δι ο σε πα α α α σαι αι
αι φυ λαι αι τη ης γη ης α πα αυ στως με γα
λυ νο με ε ε εν

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης Ἐν πρώτοις, μνήσθητι Λουκάς Λουκά

Γαβριήλ Κουντιάδου ιερομονάχου

Ἦχος λ̣ π̣ ς̣ Νη

Γαβριήλ Κουντιάδου ιερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον 1931-1935
1η επανέκδοση 1991 σ.268#

α λ λο ο τρι ι ι ι ο ον των μη
τε ε ε ε ε ρω ων η πα αρ θε ε νι ι ι ι

ι α και ξε ε ε ε ε ε ε ε ε νο ον τοις

παρ θε ε νοι οις η παι αι δο ποι οι οι ι ι ι ι

ι α ε πι σοι οι οι οι Θε ο ο το ο ο

κε ε αμ φο τε ε ρα α ω κο ο νο ο μη η η

η η θη δι ο σε πα σαι αι αι φυ λαι αι

αι τη η η ης γη ης α πα αυ στως μα κα ρι ι

ζο ο με ε ε εν

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης [Ἐν πρώτοις μνήσθητι](#) Λουκά· Λουκά

Χρυσάνθου Θεοδοσόπουλου

Ἦχος λ π ρι Νη

Χρυσάνθου Θεοδοσόπουλου
Πεντηκοστάριον 1983 σ.154*

α λ λο ο ο ο ο ο ο τρι ι ι ι ον των

ΒΞ ΜΕΛ ΔΙ
 μη τε ερωων η παρθε ενιιι
ΝΗ ΠΑ
 α και ξεεεεενον ταις παρθε ενιοις η
ΝΗ
 παι αι δοοοποι οι ιιιι α ε
ΔΙ ΒΞ
 πι σοι οι Θεοοτοοοοοο κε ε αμφο
ΜΕΛ ΔΙ
 τε ρα αωκοο νοο μη η η η θη δι ο
 σε παααασαι αι αι αι φυλαι αι της
ΝΗ ΠΑ ΝΗ
 γη ης α πα αυ στωως μα α α α κα ρι ι
ΔΙ
 ι ι ι ζοοοο με εεε εν

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη (†2014)

Ἦχος λ̣ π̣ ρ̣ Νη

α λ λο ο τρι ι ι ι ο οντων μη τε ε ρω

ων η πα αρ θε ε νι ι ι ι ι α και ξε ε

ε ε ε ε ε ε νο ον ταις παρ θε ε νοι οις η παι

αι δο ποι οι οι ι ι ι ι α ε πι σοι Θε

ο ο το ο ο κε ε αμ φο τε ε ρα α ω κο ο

νο ο μη η η η θη δι ο σε πα α α α

σαι αι αι φυ λαι αι τη ης γη ης α πα αυ στως μα

κα ρι ι ζοο με ε ε εν

άλλη γραμμή

δι ο σε πα α σαι αι αι φυ υ λαι τη ης γη ης

α πα

Πέτρου Λαμπαδαρίου (1730-1777)

Ἦχος Δι

Πονδέκτη
Θεία Λειτουργία
1851 σ.723*

Ο τρω γω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

χω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω χω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ο τρω γων μου ου ου ου ου ου Δι την σα α α

α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α ο τρω ω ω γων μου ου ου τη ην

σα α α α αρ κα α και αι αι αι πι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

υ υ υ υ υ υ χυ υ χυ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ χυ υ ο ο κυ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ ο κυ ρι

ο ο ος πρ Αλ λη λου ου ου ι ι ι α

α α α α α α α α α α α α α α α

α Δ

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Δανιὴλ Πρωτοψάλτου (†1789)

Ἦχος Δι

Ο τρω ω ω ω γω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

τρω ω γω ω ν μου ου ου τη η ην σα α α α α

ι ι ι ι ι ο Κυ υ ρι ο ο ο ο ο ο ο ο

ος **Δ**_[χράτημα] **Δ** Αλ λη λου ου ου ου ου ου ου ι ι ι

α α α α α **Δ**

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἄμην, ἄμην, ἄμην. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου (†1965)

Ἦχος **Δ** Δε

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
1991 σ.269*

Ο τρω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω χω ω ω

ω ἰω ω ω ω ω ω ω ω ω ω χω ω ω ω ἰω

ω ω ω ω **πρ** ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

τρω γω ων μου ου ου ου ου ου ου ου **Δ** την σα α α α

α α α α α α α α α α χα α α α α α

α α α α α α α α α α ο τρω ω ω γων

μου ου ου τη ην σα α α α αρ κα α και αι αι αι

πι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

νω ω ω και πι νων μου ου το ο αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι το ο ο ο αι αι

αι αι αι αι αι αι μα α εν ε μοι οι οι οι οι οι

οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι

οι οι οι οι οι οι με ε ε ε ε ε νει ει ει ει

ει λει ει ει ει ει χα γω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ε ε ε ε ε εν α α α α ε

εν αυ τω ω ω ω ω ω ω ει ει ει ει ει

πεν ο Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ χυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ χυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ χυ υ ο ο Κυ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ ρι ι ι ο Κυ ρι ι ο ο ο ο ο ο ο ος

Αλ λη λου ου ου ι ι ι α α α α α α

α α α α α α α α α α

υ υ υ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ο Κυ υ ρι ι

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος **Α**λ λη λου ου ι

ι ι α α α α α α α α α α α α α α

α α α α **Α**

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Κωνσταντίνου Λάμπρου

Ἦχος **Δ**ι

Κωνσταντίνου Λάμπρου
Χερουβικά-Κοινωνικά 2019 σ.406*

Ο τρω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω χω ω ω ω

ω ω ω χω ω ω ω ω ω ω ω ω ω π ω ω ω

λω ω ω ω ω ω ω ω ω ο τρω ω γων μου ου

 λη λου ου ι ι ι α α α α α α α α α α

 α α α α α α α α α α

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Τάξις ἀρχιερατικῆς χοροστασίας

εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ ἀρχιερέως

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ

Ἦχος Δι' Ἄι

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσικὴ συλλογὴ
Ἑσπερινός 1909 σ.1#

 εἰς πο ολ λα α α α α α α α α α α

 α α α α α α α ε ε ε ε ε ε

 τη η η η Δε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε ε σπο ο ο ο τα α

 α α α α α α

Θις τόν ἀσπασμόν τῶν ἀγίων εἰκόνων ὑπό τοῦ ἀρχιερέως

Μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος Ζω

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Ὁρθρος 1909 σ.197/471*

Τον Δε ε ε ε ε ε ε ε ε σπο ο ο ο ο

ο ο ο ο ιο ο ο ο ο ο τη η η η η

η η η ιη η η ην και Α α α α ια α α α

α αρ χι ι ι ι ι ι ι αρ χι ε ρε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε α α

α α α α α α α α α α α η η η

μω ω ω ιω ω ω ω ω ω ω ω ω ων

Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ε Κυ υ ρι ι ι

ε π ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε

ε ε ε λε ε ε ε ε ε φυ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ λα α α φυ υ λα

α ατ τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ο ο λ λα α α

α ια α α α α α α α α α α α ια α α

α α α α ε ε λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

λε ε ε τη η δε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε σπο ο ο δε ε σπο ο ο τα α α α α α

υ υ Κυ ρι ι ε ε φυ υ λα α ατ τε ε

ε ε ε ε ε ε ε

Ε ις πολ λα α α α ε ε ε τη Δε ε ε ε ε

ε σπο ο τα α α α

* ε ε ε ε ε ε ε ε α α α α α α π ρ